

Lialona

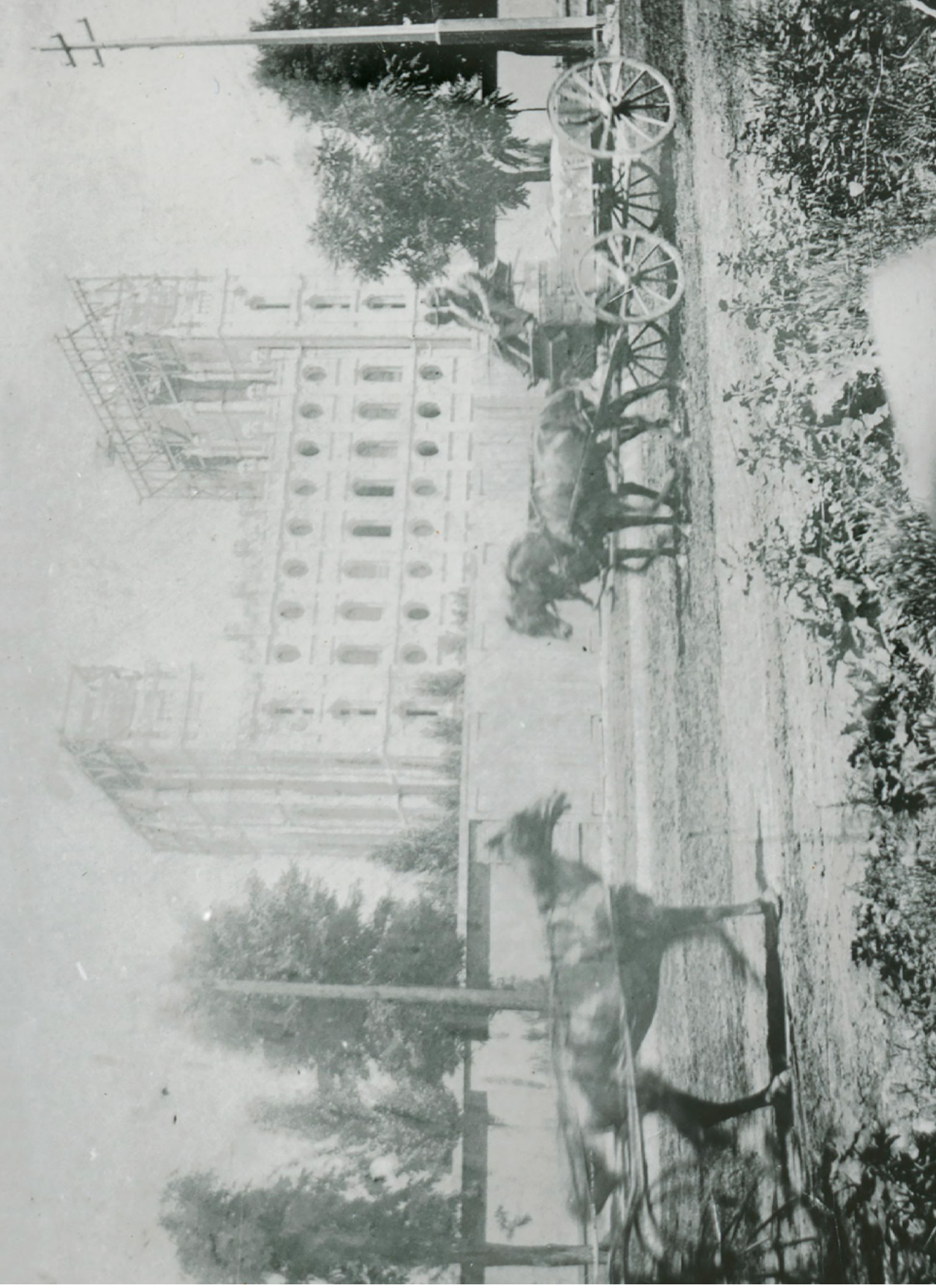
Hitta din väg till
oberoende, s. 32, 40–43

Tempeltjänst och släktforskning:
En uppmaning från president och
syster Nelson, s. 14

Nydöpt? Du kan tjäna i templet
redan nu, s. 20

Tre steg till att lösa konflikter
i äktenskapetw, s. 22

Hästar med vagn passerar förbi Salt Lake-templet, här från omkring 1891. Wilford Woodruff (1807–1898) var kyrkans president när Salt Lake-templet invigdes 1893. Han lärde: "Vi hålls ansvariga för ... att bygga tempel åt den Allrahögste, i vilka vi kan inträda och utföra förrättningar för våra dödas frälsning" (Kyrkans presidenters lärdomar: Wilford Woodruff [2005], s. 93).

4

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Att bli sanna lärjungar**
Henry B. Eyring
- 7 Besökslärarnas budskap: Omfamna dem som gått vilse med kärlek**

PÅ OMSLAGET
Foto Leslie Nilsson.

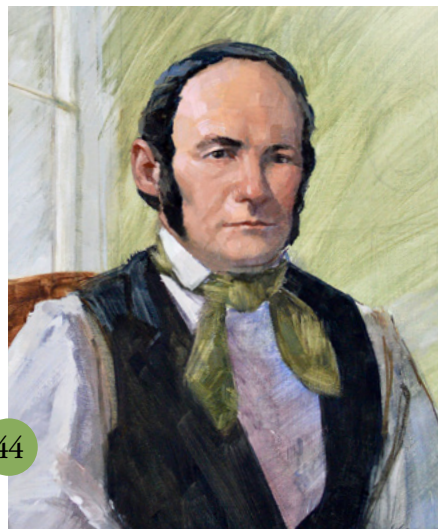
ARTIKLAR

- 14 Öppna himlen genom tempeltjänst och släktforskning**
Russell M. Nelson och Wendy W. Nelson
Upphöjelse är en familjeangelägenhet. Det är endast genom Jesu Kristi evangeliums frälsande förrättningar som familjer kan bli upphöjda.
- 20 Bra att veta först: Tempeldop**
Heather J. Johnson
Som ny medlem kan du besöka templet genast med en tempelrekommendation med begränsad användning. Här är några svar på frågor som du kan ha innan du går dit.
- 22 Lösa konflikter i äktenskapet**
S. Brent Scharman
När konflikter är lösta kan nya mönster ta deras plats.
- 28 Hjälp efter Nancys död**
Darren Cox
Hur kunde min överväldigande sorg ersättas av frid?

- 32 "Låt oss vara oberoende och självförsörjande"**
Vad är kyrkans oberoendeinitiativ och hur kan det hjälpa dig?

AVDELNINGAR

- 8 Vi talar om Kristus: Det är inte för sent för en andra chans**
Amber Jensen
- 10 Undervisa på Frälsarens sätt: En elefant i klassrummet**
Jessica Griffith och Richard M. Romney
- 38 Porträtt av tro: Ilir Dodaj**
- 40 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Hjälp någon i dag**
Thomas S. Monson

44

44 Fem lärdomar för unga vuxna från unga apostlar

Matthew C. Godfrey

Vad kan vi lära oss i dag av upplevelserna som några av återställelsens första apostlar hade?

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Ibland är sådant som är roligt förklätt som tjänande!

50 En kristulik karaktär

David A. Bednar

Jesus, som led mest, har mest medlidande med alla oss som lider så mycket mindre.

54 Hur ett konferensbudskap kan förändra ditt liv

Hadley Griggs

Vad behöver du fokusera på under den här konferensen? Svara på de här frågorna för få ta reda på det!

58 Var stark

Lindsay Hiller

Mina kamrater tjatade på mig att dricka, men sedan sa en av killarna något som förändrade mitt liv.

60 Bryt loss från mallen för "den typiska tonåringen"

Charlotte Larcabal

Vill du krossa stereotyperna? Nu är det dags att göra något!

62 Affisch: Låt tron lyfta dig

63 Svar från kyrkans ledare: Hur du kan veta

Henry B. Eyring

64 Frågor och svar

Hur kan jag stärka mitt vittnesbörd på bästa sätt, förutom genom att be och läsa skrifterna?

58

66

66 Från Paris till Sapporo

Amie Jane Leavitt

Barn i Frankrike och Japan har något att se fram emot: ett nytt tempel!

68 Svar från en apostel: Hur kan den Helige Anden hjälpa mig?

Robert D. Hales

69 Vår sida

70 Janes resa

Jessica Larsen

Hur skulle Janes familj ta sig till Nauwoo utan båt?

72 Sarah och magnetröntgen

Juliann Doman

Sarah var rädd för att göra en magnetröntgen. Vad kunde hon göra för att det skulle kännas bättre?

74 Figurer från kyrkans historia: En ny profet

75 Välfärdshjälp, en penna åt gången

Caleb H.

Caleb ville hjälpa flyktingar – och det ville andra barn också!

76 Berättelser om Jesus: Jesus besökte Joseph Smith

Kim Webb Reid

79 Färgläggningssidan: Sabbaten är en helig dag

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A.
Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Chefredaktör: Joseph W. Sitati

Biträdande redaktörer: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivande: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Sharon Eubank, Christoffel Golden, Douglas D.
Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Cremilda Amaral

Skriv- och redigeringssteam: Maryssa Dennis, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal,
Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison,
Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell ägarätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson,
Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy K. Vellinga

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrberg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och

Kanada, gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala

distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 84:00 som insättes på

plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post

till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT

84150-0024, USA eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller

"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,

cebuano, danska, engelska, estniska, filipinska, finska, franska,

grekiska, holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska,

kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, koreanska, kroatiska,

lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,

poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,

spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjeckiska,

tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.

(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the

United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material

från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive

för arbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst

återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges

intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property

Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,

USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2017 Vol. 141 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480)

Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake

City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,

\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt

Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address must

be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake

Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-

537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication

Agreement #40017431)

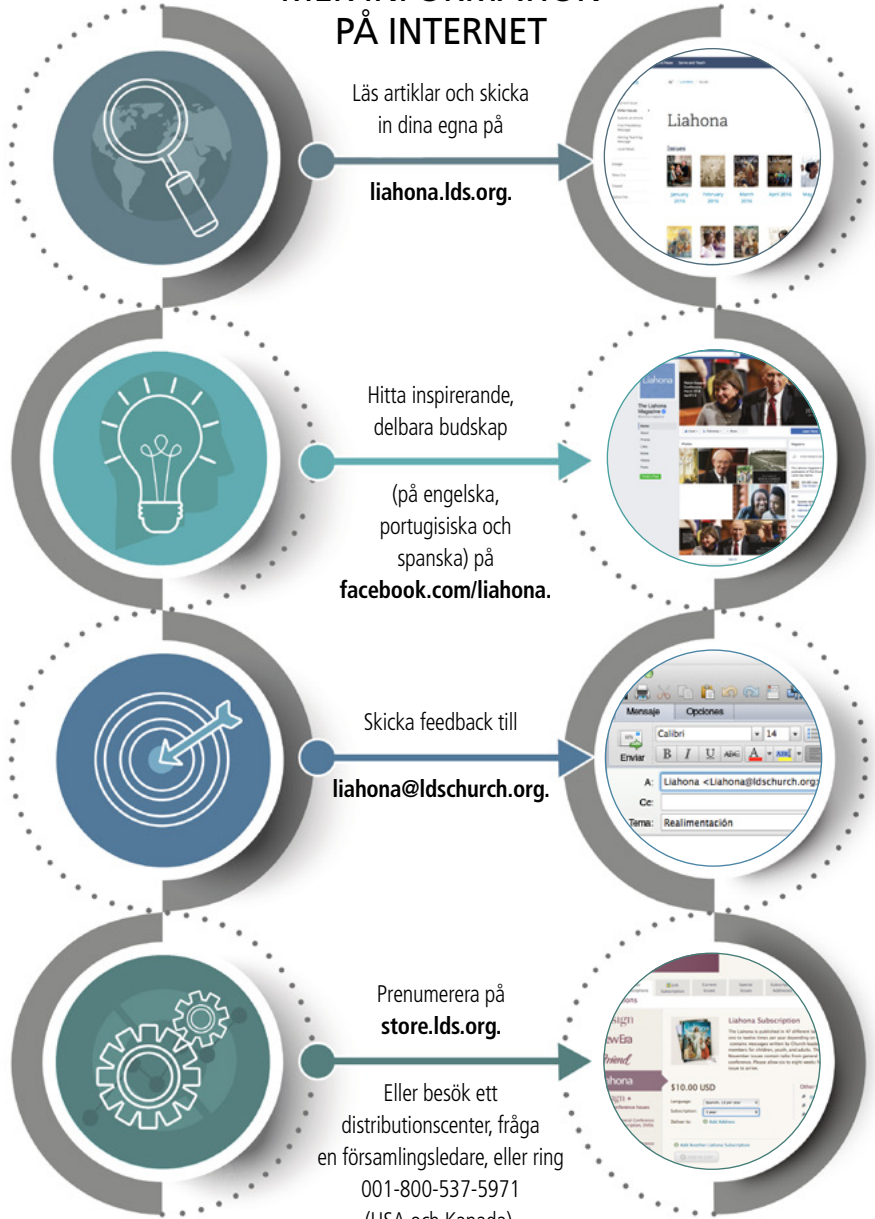
POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

MER INFORMATION PÅ INTERNET

Läs artiklar och skicka
in dina egna på

liahona.lds.org.

Hitta inspirerande,
delbara budskap

(på engelska,
portugisiska och
spanska) på

facebook.com/liahona.

Skicka feedback till

liahona@ldschurch.org.

Prenumerera på
store.lds.org.

Eller besök ett
distributionscenter, fråga
en församlingsledare, eller ring
001-800-537-5971
(USA och Kanada).

IKONER GETTY IMAGES

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artiklens första sida.

Anställning, 32, 41, 43

Bön, 63, 64

Den Helige Anden, 68, 72

Döden, 28, 38

Flyktingar, 75

Frid, 28

Generalkonferensen, 54

Gruppträck, 58

Gud Fadern, 4, 7, 8, 14,
38, 63, 76

Gudomlig natur, 60

Jesus Kristus, 28, 50, 76

Kyrkans historia, 44, 70,
74, 76

Kärlek, 7

Lärarrådsmöten, 10

Lärjungeskaps, 4

Nya medlemmar, 20

Oberoende, 32, 40, 41,
42, 43

Omvändelse, 8

Sabbatsdagen, 79

Skriftstudier, 64

Släktforskning, 14

Sorg, 28

Tempel, 66, 69

Tempeltjänst, 14, 20, 66

Tjänande, 38, 75, 80

Tro, 28, 32, 62

Tröst, 28, 72

Vidsomsordet, 58

Vittnesbörd, 63, 64

Äktenskap, 22

**President
Henry B. Eyring**

förste rådgivare
i första
presidentskapet

ATT BLI SANNA LÄRJUNGAR

Under varje sakramentsmöte har vi förmånen att lova vår himmelske Fader att vi alltid ska minnas Frälsaren och hålla hans bud, så att vi alltid kan ha hans ande hos oss (se Moro. 4:3; 5:2; L&F 20:77, 79). Det blir naturligt att alltid minnas honom när vi tar på oss hans namn. Vi gör det på många sätt men särskilt när vi tjänar andra i hans namn, läser hans heliga ord och ber om att få veta vad han vill att vi ska göra.

Det hände mig när jag döpte en ung man. Jag visste att jag hade kallats av Frälsarens ordinerade tjänare som missionär för att undervisa om hans evangelium och vittna om honom och om hans sanna kyrka. Min missionärskamrat och jag hade lovat den unge mannen att han skulle renas genom Jesu Kristi försonings kraft när han omvände sig med tro på Frälsaren och döptes av någon av Herrens bemyndigade tjänare.

När jag lyfte upp den unge mannen ur vattnet i dopbassängen viskade han i mitt öra: ”Jag är ren, jag är ren.” I det ögonblicket kom jag att tänka på när Frälsaren döptes av Johannes Döparen i Jordanfloden. Jag blev än mer påmind om att jag utförde en uppstånden levande Frälsares frälsningsarbete – med hjälp av den Helige Anden, som också hade varit med Johannes.

För mig och för var och en av oss kan hågkomsten av Frälsaren vara mer än att lita till ett minne av vår kunskap om och våra upplevelser av honom. Vi kan göra val varje dag som för oss närmare honom just nu.

Det enklaste valet kan vara att läsa skrifterna. När vi gör det kan vi känna oss nära honom. För mig kommer känslan av att vara nära honom oftast när jag läser Mormons bok. Under de första minuterna när jag läser kapitlen i 2 Nephi hör jag inom mig Nephis och Lehis röster när de beskriver Frälsaren som om de kände honom personligen. Då får jag en känsla av närhet.

För dig kanske det är andra ställen i skrifterna som för dig närmare honom. Men när och var du än läser Guds ord, med ödmjukt och ärligt uppsåt att minnas Frälsaren, stärker du din önskan att ta på dig hans namn i det dagliga livet.

Den önskan förändrar ditt sätt att tjäna i Herrens kyrka. Du ber till din himmelske Fader om hjälp att förhårliga också det som för dig kan verka vara en blygsam kallelse. Hjälpen du ber om är förmågan att glömma dig själv och fokusera mer på vad Frälsaren vill att du ska göra för dem du har kallats att tjäna.

Jag har känt hans hand och hans närhet i mitt tjänande med våra barn när jag bad om att få veta hur jag skulle hjälpa dem finna den frid som bara evangeliet kan ge. Vid dessa tillfällen brydde jag mig inte så mycket om att uppfattas som en bra förälder, men jag brydde mig verkligen om mina barns framgång och välbefinnande.

Önskan att ge dem vi tjänar det som Frälsaren skulle ge dem leder till böner som är *vädjanden* till vår himmelske Fader, i sanning i Jesu Kristi namn. När vi ber på det sättet – i Frälsarens namn, med tro på honom – svarar Fadern. Han sänder den Helige Anden för att vägleda, trösta och uppmuntra oss. Eftersom Anden alltid vittnar om Frälsaren (se 3 Ne. 11:32, 36; 28:11; Eth. 12:41) ökar vår förmåga att älska Herren

av hela vårt hjärta, vårt förstånd och vår kraft (se Mark. 12:30; Luk. 10:27; L&F 59:5).

Välsignelserna av att dagligen och aktivt minnas kommer sakta men säkert när vi tjänar honom, mättar

oss med hans ord och ber i tro i hans namn. Den här hågkomsten formar oss till sanna Herrens Jesu Kristi lärjungar i hans rike på jorden – och senare med hans Fader i den underbara kommande världen. ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

President Eyring uppmanar oss att alltid minnas Frälsaren genom att dagligen göra val som för oss närmare honom. Du kanske läser sakramentsbönerna med dem du undervisar, vilka innehåller förbunden att alltid minnas honom (se Moro. 4:3; 5:2; L&F 20:77, 79).

Du kan be dem du undervisar att göra en lista över sådant de kan göra varje dag för att minnas Frälsaren. Du kan också uppmana dem att be till sin himmelske Fader för varandras framgång och välbefinnande. Du kan också be för dem på det sättet.

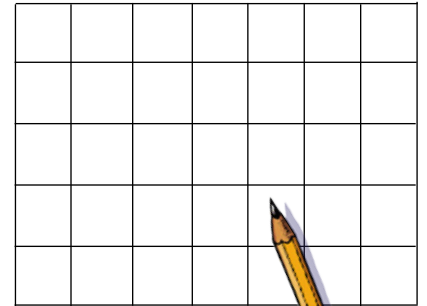
Minnas Herren varje dag

Vänner, hushållssysslor, läxor, teve – det finns så mycket som pockar på din uppmärksamhet. Men varje vecka lovar vi vår himmelske Fader att vi alltid ska minnas hans Son Jesus Kristus (se L&F 20:79).

President Eyring säger att vi kan "göra val varje dag" som hjälper oss att minnas Frälsaren. Du kan sätta upp ett mål den här månaden att minnas Frälsaren mer varje dag. Du kan göra en kalender och bestämma dig för att

göra något varje dag för att stärka din relation till honom. President Eyring räknar upp sådant som att läsa skrifterna, be i tro och tjäna Frälsaren och andra. Man kan också skriva dagbok, gå på kyrkans möten, lyssna på generalkonferenstal, besöka templet, sjunga psalmer – listan är lång! När vi minns Frälsaren varje dag lovar president Eyring att "välsignelserna ... kommer sakta men säkert ... [och] formar oss till sanna Herrens Jesu Kristi lärjungar".

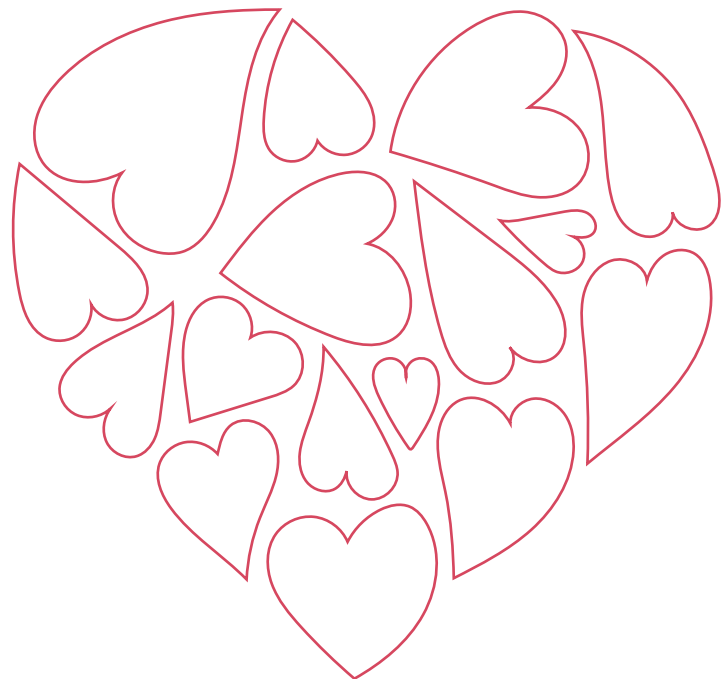
OKTOBER

BARN

Massor med kärlek

När vi läser skrifterna eller ber kan vi känna hur mycket vår himmelske Fader och Jesus älskar oss. Färglägg ett hjärta varje gång du ber eller läser skrifterna. Vad kan du mer göra för att känna dig nära din himmelske Fader och Jesus Kristus?

Omfamna dem som gått vilse med kärlek

Studera det här materialet under bön och sök inspiration för att veta vad ni ska prata om. Hur kan kunskap om Hjälpföreningens syfte förbereda Guds döttrar för det eviga livets välsignelser?

”I själva verket finns det inga perfekta familjer”, har president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, sagt. ”Oavsett vilka problem din familj står inför, vad du än måste göra för att lösa dem, är början och slutet av lösningen kärlek, Kristi rena kärlek.”¹

Om dem som inte helt tar del av evangeliet har Linda K. Burton, tidigare generalpresident för Hjälpföreningen, sagt: ”Vår himmelske Fader älskar alla sina barn. ... Oavsett var de är – på eller utanför stigen – vill han ha hem dem igen.”²

”Hur egensinniga [dina barn] än må vara, så tala inte till dem i vredesmod. Gör det inte barskt och i fördömande anda”, lärde president Joseph F. Smith (1838–1918). ”Tala vänligt till dem.”³

Äldste Brent H. Nielson i de sjuttios kворum upprepade Frälsarens uppmaning till dem som har tio silvermynt och

Tro
Familj
Tjänande

förlorar ett: ”Sök tills du hittar det. När den som gått vilse är er son eller er dotter, er bror eller er syster ... älskar vi den personen av allt vårt hjärta. ...

Må ni och jag få uppenbarhet för oss hur vi bäst kan närma oss dem i våra liv som har gått vilse och, när så behövs, ha samma tålamod och kärlek som vår Fader i himlen och hans Son Jesus Kristus har när vi älskar, vakar och väntar på den som gått vilse.”⁴

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: ”Jag har bett med tro om att någon jag älskade skulle söka och känna försoningens kraft. Jag har bett med tro att mänskliga änglar

skulle komma till deras hjälp, och de kom.

Gud har gett oss medel att rädda vart och ett av hans barn.”⁵

Ytterligare skriftställen och information

Matteus 18:12; Alma 31:35; 3 Nephi 13:32; Läran och förbunden 121:41–42
reliefsociety.lds.org

SLUTNOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Beröm till er som värnar om familjen”, *Liahona*, maj 2016, s. 79, 80.
2. Linda K. Burton, i Sarah Jane Weaver, ”Sister Burton, Sister Wixom Visit Church’s Pacific Area”, *Church News*, 2 apr. 2013, lds.org/church/news.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (1999), s. 256.
4. Se Brent H. Nielson, ”I väntan på den som gått vilse”, *Liahona*, maj 2015, s. 103.
5. Henry B. Eyring, ”Till mina barnbarn”, *Liahona*, nov. 2013, s. 71.

Att begrunda

Hur kan vi fortsätta visa kärlek till dem som inte vill följa evangeliets principer?

DET ÄR INTE FÖR SENT FÖR EN ANDRA CHANS

Amber Jensen

Pappan till en av mina elever som hade det jobbigt, sa till sin dotter: "Det är inte för sent för dig att lyckas." Herren säger samma sak till oss.

Sandra var elev i min kurs i avancerad engelska. Flera veckor gick och hon hade ännu inte gjort några av sina läxor eller projekt. Hon satt bara och dagdrömde vid sin bänk. Hon hittade på ursäkter för varför hon inte hade gjort sina uppgifter och hon visade varken den inställning eller arbetade på det sätt som krävs för att lyckas med en så svår kurs.

Hennes skolkurator och jag bestämde oss för att ha ett möte med Sandra, hennes pappa och några av hennes andra lärare för att avgöra vilken inriktning hon skulle ta: Skulle hon hoppa av de avancerade kurserna och ta standardkurserna i stället? Den outtalade frågan som tyngde oss alla var: Kunde vi hitta ett sätt att hjälpa Sandra lyckas?

Eftersom jag tänkte att Sandra hade fått så många chanser att lyckas men i stället hade valt att misslyckas, kom jag till mötet mycket tung till sinnes. Jag hoppades i hemlighet att hon skulle bestämma sig för att hoppa av min kurs så att jag inte behövde oro mig för henne längre. Jag kände att jag hade gjort allt jag kunde och att det redan var för sent.

Under mötet visade Sandras kroppsspråk att också hon tvivlade på sin förmåga att lyckas. Hon stirrade ner på bordet när jag berättade om hennes misslyckanden i engelskakursen. När historieläraren sa att Sandra misslyckades med hans kurs också, hasade hon ännu längre ner på stolen och jag kunde se tårar rinna nerför hennes ansikte.

Jag uppbådade lite medkänsla och förklarade för henne och hennes pappa att om Sandra ville lyckas med de här svåra kurserna så behövde hon ändra på beteendet som hade dragit henne så djupt ner i det här hålet, och det skulle inte bli lätt.

Ett budskap från hennes pappa

Skolkuratoren vände sig sedan till Sandras pappa, en man med bristfällig utbildning som verkade känna sig obekvämt i skolmiljön. Skolkuratoren frågade honom om han hade några frågor till lärarna. Han sa att han inte hade det och tackade oss för vad vi hade gjort för Sandra. Men sedan sa han att han hade något att säga till sin dotter.

Jag stelnade till. Jag hade varit med på föräldramöten där föräldrarna hade

tillrättaviserat sina barn framför ögonen på lärare och kuratorer, och skällt på dem för att de var lata, ouppmärksamma och omotiverade. Jag väntade mig att få höra det igen.

Det jag hörde i stället förvånade mig. Sandras ödmjuka pappa vände sig mot sin tårögda 16-åriga dotter som kände sig nedtyngd av skam och ånger och sa till henne: "Det är inte för sent. Det är inte för sent för dig att lyckas. Det är verkligen inte för sent."

Jag lämnade mötet tacksam för hans kärleksfulla reaktion, men jag var bekymrad över att han inte hade någon aning om vad som skulle krävas av hans dotter för att hon skulle lyckas i det här läget. Det verkade omöjligt. Jag fick veta senare att hon hade bestämt sig för att hoppa av historiekursen men inte min engelskakurs.

Senare den dagen när jag knäböjde i bön och begrundade mina egna tillkortakommanden och bad min himmelske Fader om förlåtelse, insåg jag hur mycket Sandras pappa kunde lära mig. Osäkerhet och känslor av otillräcklighet hade ibland fått mig att undra om jag var värdig eller

förtjänade en andra chans. I de situationerna valde Herren, liksom Sandras far, att inte läxa upp mig utan i stället uppmuntra mig: "Det är inte för sent, min dotter. Det är inte för sent."

Evangeliets budskap

Hur ofta har vi inte trott på motståndarens budskap att vi är utom hopp? Men profeterna säger annorlunda. Jesaja förkunnar: "Den ogudaktige må ... vända om till HERREN, så skall han förbarma sig över honom, och till vår Gud, ty han skall ge mycken förlåtelse" (Jes. 55:7). Mormon vittnade också: "Så ofta de omvände sig och med ärligt uppsåt sökte få förlåtelse blev de förlåtna" (Moro. 6:8). Glädjen

i evangeliet är att det aldrig är för sent. För lika ofta som vi söker förlåtelse, lika ofta gör Herrens återlösning att vi kan börja om.

Sandra, som var motiverad att börja om, gjorde långsamma men betydande förändringar. Förändringen var inte lätt. Det krävdes dagliga ansträngningar för henne att övervinna sina dåliga vanor, men hon skördade belöningarna för sina ansträngningar när betygen gradvis förbättrades.

Ur evangeliets perspektiv baseras inte vårt slutliga betyg på hur länge vi vacklar eller hur djupt vi har grävt ner oss i ett hål. I stället bedömer Herren våra liv med utgångspunkt i vilken riktning vi går, hur vi har

omvänt oss och hur mycket vi har litat till Herrens försoning.

Med min begränsade fattningsförmåga hade jag tvivlat på Sandras förmåga att övervinna misstagen i det förflutna. Vår fullkomlige Fader, däremot, förlorar aldrig hoppet om sina barns förmåga att uppnå frälsning genom att bli fullkomnade i Kristus. Det har ingen betydelse hur långt bort vi har kommit – han söker alltid efter de enskilda fåren. Herren bönfäller oss att inte längre vandra som främlingar i synd utan i stället hoppfullt söka honom och glädjas åt välsignelserna i hans oändliga försoning. Det är sannerligen aldrig för sent. ■
Författaren bor i Virginia, USA.

EN ELEFANT I KLASSRUMMET

Lärarrådsmöten förändrar inte bara vårt sätt att undervisa – de förändrar vårt sätt att lära.

**Jessica Griffith och
Richard M. Romney**
Kyrkans tidningar

Mzwakhe Sitole står inför en utmaning. Som Söndagsskolans president i församlingen har han ett gudagivet ansvar att förbättra lärandet och undervisningen av evangeliet i församlingen.¹

Men medlemmarna i hans församling i Johannesburg, Sydafrika har i vissa fall vitt skilda bakgrunder och förväntningar. Några är välutbildade och andra inte. Många har fått lära sig att en elevs uppgift är att lyssna, inte prata. Andra kämpar kulturellt sett med att förstå att *både* män och kvinnor ska vara engagerade i undervisningen, både i kyrkan och hemma.

”Vi har också personer som talar olika språk”, säger broder Sitole. ”Men Anden vill mana alla.”

När lärarrådsmötena och *Undervisa på Frälsarens sätt* introducerades förra året började församlingar och grenar i hela kyrkan att ha lärarrådsmöten för att samtala om, lära sig om och öva på vad det innebär att undervisa på Frälsarens sätt.

Då började broder Sitole se hur lärarrådsmötena kunde välsigna hans församling. Kulturella utmaningar kunde tas upp, deltagandet under lektioner kunde öka och medlemmarnas olika perspektiv kunde bli till välsignelser.

Liksom många andra runtom i världen insåg broder Sitole att Herren

inte använder lärarrådsmötena bara för att förändra hur vi undervisar. Han använder dem också för att förändra hur vi lär.

En unik elefant

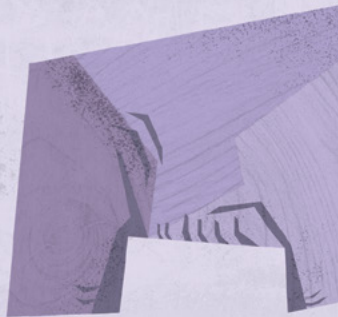
En av de mest intressanta upptäckterna för broder Sitole var att när lärare uppmuntrar elever att lära så har alla nytta av den vidgade bilden som olika perspektiv ger.

Den insikten fick broder Sitole under ett lärarrådsmöte när en församlingsmedlem återgav liknelsen om de blinda männen och elefanten, men på ett annorlunda sätt. I liknelsen beskriver sex blinda män samma elefant på olika sätt (ett ben är som en pelare, svansen är som ett rep,

Rep

Mur

Solfjäder

snabeln är som en vattenslang och så vidare), för var och en rör vid olika delar av den.²

”Men låt oss förmoda att elefanten representerar evangelieundervisningen”, säger broder Sitole. ”Då behöver vi låta varje klassdeltagare delge sitt perspektiv så att vi tillsammans får en gemensam uppfattning om hur evangeliet välsignar oss alla.”

Därför sitter lärarna i broder Sitoles församling runt ett bord under lärarrådsmötena – för att underlätta samtal. ”Det påminner oss om att alla ska vara delaktiga”, säger han.

Enligt *deras* behov

I Tokyo, Japan tvivlade Natsuko Soejima på att hon kunde undervisa

på ett bra sätt. ”När jag kallades att bli söndagsskollärare för ungdomarna”, säger hon, ”sa jag till biskopen att jag skulle vara rädd. Men han sa att kallelsen kom från Gud, så jag tackade ja.”

Som grupp var klassen skrämmande på grund av de olika utmaningar som eleverna hade. Två av ungdomarna hade nedsatt hörsel. Några klassdeltagare som hade flyttat till Japan från andra länder pratade bara engelska. Hon skrämdes också av ålderskillnaden mellan henne och klassdeltagarna.

Men så under ett lärarrådsmöte fick syster Soejima en ny insikt. ”Vi pratade om att vi ska älska varje klassdeltagare, lära oss vad de heter, be för dem en och en, och undervisa

– vägleda av Anden – enligt *deras* behov”, förklarar hon, ”så jag började göra det.” Hon gjorde också något annat som hon lärde sig under råds-mötet: ”Jag använde ord som gav uttryck åt min kärlek.”

Resultatet? ”Mitt hjärta förändrades. Jag började känna tillgivenhet till mina elever. Jag brydde mig om dem som inte var med och bad för dem också. Så snart en lektion var över började jag förbereda mig för nästa, så att jag skulle ha tid att fundera över olika undervisningsmetoder. Jag var överväldigad av glädje.”

Konkreta svar

Brad Wilson, Söndagsskolans president i Minnesota, USA, ser till att

Pelare

Vattenslang

Spjut

lärarna i lärarrådsmötet inte går därifrån förrän de har samtalat om hur de ska ändra sig med tanke på vad de har lärt sig.

”Vi följer tillvägagångssättet i *Undervisa på Frälsarens sätt*”, säger broder Wilson. ”Vi samtalat om lärarnas upplevelser och sedan tar vi upp ett av de föreslagna ämnena. Som samsamtalsledare ställer jag frågor och sammanfattar tankar. Sedan övar vi på att tillämpa det vi lärt oss. Vi delar upp oss i små grupper och frågar oss: ’Vad ska jag göra på ett annat sätt med tanke på det jag lärt mig under mötet i dag?’”

Ron Goodson, lärare för diakonernas kворum i samma församling, säger att han imponeras av hur broder Wilson ”coachar” rådet. ”Vi pratar om hur Frälsaren skulle undervisa”, säger han. ”När man sedan känner Anden, tänker man: ’Det här är något jag ska pröva med min klass.’ När man tänker på Frälsaren så förändras ens metoder. Det handlar mindre om att man ska ’förbereda en lektion’ och mer om vad diakonerna behöver och hur jag kan ge dem det.”

Han minns att han skrev i sin dagbok: ”Jag var med på ett lärarrådsmöte

i dag och det här är vad jag behöver göra.” Faktum är att hans dagbok är full av sådana anteckningar. Nu förbereder han sig i god tid: ”Börjar man tidigt så får man maningar hela veckan.” Han frågar diakonerna vad som händer i deras liv: ”Jag kan hjälpa dem mer när jag känner dem bättre.” Och han ber diakonerna om hjälp med undervisningen: ”När de undervisar så lär de sig bättre också.”³

Jag fortsatte sjunga

”I vårt råd pratade vi om hur musik kan inbjuda Anden”, säger

MER INFORMATION.

För att lära dig mer om lärarrådsmöten och *Undervisa på Frälsarens sätt*, gå till teaching.lds.org.

FÖRÄNDRINGAR FÖR SÖNDAGENS MÖTEN 2018

Med början i januari införs förändringar i melkisedeska prästadömet och Hjälpföreningens möten. De här förändringarna bygger på vad medlemmarna har lärt sig på lärarrådsmötena. En förklaring av förändringarna, bland annat det nya lektionsmaterialet, ges – med början i nästa månad – i konferensnumren av tidningarna, i appen Evangeliebiblioteket och på LDS.org.

Jocelyn Herrington, primärlärare i samma församling i Minnesota. ”Senare undervisade jag solstråleklassen. Jag tänkte: ’Jag sjunger medan de ritar, det blir trevligt.’ Jag började sjunga och alla slutade rita och lyssnade. Så jag fortsatte sjunga. Anden kom och när jag var klar så var de vördnadsfulla och väntade på att jag skulle prata. Vi hade också pratat [i rådet] om att bära vittnesbörd när möjlighet ges. Så jag vittnade med ord de kunde förstå.”

Syster Herrington säger att hon uppskattar att primärlärarna är inbjudna till rådsmötena. ”Vi pratar om att undervisa vuxna”, säger hon, ”men sedan säger broder Wilson: ’Hur är det med ungdomarnas undervisning? Hur är det med barnens undervisning?’ Han gör oss uppmärksamma på alla de olika åldersgrupperna som finns.”

Från råd till råd

Adam Martin, Söndagsskolans president i Calgary, Alberta, Kanada, säger att han uppskattar förslagen från församlingsrådet. ”Hjälpföreningenspresidenten eller äldstevorumpresidenten säger: ’Vi vill att lärarna ska fokusera på det här’, och så tar vi upp det i lärarrådsmötet”, säger han.

När de började med lärarrådsmöten visste inte lärarna vad de hade att vänta sig, så han gjorde många personliga inbjudningar och introducerade utbildningsmaterialet på teaching.lds.org. ”Nu är bollen i rullning”, säger han. ”De vet att det är ett tillfälle att samtala om vad som händer.”

Under ett möte nyligen var fokuset att följa Anden. ”Vi pratade om hur man förbereder sig väl utan att känna att man måste ta med allt i lektionen”, säger han. ”En syster sa att hon alltid hade känt att hon behövde ta upp allting i lektionsplanen. Man kunde se hur det gick upp ett ljus för henne när vi pratade om att man ska följa inspirationen när man håller en lektion.”

Hitta lösningar tillsammans

Varje undervisningssituation har sina egna möjligheter, utmaningar och potentiella välsignelser. Därför är det bra med rådsmötena, för då kan lärare, med hjälp av Anden, söka och få svar på just *sina* utmaningar.

Geoffrey Reid, Söndagsskolans president i sin stav i Arizona, säger att lärarrådsmötena fungerar bäst när lärare förstår att deras syfte är att ge råd: ”Då inser de att de kan hjälpa varandra.”

Staven, säger han, fokuserar på att hjälpa lärarna tänka ”hur tas budskapet emot?” i stället för ”håller jag en bra lektion?”

Marisa Canova, primärlärare i samma stav, säger att hon följde en maning hon fick under ett lärarrådsmöte och uppmanar nu barnen i sin kämparklass att be för varandra. Det gick bra, men det fungerar kanske inte lika bra i en klass med vuxna. ”Att be för varje medlem i en stor klass för vuxna kan kännas överväldigande”, säger hon. ”Som väl är säger de lärarna: ’Hur tror ni vi kan anpassa det här till vår klass?’ Och vi hittar lösningar tillsammans.”

Det jag uppskattar med lärarrådsmötena”, säger hon, ”är att de ger oss tid att fundera över hur det går för oss och vad vi gör. Det hjälper att få stöd och feedback och att känna att alla arbetar mot samma mål. Jag gillar också de olika perspektiv som flera personer kan bidra med. Det hjälper mig att tänka på sådant som jag inte skulle ha kommit på själv.”

När vi deltar och engagerar oss i lärarrådsmötena blir visionen av den elefant som kallas ”evangelieundervisning” allt klarare. Liksom broder Sitole i Afrika upptäcker många medlemmar runtom i kyrkan att när vår förmåga att undervisa på Frälsarens sätt förbättras så förändrar det inte bara vårt sätt att undervisa utan också vårt sätt att lära. ■

SLUTNOTER

1. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 12.2.2.
2. Liknelsen finns med i Dieter F. Uchtdorf, ”Vad är sanning?” (KUV:s andakt för unga vuxna, 13 jan. 2013), broadcasts.lds.org; och Dieter F. Uchtdorf, ”What Is the Truth?” *Friend*, mars 2017, s. 2.
3. För fler förslag, se Brian K. Ashton, ”Hjälpa ungdomar att undervisa”, *Liahona*, aug. 2016, s. 24–25.

"Många [andar] ser ivrigt fram mot att deras vänner som fortfarande lever ska utföra förrättningar för dem i templen", sa min avlidne farfars far när han visade sig för min farfar A. C. Nelson.

Öppna himlen

GENOM TEMPELTJÄNST OCH SLÄKTFORSKNING

**President
Russell M. Nelson**

president för de
tolv apostlarnas
kvorum

Och Wendy W.
Nelson

I sin presentation under RootsTech uppmanade president Russell M. Nelson och hans fru Wendy sista dagars heliga att under bön begrunda vilka upppoffringar de kan göra för att utföra mer tempeltjänst och släktforskning.

President Nelson: När min farfar A. C. Nelson var en ung make, bara 27 år gammal, dog hans far. Omkring tre månader senare kom hans avlidne far, min farfars far, och besökte honom. Datumet för det besöket var natten den 6 april 1891. Farfar Nelson tog så stort intryck av sin fars besök att han skrev ner upplevelsen i sin dagbok till förmån för släkt och vänner.

”Jag låg i sängen när far kom in i rummet”, skrev farfar Nelson. ”Han kom och satte sig på sängkanten. Han sa: ’Ja, min son, eftersom jag har några minuter över fick jag tillstånd att komma och prata med dig i några minuter. Jag mår bra, min son, och har haft mycket att göra sedan jag dog.’”

När farfar Nelson frågade honom vad han hade gjort svarade hans far att han hade varit upptagen med att undervisa om Jesu Kristi evangelium i andevärlden.

”Du kan inte föreställa dig, min son, hur många andar det finns i andevärlden som ännu inte har tagit emot evangeliet”, sa han. ”Men många tar emot det och ett stort arbete utförs. Många ser ivrigt fram mot att deras vänner som fortfarande lever ska utföra förrättningar för dem i templet.”

Farfar Nelson sa till sin far: ”Vi har för avsikt att besöka templet och beseglas till dig, far, så snart vi kan.”

**A. C. Nelson, farfar till president
Russell M. Nelson.**

Min farfars far svarade: ”Det, min son, är bland annat vad jag särskilt ville prata med dig om. Vi ska fortfarande bli en familj och leva i all evighet.”

Sedan frågade farfar Nelson: ”Far, är evangeliet som den här kyrkan lär sant?”

Hans far pekade på ett fotografi av första presidentskapet som satt på väggen i sovrummet.

”Min son, lika säkert som du kan se det där fotografiet, lika säkert är det att evangeliet är sant. Jesu Kristi evangelium har makten att frälsa varje man och kvinna som följer det, och på inget annat sätt kan de någonsin bli frälsta i Guds rike. Min son, håll alltid fast vid evangeliet. Var ödmjuk, be, underkasta dig prästadömet, var sann, var trofast mot förbunden du har ingått med Gud. Gör aldrig något som kan misshaga Gud. O vilken välsignelse evangeliet är. Min son, var en bra pojke.”

Syster Nelson: Jag älskar de här uppmaningarna. ”Var ödmjuk, be, underkasta dig prästadömet, var sann, var trofast mot förbunden du har ingått med Gud.... Var en bra pojke.” Sex uppmaningar som kommit genom din avlidne

farfars far. Han låter verkligen som president Gordon B. Hinckley (1910–2008) och hans sex råd.¹

President Nelson: Visst gör han! Det känns så värdefullt att min farfar efterlämnade den uppteckningen till oss. Vi fick veta att hans fars barn senare beseglades till honom. Så anledningen till hans besök uppfylldes.

Elias ande

President Nelson: Ett namn av stor betydelse i skrifterna förklarar varför familjen är så viktig. Det namnet är Elia. Den hebreiska motsvarigheten betyder bokstavligt talat ”Jehova är min Gud”.² Tänk på det! I Elias namn finns de hebreiska orden för både Fadern och Sonen.

Syster Nelson: Elia var den siste profeten som hade melkisedekska prästadörets beseglingsmakt före Jesu Kristi tid. Elias uppdrag var att vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder så att de kunde beseglas. Annars ”skulle hela jorden bli *fullständigt ödelagd* vid hans ankomst” (JS–H 1:39; kursivering tillagd). Det är ord och inga visor.

President Nelson: Jag tycker om att tänka på Elias ande som ”en manifestation från den Helige Anden som bär vittne om familjens gudomliga natur”.³ Enligt Handledning för skriftstudier är Elias makt ”prästadörets beseglingsmakt genom vilken det som binds eller löses på jorden binds eller löses i himlen” (”Elia”).

Syster Nelson: Så när vi säger att Elias ande påverkar människor och uppmanar dem att söka efter sina avlidna släktingar så säger vi egentligen att den Helige Anden manar oss att göra sådant som gör det möjligt för familjer att beseglas för evigheten.

President Nelson: Det är underbart att vända barnens hjärtan till deras fäder genom att återge viktiga släktberättelser på sätt som gör dem tillgängliga och minnesvärda. Kanske kan våra vittnesbörd stärkas om vi alltid har släktforskningsdokument, berättelser, fotografier och minnessaker "för våra ögon" (Mosiah 1:5). När vi sätter upp dem på väggarna, lägger dem på våra bord, i våra datorer, i våra surfplattor och även våra mobiler kanske vi manas att göra bättre val och närma oss Herren och våra familjer.

Men om vi lämnar det på den nivån har vi egentligen inte gjort tillräckligt. Som medlemmar i kyrkan har vårt intresse för släktforskning motiverats av undervisningen från Herren att våra förfäder inte kan fullkomliggöras utan oss och att vi inte kan fullkomliggöras utan dem (se L&F 128:15). Det innebär att vi ska länkas samman genom templets heliga beseglingsförrättningar. Vi ska vara starka länkar mellan våra förfäder och våra efterkommande. Om vår samling berättelser och fotografier någonsin skulle bli ett ändamål i sig – om vi vet vilka våra förfäder är och vet mycket om dem som är underbart, men lämnar dem på andra sidan utan sina förrättningar – blir sådant tidsfördriv

inte till någon hjälp för våra förfäder som förblir instängda i andefängelset.

Syster Nelson: Det är viktigt att bevara släktberättelser, men det får aldrig ske på bekostnad av förrättningsarbetet för våra förfäder. Vi måste ta oss tid till att ta reda på våra förfäders information som gör att de kan ta emot förrättningarna.

President Nelson: Och det innebär att vi offerar tid som vi normalt sett skulle använda till andra aktiviteter. Vi behöver tillbringa mer tid i templet och med att släktforska, bland annat genom indexering.

Syster Nelson: Det är verkligen så att "offer och lydnad välsignelse skänker"⁴. Jag har varit välsignad nog att hitta många förfäder som jag kände var redo att ingå förbund med Gud och ta emot sina nödvändiga förrättningar. Med tiden märkte jag att om jag arbetade på ett överväldigande projekt och inte hade någon tid,

någon energi eller några idéer kvar men offrade en del tid på att hitta förrättningsinformation för några förfäder eller besökte templet som ställföreträdare för dem, då öppnades himlen och energin och idéerna började flöda. På något sätt hann jag bli klar till slutdatumet. Det verkade helt omöjligt, men jag klarade det varje gång. Tempeltjänst och släktforskning ger mig en glädje som i sanning inte är av den här världen.

Släktforskning och missionsarbete

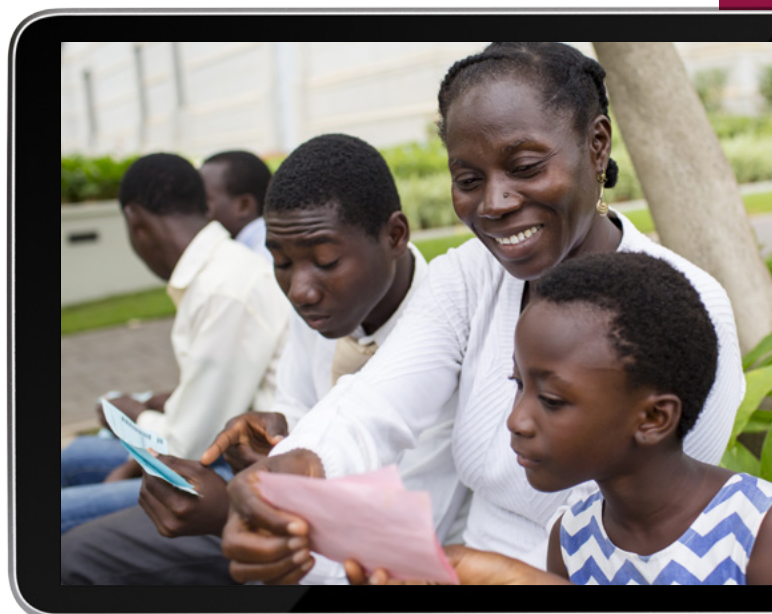
President Nelson: Om jag var missionär i dag skulle mina två bästa vänner i församlingen eller grenen där jag verkade vara missionsledaren och församlingens tempel- och släktforskningshandledare.

Människor har en inneboende önskan att få veta mer om sina förfäder. Det blir ett naturligt undervisningstillfälle för våra missionärer. När missionärer lär sig att älska personerna de undervisar blir det naturligt att de frågar om deras familjer. "Lever dina föräldrar? Lever dina far- och morföräldrar?" "Känner du dina far- och morföräldrar?" Samtalen flyter lätt när de som vill prata med missionärer får frågor om personer som de älskar.

I det ögonblicket kan det vara naturligt för missionärer, även medlemsmissionärer, att fråga: "Känner du till några av dina far- och morföräldrars föräldrar? Vet du vad de heter?" Det är inte troligt att undersökarna vet vad alla deras far- och morföräldrars föräldrar heter.

Då kan missionärerna föreslå: "Jag har en vän i vår kyrka som kan hjälpa dig. Om vi kunde hitta namnen på några eller kanske alla dina far- och morföräldrars föräldrar, skulle det då vara värt några timmar för dig att få reda på vilka de är?" Den där vännen i kyrkan är förstås församlingens tempel- och släktforskningshandledare.

Syster Nelson: Jag tror det kan vara till tröst för missionärer att veta att de aldrig är ensamma när de söker efter och undervisar de personer som är mottagliga för Jesu Kristi återställda evangeliums sanningar. President George Q. Cannon (1827–1901), som verkade som rådgivare åt fyra presidenter i kyrkan, lärde att i de här sista

dagarna har de nyomvända blivit medlemmar i kyrkan just därför att deras förfäder har bett om att en av deras efterkommande ska bli medlem i kyrkan så att de, förfäderna, ska kunna ta emot sina nödvändiga ställföreträdande förrättningar.⁵

Upphöjelse: En familjeangelägenhet

President Nelson: Upphöjelse är en familjeangelägenhet. Det är endast genom Jesu Kristi evangeliums frälsande förrättningar som familjer kan bli upphöjda. Det slutliga mål vi strävar efter är att vara lyckliga som familj – att vi har tagit emot begåvningen, beseglats och förberett oss för evigt liv i Guds närhet.

Syster Nelson: Varje lektion vi är med på i kyrkan, varje gång vi tjänar, varje förbund vi ingår med Gud, varje prästadömsförrättning vi tar emot, allt vi gör i kyrkan leder oss till det heliga templet, Herrens hus. Det finns så mycket kraft tillgänglig för ett par och för deras barn genom beseglingsförrättningen när de håller sina förbund.

President Nelson: Varje dag väljer vi var vi vill leva för evigt genom hur vi tänker, känner, talar och handlar. Vår himmelske Fader har förkunnat att hans verk och hans härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina barn (se Mose 1:39). Men han *vill* att vi ska välja att återvända till honom. Han tvingar oss inte på

något sätt. Noggrannheten varmed vi håller våra förbund visar honom precis hur mycket vi vill återvända och bo hos honom. Varje dag för oss närmare eller längre ifrån vår härliga möjlighet att uppnå evigt liv. Vi behöver var och en hålla våra förbund, omvända oss dagligen och sträva efter att bli mer som vår Frälsare. Då och endast då kan familjer vara tillsammans för evigt.

Syster Nelson: Det är mitt vittnesbörd att hur underbart ditt liv än är just nu, eller hur nedslående och bedrövt det än är, blir det bättre av ditt engagemang i tempeltjänst och släktforskning. Vad behöver du i ditt liv just nu? Mer kärlek? Mer glädje? Mer självkontroll? Mer frid? Fler meningsfulla stunder? En större känsla av att du gör nytta? Fler tillfällen till att ha roligt? Fler svar på dina självrannsakande frågor? Starkare band till andra? Större insikt om vad du läser i skrifterna? Större förmåga att älska och förlåta? Större förmåga att be med kraft? Mer inspiration och fler kreativa idéer när det gäller arbete och andra projekt? Mer tid till sådant som verkligen har betydelse?

Jag vädjar till dig att offra tid till Herren genom att ägna mer tid åt att utföra tempeltjänst och släktforskning, och sedan se vad som händer. Det är mitt vittnesbörd att när vi visar Herren att vi verkligen vill hjälpa våra förfäder så öppnas himlen och vi får allt vi behöver.

President Nelson: Vi kan ägna hela dagar åt att inspireras av upplevelser som andra har haft med tempeltjänst och släktforskning. Men vi måste göra något för att faktiskt få uppleva glädjen själva. Jag vill ge en uppmaning till var och en av oss så att den underbara känslan i det här arbetet kan fortsätta och även öka i omfattning. Jag

uppmanar er att under bön begrunda vilket slags uppoffring – helst en uppoffring i form av tid – som du kan göra för att släktforska och utföra tempeltjänst oftare i år.

Vi är engagerade i den allsmäktige Gudens verk. Han lever. Jesus är Kristus. Det här är hans kyrka. Vi är hans förbunds barn. Han kan räkna med oss. ■

Från en presentation under släktforskningskonferensen RootsTech 2017 i Salt Lake City, Utah, USA, den 11 februari 2017. För att se en inspelning av presentationen på engelska, portugisiska eller spanska, gå till lds.org/go/1017Nelson.

SLUTNOTER

1. Se Gordon B. Hinckley, "En profets råd till och förbön för ungdomar", *Liahona*, apr. 2001, s. 30–41.
2. Se Bible Dictionary, "Elijah".
3. Russell M. Nelson, "En ny skördetid", *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 34.
4. "Pris åt den man", *Psalmer*, nr 16.
5. Se *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, sammanst. av Jerreld L. Newquist, 2 vol. (1974), 2:88–89.

BRA ATT VETA FÖRST: Tempeldop

Det finns ingen anledning att vänta. Alla värdiga medlemmar, även ungdomar och nya medlemmar, kan tjäna i templet redan nu.

Heather J. Johnson

Kyrkans tidningar

”Låt oss verkligen bli ett tempelbesökande folk”, sa president Howard W. Hunter (1907–1995). ”Vi bör skynda till templet så ofta som våra personliga omständigheter tillåter ... Vi bör inte bara komma dit för våra döda

släktingars skull utan också för vår egen välsignelse att få tillbe i templet, för den helighet och trygghet som finns inom dessa helgade och invigda väggar” (”Ett tempelmotiverat folk”, *Nordstjärnan*, maj 1995, s. 6).

Det här rådet gäller alla medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga – även om du är nyligen döpt.

Så länge du är värdig finns det ingen väntetid innan du får besöka templet. Så fort du är döpt och konfirmerad kan du få en tempelrekommendation med begränsad användning.

Med den här rekommendationen kan du besöka templet och utföra ställföreträdande dop och konfirmationer för avlidna förfäder. När du tjänar och tillber Gud i templet stärker du ditt vittnesbörd om evangeliet.

Natalia Lorena Figueroa från Argentina sa följande om sin första upplevelse i templet: ”I doprummet i templet såg jag en broder döpas för min morfar och mina morbröder. Sedan döptes jag för min mormor och mina mostrar. Glädjen jag kände var enorm. Tårar rann ner för ansiktet och jag hade en brinnande känsla i mitt bröst, starkare än någonsin tidigare.” Liknande välsignelser väntar dem som är värdiga en tempelrekommendation med begränsad användning och använder den. ■

VANLIGA FRÅGOR

Hur får jag en rekommendation med begränsad användning?

- Du måste vara tolv år eller äldre och vara en värdig medlem i kyrkan. Män måste ha fått aronska prästadömet, vilket normalt kan ges inom en vecka efter dopet.
- För att få en rekommendation intervjuas du av din biskop eller grenspretendent. Intervjun liknar den du hade före ditt dop. Du får berätta om ditt vittnesbörd om evangeliet och om du håller buden.
- Rekommendationen gäller i ett år.

Vilka är några av välsignelserna med att ha en rekommendation med begränsad användning?

- Du kan tjäna dina avlidna förfäder och andra som har dött genom att utföra ställföreträdande dop och konfirmationer å deras vägnar.
- Du kan påminnas om ditt eget dop och din egen konfirmation och förbunden du har ingått.
- Även om du inte kan besöka templet så ofta kan du ha med dig din rekommendation som en ständig påminnelse om templet och din förpliktelse att vara värdig att komma in.
- När du lever så att du är värdig en rekommendation med begränsad användning förbereder du dig för att ta emot dina egna tempelförrättningar, som begåvning och besegling.

Vad ska jag tänka på när jag planerar att besöka templet?

- Be en församlings- eller grensledare, till exempel missionsledaren eller hjälpföreningspresidenten, om hjälp med dina planer att besöka templet.
- Tempelts schema för ställföreträdande dop finns på internet på temples.lds.org. Du kan också ringa templet för att få information.
- Om du besöker templet för första gången kan du ringa templet och boka tid. Då är de redo att välkomna dig och förklara vad du ska göra i templet.

- Ha söndagskläder på dig när du kommer till templet.
- Ta med dig ett ombyte av vita underkläder. Vissa tempel har vita underkläder du kan låna, men inte alla. I templet får du en vit overall och handduk.

Vad kan jag förvänta mig när jag kommer till templet för att utföra ställföreträdande dop och konfirmationer?

- När du går in i templet kommer du först till rekommendationsdisken. En tempeltjänare kontrollerar att din rekommendation är giltig.
- Män och kvinnor går till skilda omklädningsrum för att byta kläder. Man tilldelas ett skåp och ett utrymme att byta från egna kläder till den vita overallen.
- Tempeltjänare visar dig vart du ska gå för att utföra ställföreträdande dop och konfirmationer.
- Dopen och konfirmationerna du deltar i liknar ditt eget dop och din egen konfirmation, men du döps till förmån för en avliden person.
- När förrättningarna är klara går du tillbaka till omklädningsrummet och byter till egna kläder.
- Det finns ingen anledning att vara nervös för att komma till templet. Det finns tempeltjänare vart du än går i templet. De hjälper dig.

Lösa konflikter

i äktenskapet

S. Brent Scharman

Pensionerad terapeut,
Kyrkans familjeservice

Matt och Margaret (alla namn har ändrats) stängde av teven efter generalkonferensens avslutande möte. Budskapen hade varit inspirerande och de hade njutit av den positiva atmosfären i hemmet den helgen.

Ingen kunde ha blivit mer besviken än Matt och Margaret när de mindre än 24 timmar senare hade ett häftigt gräl om huruvida de skulle spara en oväntad bonus som Matt hade fått från jobbet eller spendera den på skolkläder till de äldre barnen. Tvisten löstes inte och Matt och Margaret gick vidare till andra sysslor och kände sig missförstådda.

För att skapa ett varaktigt, lyckligt äktenskap måste gifta par lära sig hur man löser konflikter så att båda känner sig förstådda och beslut fattas som inbegriper godtagbara kompromisser.

*Underbara
välsignelser
kommer av att
lösa konflikter
i en kärleksfull
atmosfär.*

Andliga varningar och råd

Skrifterna och tankar från profeter och apostlar ger många råd om stridigheter. I 3 Nephi läser vi: "Den som har en stridslysten ande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter" (3 Ne. 11:29). Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum lärde att Satan "arbetar på att driva in en kil av missämja mellan en far och en mor. Han lockar barnen att vara olydiga mot sina föräldrar. ... Satan vet att det säkraste och effektivaste sättet att störa Herrens verk är att störa familjens funktion och underminera hemmets helgd."¹

Olika åsikter, vanor eller bakgrund är oundvikliga, men det finns många resurser som kan hjälpa oss att hantera dem. Lärosatser och tillvägagångssätt som undervisas under söndagens möten och i kyrkans material kan vara till hjälp och kompletteras med professionell information efter behov. Gifta par kan lära sig metoder för att hantera konflikter. Inspiration kan leda till förändrade hjärtan som uppmjukar makarna från insidan.

President Thomas S. Monson har sagt: "En del av våra största möjligheter att visa kärlek äger rum inom vårt eget hems väggar. Kärleken bör vara själva hjärtat i familjelivet, men ibland är det inte så. Det kan finnas för mycket otålig- het, för många gräl, för mycket bråk, för många tårar."²

När problemen är långvariga och blir destruktiva för familjelivet kan det finnas allvarligare orsaker bakom konflikterna, som omogen- het, själviskhet, en önskan att vinna maktkamper och högmod. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) lärde: "Jag har länge ansett att den viktigaste faktorn i ett lyckligt äkten- skap är en ivrig omsorg om ens livskamrats bekvämlighet och välbe- finnande. I de flesta fall är själviskhet den främsta faktor som skapar gräl, separation, skilsmässa och krossade hjärtan."³

Äldste Marvin J. Ashton (1915– 1994) i de tolv apostlarnas kворum sa också: "När man tänker på de sårade känslor och det obehag som orsakas av stridigheter, gör man klokt i att fråga sig: 'Varför bidrar jag till det här?' ...

Det [är] viktigt att inse att vi väljer vårt uppförande. Roten till det här är det gamla problemet högmod."⁴

Oavsett orsaken måste vi lära oss nya färdigheter och uppmjuka våra hjärtan när problem blir långvariga.

Orsaker till konflikter

Det finns många orsaker till konflikter, allt från ytliga personliga åsikter till djupare, invanda sätt att kommunicera. Förutom att övervinna själv- iskhet och omognad ställs gifta par också inför andra vanliga orsaker till konflikter, såsom följande:

Strävan att anpassa sig till varandras vanor.	Inneboende skillnader mellan män och kvinnor.	Irritation till följd av utmattning.	Olika åsikter om hur barnen ska fostras eller ekonomin ska hanteras.
Barn som lär sig att använda sin handlingsfrihet.	Skillnader mellan sådant som de tycker om och inte.	Överreaktioner på grund av stress.	Brist på förståelse eller förmåga att lösa konflikter.

Varningar angående ilska

Många konflikter i äktenskap och familjer uppstår till följd av okontrollerad ilska. Om vi inte är försiktiga kan vi hålla fast vid ilskan genom att ständigt tänka på hur förörrättade vi blev. Ju längre vi ältar desto fler orsaker kan vi ta fram för att rättfärdiga vårt perspektiv. Det här tillståndet kan hindra oss från att lugna ner oss, och när en andra våg av ilska uppstår innan den första har blivit löst, kan hormonella reaktioner leda till fler utbrott.

Under ett möte med en terapeut, till exempel, beskriver Marilyn hur frustrerande det var att ligga i sängen efter att hon och hennes make hade skrikit åt varandra.

”Jag visste att jag hade rätt”, säger hon. ”Jag visste att han skulle tända lampan och be om förlåtelse, men han gjorde aldrig det. Ju mer jag tänkte på det, desto argare blev jag. När jag hörde att han började snarka stod jag inte ut längre. Jag hoppade upp ur sängen och skrek på honom lite till. Och sedan gick jag ner till undervåningen. Kan du fatta att han fortfarande inte bad om förlåtelse?” Marilyns upplevelse är ett bra exempel på hur man inte ska hantera ilska.

Vanor, även om de är kortvariga, kan vara svåra att övervinna. Men makar kan lära sig olika knep. Här är några bra förslag:

Reagera på produktiva sätt.

Att skrika ut dina känslor hjälper inte att få bort dem. Ju mer du ger utlopp för din ilska, desto intensivare blir dina känslor.

Hitta något som distraherar dig.

Välj att tänka på något annat eller ta en promenad.

Lyssna på lugnande musik
eller läs upplyftande litteratur.

Ifrågasätt genast tankar som kommer.

I vårt exempel kunde Marilyn ha sagt till sig själv: ”Det verkar som om jag har rätt, men jag har förstorat upp problemet. Min relation till min man är viktigare än det vi grälar om.”

Börja om.

Stanna upp i början av grälet. Undersökningar har visat att de första tre till fem minuterna av ett samtal lägger grunden till det som troligen kommer sedan. Säg: ”Det här blev ju fel. Vi börjar om.”

Lugna ner dig

innan du tar itu med problemet. Vänta tills den kemiska reaktionen som kan uppstå är över.

Skriv ner dina tankar.

För vissa ökar detta deras självkänedom.

Steg till att lösa konflikter

Stärk äktenskapet, en handledning från Kyrkans familjeservice, rekommenderar tre steg till att lösa konflikter: 1) uttrycka åsikter, 2) undersöka oroskänslor och 3) välja lösningar som båda godtar.⁵ De här stegen är baserade på en kommunikationsmetod som inbegriper samarbete och tar upp alla inblandades problem.

1. Uttrycka åsikter	2. Undersöka oroskänslor	3. Välja lösningar som båda godtar
<p>Varje person uttrycker sina åsikter på ett ärligt sätt utan att attackera. Ibland blir problemet löst genom eftertanke, eftersom det då blir tydligt att meningsskiljaktigheten bara var ett missförstånd. En maka som till exempel tycker att hennes make själviskt insisterar på att hon ska följa med honom på en basketmatch i skolan i stället för att de går ut och äter middag, kan upptäcka att han är mindre intresserad av basket än att visa en spelare uppmärksamhet som har slutat komma på söndagsskolektionerna.</p>	<p>Gifta par undersöker problem på en djupare nivå. De fokuserar på att undersöka och acceptera varandras oroskänslor. För att fortsätta med exemplet med basketmatchen kan maken, fastän hon förstår att maken är bekymrad för eleven, känna att han utvecklar ett mönster att alltid sätta andras behov före äktenskapets. I det här fallet måste paret ha ett mer ingående samtal där båda uttrycker sina känslor på ett finkänsligt sätt och där motstånd får ge vika för samarbete.</p>	<p>Paret bollar idéer och bestämmer sig för lösningar som båda godtar. Fokus ligger på vad man personligen kan göra för att hantera problemen i stället för på vad den andra kan göra. Sådana kompromisser kan pröva mognaden och tålamodet, men med tiden leder det till en känsla av att det är tryggt att uttrycka känslor med vetskap om att båda tar hänsyn till den andres önsknings. Vårt par kan komma överens om att tillbringa en fredagskväll tillsammans och se basketmatchen, en fredagskväll när maken går på matchen själv och två fredagskvällar när de gör något annat tillsammans. Det viktiga är inte hur paret väljer att tillbringa fredagskvällen tillsammans, utan att båda är nöjda med beslutsprocessen.</p>

Resultat av att lösa konflikter

Underbara välsignelser kommer av att lösa konflikter i en kärleksfull atmosfär. De är bland annat trygghet, personlig tillväxt som leder till inre frid, starkare tro, bättre karaktär och personlig rättfärdighet.

När konflikter är lösta kan nya mönster ta deras plats. Då öppnas dörren för makarna att uttrycka positiva tankar och visa stöd. Syster Jean B. Bingham, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: "Ord har en förvånansvärd kraft, både till att bygga upp och riva ner. Alla minns vi säkert negativa ord som har gjort oss nedslagna och andra ord, uttalade i kärlek, som har fått vår ande att sväva. Att välja att bara säga det som är positivt om – och till – andra, lyfter och stärker dem omkring oss och hjälper andra att följa i Frälsarens spår."⁶

Par som har gjort varaktiga framsteg för att lösa konflikter får eftersträvansvärda belöningar. En make som tidigare var i en problemfylld relation säger: "Det är svårt för mig att se tillbaka på hur det brukade vara och tro att det var verkligt. Hur kunde jag ha behandlat min fru på det sättet? Jag är tacksam för att Anden uppmärksammade mig på det och för det tålamod som min fru har visat mig."

Sammanfattning

Det kräver medvetna ansträngningar och uppföljningar för att övervinna konflikter. Det du säger eller gör härnäst kan skapa mer positiva kommunikationsmönster i ditt äktenskap. Du kan också skörda Andens frukter, liksom nephiterna gjorde: "Det ... fanns [inte] några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan.

Och det fanns ingen avund, ingen missämja, inga oroligheter ... Och det kunde förvisso inte finnas något lyckligare folk" (4 Ne. 1:15–16). ■

Författaren bor i Utah, USA.

SLUTNOTER

1. M. Russell Ballard, "The Sacred Responsibilities of Parenthood" (Andakt vid Brigham Young University, 9 aug. 2003), s. 3, speeches.byu.edu.
2. Thomas S. Monson, "Kärlek – kärnan i evangeliet", *Liahona*, maj 2014, s. 92.
3. Gordon B. Hinckley, "Lojalitet", *Liahona*, maj 2003, s. 59.
4. Se Marvin J. Ashton, "Ingen tid för stridigheter", *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 14.
5. Se *Stärk äktenskapet:Handledning för gifta par* (2006), s. 19–20.
6. Jean B. Bingham, "Jag ska föra in evangeliets ljus i mitt hem", *Liahona*, nov. 2016, s. 7.

Regler för hur man samtalar om problem

Här följer några förslag som kan öka sannolikheten att man lyckas med konfliktlösning:

- Sök andlig vägledning.
- Bestäm er för en tid och en plats att samtala på om ni har haft problem en längre tid.
- Försök att förstå i stället för att gräla.
- Låt din äkta hälft prata.
- Tala lågmält och var vänlig.
- Ta en paus när så behövs.
- Använd ett lämpligt språk.
- Håll er till ämnet. Prata bara om problemet ni har just nu.
- Var aldrig våldsamma.
- Hota inte med skilsmässa eller separation.
- Kom fram till mätbara lösningar, till exempel: "Jag tar initiativ till familjeböner och du leder hemaftnarna."
- Planera för undantag.
- Kom överens om neutrala påminnelser, till exempel: "Vi låter kalendern tala om för oss vems tur det är att diska."
- Omvärdera och ändra lösningar vid behov.

Hjälp efter Nancys död

*Vad behövde jag göra för att aktivera
Jesu Kristi helande kraft i mitt liv?*

Darren Cox

I februari 2016 avled min fru Nancy efter att ha kämpat mot bröstcancer i elva år. Den överväldigande sorg jag kände under de första månaderna efter hennes död är omöjlig att beskriva för någon som inte har upplevt en sådan förlust. Sorg, ångest, bedrövelse, smärta – inget av de här orden gör den rättvisa. Den var outhärdlig.

Frälsarens helande kraft

Jag har länge förstått att Jesus Kristus ”steg ned under allt” (L&F 88:6) för att han skulle kunna ”bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter” (Alma 7:12). Det innebär att kraften i Frälsarens försoning sträcker sig bortom uppståndelsen och återlösningen från synder. Genom den kraften kan han också hjälpa oss när vi lider och i våra olika behov. I min sorg försökte jag ivrigt – nästan desperat – lära mig vad jag behövde göra för att aktivera den aspekten av Frälsarens kraft i mitt liv. I veckor sökte jag i skrifterna och i tal av kyrkans generalauktoriteter. Jag trodde verkligen att Frälsaren, på bekostnad av avsevärd smärta och egna uppoffringar, visste vilken smärta jag kände. Men hur kunde det hjälpa mig? Eftersom han led det här *för* mig, vad behövde jag då göra för att få den tröst som han därigenom vet hur han ska ge?

Efter att ofta ha sökt, studerat, bett och besökt templet började jag förstå. För det första började jag tydligare inse att Herren redan hade hjälpt, tröstat och stöttat vår familj, särskilt veckorna före Nancys död. Vi hade underbara

andliga upplevelser som jag nu inser är välsignelser som kommer från den helande och stärkande kraft som är tillgänglig för oss tack vare Frälsarens försoning. Och bara vetskapen att Frälsaren redan tog hand om oss på ett mycket personligt sätt var oerhört trösterikt i sig. Liksom han var med Sadrak, Mesak och Abed-Nego fordom har han varit med oss i vår bedrövelses ”brinnande ugn” (se Dan. 3:17).

Lita på Herren

Jag lärde mig också att det finns en del som krävs av oss för att vi ska få del av Herrens tröst och helande kraft. Viktigast av allt är att vi måste lita på honom. Det kan vara svårt att göra. Varför skulle jag lita på Gud när han kunde ha förhindrat Nancys död till att börja med? Som svar på den frågan begrundar jag ständigt något som Herren sa till profeten Joseph Smith:

”Ni kan inte just nu med era naturliga ögon se Guds avsikter angående det som skall komma härefter och den härlighet som skall följa på många prövningar” (L&F 58:3).

Vi välsignades med många tecken på att sättet som Nancy dog på och anledningen till att det inträffade just då var enligt Herrens vilja. Jag har insett att en allvetande och kärleksfull Fader har låtit oss genomgå allt det här eftersom den här prövningen, i hans fullkomliga plan för vår familjs upphöjelse, på något sätt är nödvändig. Med den vetskapen

ILLUSTRATION AV ATLANTA TEMPEL, GEORGIA, USA

inser jag att min del i hans plan inte bara är att uthärda det utan att uthärda det väl (se L&F 121:8). I den grad jag kan helga den här prövningen till honom blir jag inte bara tröstad utan också heliggjord. Jag har redan upplevt det här på många sätt.

Jag har gett våra barn rådet att göra det som jag har lärt mig i den här processen:

- Låt smärtan i svåra upplevelser motivera dig till att bli en bättre lärjunge.
- Utgjut hjärtat i bön.
- Om du är arg på Gud för att han låter tragedier hända ska du vädja till honom att ersätta ilskan med tro och ödmjukhet.
- Slut förbund med honom att du ska älska honom och vara trofast till änden.
- Mätta dig ständigt med Guds ord – i skrifterna och i tal och i andra publikationer av nutida profeter och inspirerade lärare.
- Besök templet med en hunger efter att få lära dig det som hör evigheten till.
- Hitta personer för vilka en personlig kris har blivit en troskris och stärk dem med ditt vittnesbörd om de här lärosatserna.

Ett apostoliskt vittnesbörd

Omkring en månad efter Nancys död var det en kväll när sorgen jag kände var fullkomligt förkrossande. Jag hade känt djup smärta och sorg hela dagen. Jag mindes att äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum har sagt att frälsningens stig alltid leder genom Getsemane.¹ Mitt lidande kan inte jämföras med Frälsarens, men den natten upplevde jag mina egna ”mörka och bittra timmar”.²

När det hade pågått en stund och jag hade bett Herren om hjälp, kom jag att tänka på något som jag hade läst och bokmärkt på datorn flera år tidigare. Jag hittade dokumentet och bläddrade ner till det jag sökte efter. Det var en intervju med äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum (1928–2015) i vilken han blev tillfrågad om hur det var att förlora sin hustru till cancer 1995. Äldste Scott svarade: ”För det första ... förlorade jag henne inte. Hon är på andra sidan slöjan. Vi har beseglats genom templets heliga förrättning och vi kommer att vara tillsammans för evigt.”³

Den natten kom de där orden till mig med en kraft som jag aldrig känt tidigare. Det var som om ett fyrton tändes i den mörka natten. Inget annat som jag läst har haft en sådan plötslig och djupgående inverkan på mig. Mörkret och smärtan var borta. Det var som när Alma inte längre kunde ”komma ihåg [sina] kval” (Alma 36:19). Det

här apostoliska vittnesbördet genomträngde mig till det innersta. Jag förundrades över att ett begrepp som jag hade förstått sedan barndomen plötsligt var så slående. Jag undrade hur det var möjligt att äldste Scott kunde veta något sådant. Och i det ögonblicket insåg jag att jag också visste det. Om jag är trofast kan jag ha samma hopp som äldste Scott hade. Visst har jag varit ledsen och sörjt sedan dess, men jag har aldrig igen känt den intensiva smärta och sorg som jag upplevde den natten.

Det här är kraften som Frälsaren ger oss för att trösta oss i våra prövningar. Jag inser att min och min familjs sorg aldrig försvinner helt, men den uppslukas av det som har kallats Frälsarens försonings ”stärkande” och ”fullkomliggörande” välsignelser.⁴ Vi har kommit närmare Frälsaren, vi har känt hans försäkran och vi har stöttats av våra förbunds säkra grund. ■

Författaren bor i Georgia, USA.

SLUTNOTER

1. Jeffrey R. Holland, ”Lessons from Liberty Jail” (andakt vid Brigham Young University, 7 sep. 2008), s. 6, speeches.byu.edu.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Om slutet av hans kärleksfulla armar”, *Liahona*, mars 2015, s. 5.
3. ”A Sure Witness of Jesus Christ: Elder Richard G. Scott”, lds.org/prophets-and-apostles.
4. Se Bruce C. Hafen och Marie K. Hafen, *The Contrite Spirit: How the Temple Helps Us Apply Christ's Atonement* (2015), s. 34–52.

Nancy Jean Newton Wilcox avled 2016 efter en 11-årig kamp mot bröstcancer.

STÄRKT AV JESUS KRISTUS

”Jesaja lärde att Messias skulle bära våra ’sjukdomar’ och våra ’smärtor’ (Jes. 53:4). Jesaja lärde också att han skulle stärka oss: ’Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig’ (Jes. 41:10). ...

Och därmed ser vi att Frälsaren genom sin försoning har makt att bistå – att hjälpa – i varje jordisk smärta och svårighet. Ibland helar hans kraft vår skröplighet, men skrifterna och våra erfarenheter lär oss att ibland bistår eller hjälper han genom att ge oss styrka eller tålamod att uthärda våra skröpligheter. ...

Vår Frälsares försoning gör mer än lovar oss odödlighet genom en universell uppståndelse och ger oss möjligheten att bli renade från synd genom omvändelse och dop. Hans försoning ger oss också möjlighet att åkalla honom som har upplevt alla våra jordiska skröpligheter och be honom om styrka att bära jordelivets bördor. Han känner våra kval, och han finns där för oss. När han finner oss sårade vid väggkanten förbinder han våra sår och sköter om oss, liksom den barmhärtige samariten gjorde (se Luk. 10:34). Den helande och stärkande kraften hos Jesus Kristus och i hans försoning finns för oss alla som ber om den. Jag vittnar om det, liksom jag också vittnar om vår Frälsare som gör alltsammans möjligt.”

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum, ”Styrkta genom Jesu Kristi försoning”, *Liahona*, nov. 2015, s. 62, 64.

”LÅT OSS VARA OBEROENDE OCH SJÄLVFÖRSÖRJANDE”

När sista dagars heliga runt om i världen tillämpar kyrkans oberoendeinitiativs principer och lära, skördar de välsignelser som ”större hopp, frid och utveckling”.

innan Peter Uglow blev medlem i kyrkan hade han tillbringat större delen av sitt vuxna liv med att sträva efter ekonomisk framgång. Av allt att döma verkade han ha uppnått den. Han hade trots allt ägt och drivit flera företag.

När en lokal ledare i kyrkan i West Midlands, England bad Peter att gå med en grupp för personlig ekonomi som erbjöds genom kyrkans oberoendeinitiativ, tvivlade han på att kursen kunde lära honom något. Men när Peter började i gruppen insåg han snabbt hur mycket han fortfarande hade att lära.

”Kursen handlar inte bara om ekonomi. Det är bara halva sanningen”, säger han. ”Det viktigaste för mig var att lära mig ha tro på min himmelske Fader – att han ger oss alla timliga välsignelser och öppnar dörrar för sant oberoende om vi följer hans andliga vägledning.”

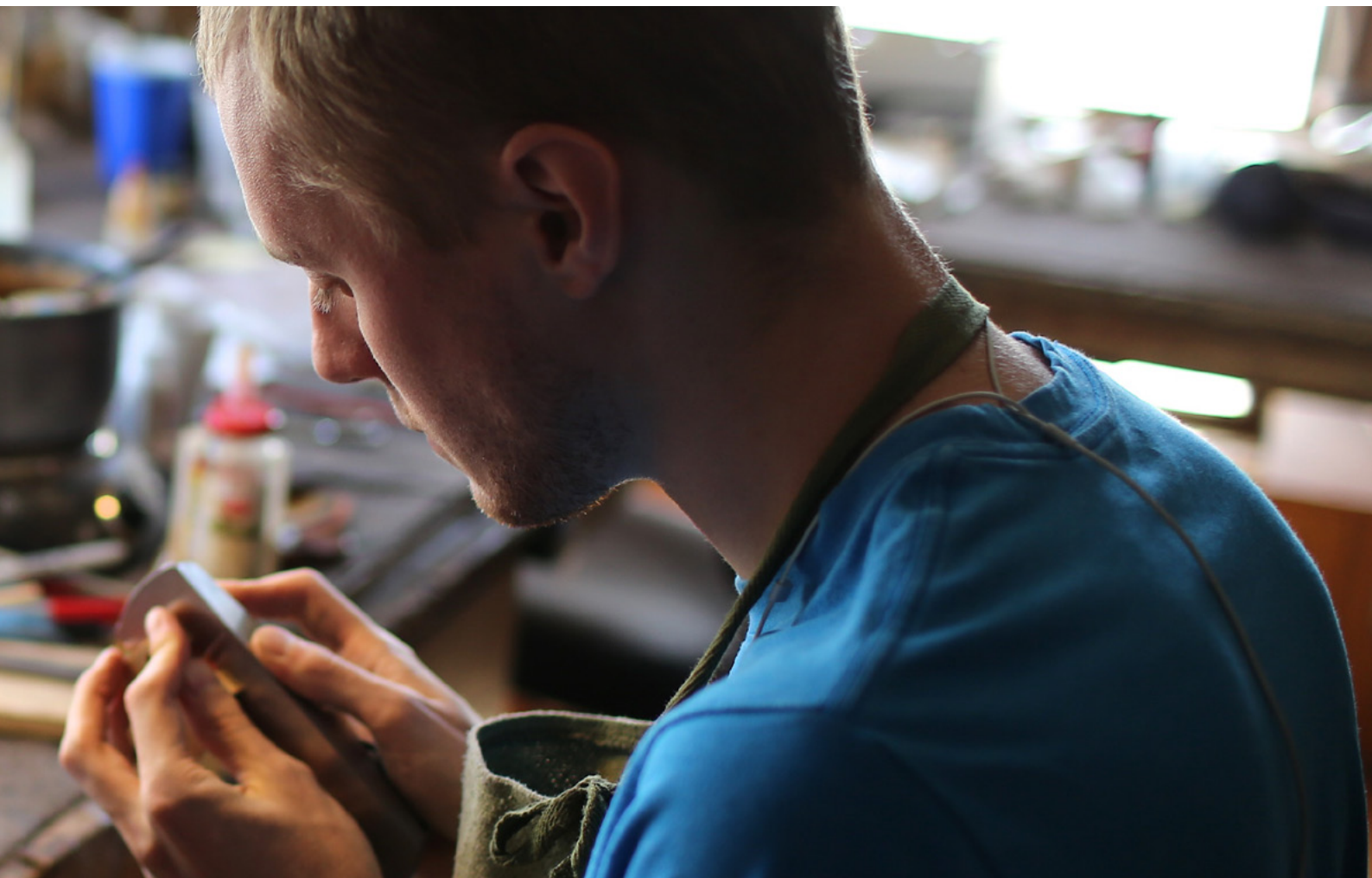
Som medlem i en grupp för personlig ekonomi lärde Peter sig praktiska färdigheter som att hålla koll på familjens utgifter, göra upp och följa en budget, betala av skulder

och spara för framtiden. Med hjälp av de här färdigheterna, och genom att utöva tro på Jesus Kristus och arbeta hårt, kunde Peter och hans fru betala tillbaka en stor skuld.

”Jag känner mig betydligt lättare och friare utan rädslan som kommer med skulder och en oorganiserad ekonomi”, säger han. ”Jag upplever min himmelske Faders rika välsignelser på ett sätt som jag aldrig gjort tidigare. Jag har lärt mig att vädja till honom och lyssna på hans svar när jag behöver hjälp med mina timliga angelägenheter.”

Oberoendeinitiativ

Oberoende är mer än att ha ett bra jobb, ett matförråd eller pengar på banken. I stället är det ”förmågan, åtagandet och arbetet med att sörja för sitt eget och familjens andliga och timliga behov. När [kyrkans] medlemmar klarar sig själva har de också bättre förmåga att tjäna andra”¹ genom att de sätter arbete i högsätet som den styrande principen i sitt liv.

President Thomas S. Monson har sagt: ”*Oberoende* är en produkt av vårt arbete och ligger till grund för allt annat välfärdsarbete. Det är en väsentlig del av vårt andliga och timliga välbefinnande. ... 'Låt oss arbeta för det vi behöver. Låt oss vara oberoende och självförsörjande. Frälsningen kan inte uppnås enligt någon annan princip. Frälsning är en personlig fråga och vi måste arbeta på vår egen frälsning i både timliga och andliga ting.’”²

Under ledning av lokala prästadömsledare har över 500 000 sista dagars heliga i över 100 länder deltagit i oberoendeinitiativet sedan 2014. Kyrkan introducerar nu initiativet runtom i Nordamerika.

Initiativet inbegriper kurser och resurser som ska ”hjälpa kyrkans medlemmar att lära sig och tillämpa principerna tro, utbildning, hårt arbete och tillit till Herren. När du tar emot och följer de här principerna”, säger första presidentskapet, ”har du större möjlighet att ta emot de timliga välsignelser som Herren har utlovat.”³

Glad och hoppfull

Maria Edilene Romão hade förlorat allt hopp. Hon hittade inget jobb, hon var ensamstående mamma och hade flera barn att mätta.

Då frågade två medlemmar i hennes församling i Santa Catarina, Brasilien om hon ville vara med på ett oberoendeseminarium. I slutet av seminariet gick Maria med i en grupp som skulle hjälpa henne att hitta ett jobb.

”För första gången i mitt liv trodde jag på en framtid där jag kunde ta hand om min familj”, minns hon. ”Jag trodde på att oberoendegruppen kunde hjälpa mig att förändra mitt liv.”

Det gjorde den.

Under de följande tolv veckorna ägnade Maria sig åt gruppen, sina studier och sina åtaganden. Hon arbetade med nyfunnen energi mot sina mål. Hon övade på jobbintervjuer. Inom två veckor hade hon bokat en lovande jobbintervju. Den intervjun ledde till ett jobb.

INBJUDAN

Vägen till större oberoende börjar med en inbjudan till ett seminarium för Min väg till oberoende. Under seminariet uppmuntras du att utvärdera din nuvarande situation, göra upp en plan för utveckling och sedan ta din plan till Herren. I slutet av seminariet uppmanas du att välja en oberoendegrupp som kan hjälpa dig:

- hitta ett jobb eller förbättra din arbetsituation
- hantera din egen och familjens ekonomi bättre
- välja en utbildningsväg och lyckas i skolan
- starta eller utveckla ett eget småföretag.

I din oberoendegrupp

- deltar du i en grupp som träffas i två timmar varje vecka i tre månader
- utvecklar och följer du personliga beslut att uppnå oberoendemål
- lär du av, rådgör med och stöttar andra gruppmedlemmar
- får du större tro på Jesus Kristus och på hans makt att hjälpa dig att hjälpa dig själv bli mer oberoende.

En oberoendegrupp fungerar som ett råd. Deltagarna hjälper varandra och är ansvariga inför varandra. Grupphandledarna uppmuntrar till samtal och deltagande, visar utbildningsvideor och hjälper oberoendegruppen att följa den process som beskrivs i tillhörande material.

Medlemmar kan hitta de videor och det material som används i oberoendebildningen på srs.lds.org eller i mobilappen Evangeliebiblioteket.

”Mitt liv förändrades för alltid”, säger Maria, som inte längre har svårt att mätta sina barn. ”Nu är jag glad, förväntansfull, tålmodig och hoppfull. Jag tror på att det finns en himmelsk Fader som älskar mig. Jag vet att när jag utövar tro på Jesus Kristus så blir jag välsignad.”

”Ett underbart verktyg”

Oberoende är ett medel till ett högre mål, har äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum sagt: ”Vårt yttersta mål är att bli som Frälsaren, och det målet uppnås bättre när vi osjälviskt tjänar andra. Vår förmåga att tjäna ökar och minskar med nivån av vårt oberoende.”

Bara när vi blir oberoende, tillägger äldste Hales, ”kan vi verkligen efterlikna Frälsaren i att tjäna och välsigna andra.”⁴

Sergio Galbuchi fick själv uppleva den sanningen när han startade ett företag kort efter att stavspresidentskapet hade kallat honom som stavens oberoendespecialist. Beväpnade med tro, färdigheter och kunskap som Sergio hade fått som medlem i kommittén öppnade han och hans fru Silvia en butik i Buenos Aires där de sålde ”konst och smaker” från Argentina.

”Jag tror att oberoende är ett sätt att tillämpa tro”, säger Sergio. Först upplevde han och Silvia inte den framgång de hade hoppats på, så tro förblev det centrala i deras ansträngningar. Men medan de väntade på de ekonomiska frukterna arbetade de hårt och välsignade kunderna med sina produkter *och* sina missionärsansträngningar.

”Vi lär känna många”, säger Sergio. ”Och vi har haft möjlighet att dela ut Mormons bok.”

Först fastställde stavens oberoendekommitté att det fanns tio medlemmar i Sergios stav som behövde hjälp att bli oberoende. Men sedan engagerade biskoparna sig.

”Nu känner vi till 35 personer som behöver hjälp”, säger Sergio om hur initiativet växte. ”Deras biskopar inbjöd dem personligen att delta i olika grupper.”

Deras tro stärktes, de gjorde nödvändiga förändringar och de använde nya färdigheter.

UPPENBARELSE OCH OBEROENDE

Stavs- och distriktspresidentskap inför och leder kyrkans oberoendeinitiativ. Det här gör de genom att ha ett nära samarbete med Hjälpföreningen och genom att organisera en oberoendekommitté.

Kommittén består av en högrådsmedlem, en medlem i stavens Hjälpförenings presidentskap, ordföranden för biskoparnas välfärdsråd och stavens oberoendespecialister. Kommittén utbildar och uppmuntrar församlingsråd att be om och inbjuda medlemmar att delta i initiativet. De organiserar oberoendegrupper och arbetar med den lokala chefen för kyrkans oberoendeservice för att samla och informera om samhällsresurser.

Kyrkans oberoendeinitiativ hjälper enskilda få personlig uppenbarelse genom lydnad mot viktiga evangelieprinciper. "Handledarna är kallade att skapa en miljö [genom gruppsamtal] där den Helige Anden kan lära deltagarna 'allt vad [de] bör göra' (2 Ne. 32:5; se också 2 Ne. 32:3)."⁵

Hitta mer information på srs.lds.org.

Varje gång jag pratar med prästadömsledare försöker jag förmedla att det här är det underbaraste verktyget vi någonsin har fått av första presidentskapet", tillägger Sergio. "Det är bättre än några pengar som kunde ha getts för att hjälpa någon och dess lärdomar är tydligare än mycket av det material jag lärde mig när jag gick på universitetet."

Viktigast av allt är att de som genomgår en oberoendekurs på tolv veckor blir bättre lärjungar till Jesus Kristus och lär sig att använda färdigheterna för att bygga Guds rike.

"Den här [oberoendegruppen] är inte bara inriktad på företagsverksamhet. Den fokuserar också på vår relation till Gud och andra", säger Sergio. "Vi blir bättre lärjungar till Jesus Kristus under de tre månader vi tillbringar i den här gruppen. Trots allt är det så att ett företag kan hjälpa oss bli mer oberoende, men det yttersta ändamålet är att tjäna."

SJÄLVSTÄNDIGA OCH OBEROENDE

"Kyrkan och dess medlemmar är befallda av Herren att vara självständiga och oberoende. (Se L&F 78:13–14.)

Ansvar för varje persons sociala, känslomässiga, andliga, fysiska eller ekonomiska välfärd vilar först och främst på henne själv, för det andra på hennes familj och för det tredje på kyrkan – om hon är en trofast medlem."

Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W Kimball (2006)*, s. 117.

Tillväxt och handling

”Det har alltid varit en viktig lärdom hos de sista dagars heliga”, sa president Joseph F. Smith (1838–1918), ”att en religion som inte har kraft att frälsa människor timligen och göra dem framgångsrika och lyckliga här på jorden, inte går att räkna med när det handlar om att frälsa dem andligen och upphöja dem i det tillkommande.”⁶

Därför ska vi inte bli förvånade över att vi också stärker det andliga när vi stärker det timliga. Äldste David och syster Theresa Nish, som verkade som oberoendemissionärer på Salomonöarna, såg det sambandet bland kyrkans medlemmar där.

”Den andliga tillväxten och ökade tempelnärvaron kan tydligt tillskrivas de principer, färdigheter och vanor som lärs ut i *Min grund* och till den omfattande förklaringen i *Min väg till oberoende*”, säger de om initiativets häften. ”[De] hjälper medlemmarna att utvecklas såväl andligt som timligt och leder till andligt och timligt oberoende.”

Cheryl Redd, handledare för en oberoendegrupp i Utah, förklarar hur initiativets principer har hjälpt henne

utvecklas timligt: ”Jag insåg att de här principerna och grunderna kan tillämpas på alla aspekter av livet. De här kurserna har hjälpt mig bli mer fokuserad på mina ansvar som maka och mamma. Nu har jag verktygen för att bättre förstå familjens ekonomi. Jag inser att när vi arbetar tillsammans som äkta makar för att hantera ekonomin så är det på sätt och vis ett företag. Vi behöver använda de här verktygen för att lyckas som familj.”

I hela kyrkan leder den här utökade visionen till större trofasthet och andlig styrka. Det har resulterat i att medlemmarna har stärkt sin beslutsamhet att komma till kyrkan, betala tionde och förbli tempelvärdiga.

”Det fångade min uppmärksamhet”, säger nya medlemmen George Echevarria om oberoendeinitiativet. George som kör taxi i Peru säger att initiativet hjälpte honom få ett vittnesbörd om evangeliet och gav honom en önskan att förbättra sig själv. Nu hoppas han på att kunna bli elektriker och laga de små motorcykeltaxi som han har kört i årtal.

”Vi ska inte sitta och vänta på att något ska hända”, säger han. ”Vi måste vara proaktiva.”

Du blir välsignad

Sista dagars heliga i hela världen skördar Herrens utlovade välsignelser när de trofast lär sig, följer och tillämpar principerna för andligt och timligt oberoende. Alla kan ha nytta av initiativet, men det har särskilt välsignat dem som antingen saknar eller behöver stärka det timliga och andliga oberoendet. Ständiga utbildningsfonden stöder oberoendeinitiativet genom att hjälpa dem som har en utbildningsplan att få tillgång till nödvändiga resurser.

Skrifterna ger löfte om hjälp av Herren när vi arbetar på att bli oberoende. Han har sagt: "Det är min avsikt att sörja för mina heliga" (L&F 104:15).

Angående den avsikten har första presidentskapet förkunnat: "Den uppenbarelsen är ett löfte från Herren att han skänker timliga välsignelser och öppnar dörren till oberoende, vilket är förmågan att förse sig själv och sin familj med livets nödtorft."

När du studerar, tillämpar och undervisar dina familjemedlemmar om de här principerna ger första presidentskapet följande löfte: "När du gör det välsignas du. Du lär dig vad du

KÄRNAN I VÅR RELIGION

"På samma sätt som ett mynt har två sidor är det timliga och andliga oskiljaktiga. ...

Arbetet att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt är inte bara en sak bland alla andra i listan över kyrkans program. Det kan inte ignoreras eller skjutas åt sidan. Det är centralt för vår lära. Det är kärnan i vår religion."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Att sörja för våra medmänniskor på Herrens sätt", *Liahona*, nov. 2011, s. 53, 55–56.

behöver göra på din väg till större oberoende. Du välsignas med större hopp, frid och utveckling."⁷ ■

SLUTNOTER

1. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 6.1.1.
2. Se Thomas S. Monson, "Riktlinjer för den enskildes och familjens välfärd", *Nordstjärnan*, feb. 1987, s. 3; se även Marion D. Romney, i Welfare Services Meeting Report, 2 okt. 1976, s. 13.
3. Första presidentskapet, i *Min grund: principer färdigheter och vanor* (häfte, 2015), s. 2.
4. Robert D. Hales, "A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action", i *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance* (häfte, 2009), s. 2.
5. *You're Invited: A Leader's Guide to the Self-Reliance Initiative* (häfte, 2016), s. 9.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph F Smith* (1999), s. 164.
7. Första presidentskapet, i *Min grund*, s. 2.

Tjänande är inte alltid bekvämt, men som far och biskop har Ilir Dodaj försökt visa sina barn att det alltid är värt ansträngningen.

CODY BELL, FOTOGRAF

Ilir Dodaj

Durrës, Albanien

En äldre syster i församlingen hade en tumör i magen och behövde hjälp varje dag eftersom hon inte kunde förflytta sig från sängen. Till slut frågade hon om bara jag kunde komma, inte någon annan prästadömsbärare eller annan person, för hon var mycket sjuk och döende. Hon var bekväm med att låta sin biskop hjälpa henne.

En dag genomgick jag en hjärtoperation och kunde inte besöka henne under en kortare tid. När jag kom tillbaka för att träffa henne, sa hon: "Hur kan du komma och hjälpa mig när du precis har opererats?"

Jag sa till henne: "Min kallelse är att tjäna andra."

Se fler foton av biskop Dodaj och hans familj på lds.org/go/101738.

För att lära dig mer om en biskops arbete, besök lds.org/go/101739.

MIN HIMMELSKE FADER BRYR SIG OM MITT FÖRETAG

Som ensamstående mamma till fem barn hade jag det tunga ansvaret att försörja min familj. Jag städar hemma hos andra, men jag tjänar inte tillräckligt för min familj. Jag gick med i en oberoendegrupp så att jag kunde lära mig att förbättra min situation.

Jag blev inspirerad av gruppen "Att starta och utveckla mitt företag" och bestämde mig för att sy och sälja isoleringspåsar till slow cookers.

Jag arbetade sent en natt på en stor beställning som skulle gå nästa dag när symaskinen slutade fungera.

Jag sydde påsar sent in på nätterna efter att ha kommit hem från mitt vanliga jobb.

Jag arbetade sent en natt på en stor beställning som skulle gå nästa dag när symaskinen slutade fungera. Det var mitt i natten så det fanns ingen mekaniker som kunde hjälpa mig. Med maskinen följde ett litet verktygsset, men jag hade aldrig lagat en symaskin tidigare. Jag hade ingen aning om var jag skulle börja.

Då kom jag att tänka på en lektion i häftet *Min grund* med titeln "Utöva tro på Jesus Kristus". Då insåg jag att jag behövde sätta min lit till Herren. Jag sjönk ner på knä och vädjade: "Himmelske Fader, hjälp mig att laga den här maskinen så att jag hinner bli klar med beställningen och kunden kan hämta den på morgonen. Himmelske Fader, hjälp mig!"

Sedan fick jag en bestämd känsla av att jag skulle ta skruvmejseln från verktygssetet och använda den för att trycka på en viss del av symaskinen. Jag gjorde det med fullkomlig tillit till min tro. Jag höll andan medan jag satte på symaskinen igen. Den fungerade!

Jag blev klar i tid med beställningen. Jag upptäckte vad det innebär att ha min himmelske Fader och Jesus Kristus som affärskompanjoner. Jag vet att jag fortsätter att bli välsignad när jag söker efter möjligheter att tillämpa det jag har lärt mig i oberoendegruppen. ■

Buyisile Zuma, KwaZulu-Natal, Sydafrika

ETT INSPIRERAT SVAR UNDER EN JOBBINTERVJU

När jag fick i uppgift att leda stavens oberoendekommitté insåg jag att jag själv var arbetslös. Med den insikten ville jag göra något mer av mitt yrkesliv.

Jag fick en förnyad önskan att hitta ett bättre jobb och bad om hjälp med att skriva ett professionellt CV. Jag skickade mitt nya CV till flera företag och kallades snart in på intervjuer.

Under en av dem uppmärksammade intervjuaren en rad på mitt CV där mitt arbete som rådgivare i stavsprestidentskapet nämndes och frågade: "Kan du på fem sekunder berätta vad det här tjänandet i kyrkan innebär?"

Jag sa att jag hade en ledarposition i en organisation som var ansvarig för över 2 500 människors vägledning och välfärd. Intervjuaren blev intresserad och sa: "Du har en minut på dig att ge mig ett femsekunderssvar på följande fråga: Hur vägleder du de där 2 500 människorna?"

Jag förstod att det här var ett avgörande ögonblick i intervjun. Jag bad

till min himmelske Fader om hjälp och erinrade mig snabbt lektionerna jag hade fått i oberoendegruppen. En våg av energi kom över mig.

Efter en minut frågade intervjuaren: "Hur vägleder du de där 2 500 människorna?"

"Vi hjälper dem att sätta upp mål", svarade jag.

Jag förstod att de här fem sekunderna var ett avgörande ögonblick i intervjun. Jag bad min himmelske Fader om hjälp.

Intervjuaren ställde sig upp, tog mig i hand och sa: "Du är anställd."

Det är förunderligt hur Gud tog mig vid handen och besvarade min bön. Jag är tacksam mot min Frälsare för att han inspirerade våra ledare att

skapa oberoendeprogrammet. Jag

har personligen välsignats

av det, och jag har sett

oberoendeprogrammets

enkla, inspirerade

tillvägagångssätt

välsigna många

andra i staven. Jag

är så övertygad om

oberoendeprogrammets

förmåga att lyfta

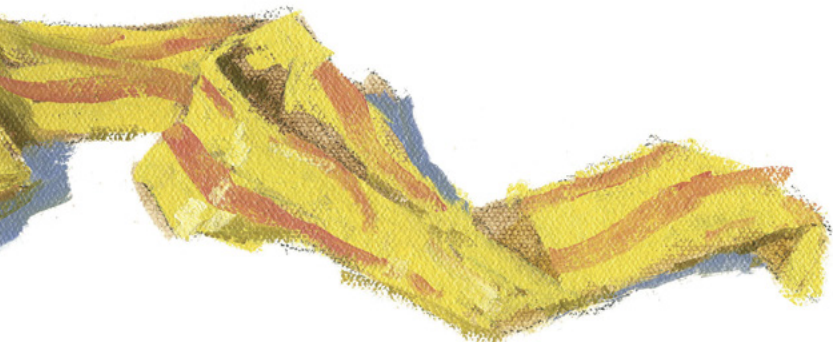
människor att när jag blev

ledare över femton anställda i mitt nya jobb så började jag undervisa dem om oberoendets principer.

Jag har vuxit och är mer kapabel än jag trodde att jag kunde vara.

Jag tjänar nu så mycket att jag kan försörja mig och min familj. Det här initiativet hjälper oss att förbättra oss varje dag genom att hjälpa oss bli mer oberoende. ■

Gibrair Padilha Dos Santos,
São Paulo, Brasilien

ETT VÄXANDE FÖRETAG FÖR RISKAKOR

Jag ville sända ut min son som missionär, men eftersom jag bara sålde ett kilo *bibingka* (riskakor) i veckan, räckte det inte för att stödja honom ekonomiskt.

Min son hjälpte familjen ekonomiskt och var för orolig för vår ekonomiska situation för att känna sig bekväm med att åka iväg. Det var en ständig kamp för vår familj att få ihop pengar. Jag var stolt över min 25-årige son och hans rättfärdiga önskan att tjäna Herren, men jag insåg att vi skulle behöva något slags underverk för att uppfylla hans dröm om att tjäna som missionär.

Jag gick med i en oberoendegrupp. Genom att vara proaktiv och utöva min tro visste jag att min familj skulle bli välsignad. Under ett möte kände jag mig manad att gå till en öppen marknad. Där såg jag många kvinnor som sålde traditionella snacks. Jag gjorde en överenskommelse med en kvinna. Jag sa till henne att jag skulle lämna mina produkter hos henne på morgnarna så att hon kunde sälja dem, och sedan hämta vinsten i slutet av dagen. Arrangemanget gynnade oss båda. Snart hittade jag fler säljare. Mitt företag växte till tio säljare under

min tid i oberoendegruppen.

Jag lärde mig att hålla mina privata pengar åtskilda från företagets pengar och att ta ut lön till mig själv. Jag lärde mig att sluta slösa tid på att göra produkter som inte sålde utan i stället fokusera på sådant som var lönsamt. Jag lärde mig också att marknadsföra mig själv via sociala medier. Min handlingspartner från oberoendegruppen hjälpte mig att skapa ett Facebook-konto. Sedan lärde vi oss om varumärkesprofilering och paketering. Mitt företag hade så småningom vuxit så mycket att min make kunde sluta sitt fysiskt

ÖKAD SJÄLVRESPEKT GENOM OBEROENDE

krävande jobb och arbeta med mig.

Någon frågade mig nyligen hur det gick med försäljningen. Jag berättade stolt att jag nu säljer tolv kilo riskakor.

”Tolv kilo i veckan är suveränt!” sa han.

”Nej, broder”, sa jag. ”Jag säljer 12 kilo *per dag*.”

Min son sa senare att han var glad att mitt företag nu kunde sörja för våra behov.

”Det ser ut som om jag kan gå ut som heltidsmissionär nu”, sa han.

Nu verkar han i Filippinernamissionen San Pablo. Jag är så tacksam för oberoendeinitiativet. Herren menade det verkligen när han sa: ”Det är min avsikt att sörja för mina heliga” (L&F 104:15). ■

Lordita Yagomyom, Misamis Occidental, Filippinerna

Under ett av oberoendegruppens möten kände jag mig manad att gå till en öppen marknad. Jag gjorde en överenskommelse med en kvinna att sälja mina riskakor.

Jag var gift, hade tre barn och var arbetslös. Arbetstorkan gjorde att det kändes hopplöst. Jag oroade mig för min familjs trygghet och slutade tro på mig själv.

Min fru Carla uppmuntrade mig att gå med i en oberoendegrupp. Det var genant att erkänna att jag inte hade något jobb, men hon uppmuntrade mig att vara med i gruppen så att jag kunde ta hand om familjen.

Jag gav den motvilligt ett försök. Under gruppmötena insåg jag att mina engelskkunskaper kunde vara en värdefull tillgång på arbetsmarknaden. Jag hade studerat engelska under min mission, men jag kunde bara prata om religion. Jag anmälde mig till en engelskakurs som kyrkan erbjöd för att förbättra mitt ordförråd. När jag kom hem från en engelskalektion en dag gav Carla telefonen till mig.

”Vem är det?” frågade jag.

”Jag vet inte”, svarade hon. ”De pratar engelska.”

Det var en representant från personalavdelningen på ett av de största

företagen i Costa Rica som bad att få intervjua mig. Jag var förbluffad, men intervjun gick förvånansvärt bra. Senare fick jag veta att Carla hade ordnat med intervjun.

Jag fick jobbet, och tänkte på hur min oberoendegrupp hade hjälpt mig. Sedan funderade jag över hur jag bättre kunde tillämpa det jag hade lärt mig. Jag började titta efter ett ännu bättre jobb och fick det. Sedan arbetade jag för att starta ett eget byggföretag.

Jag kan inte föreställa mig var min familj och jag skulle vara utan starten vi fick tack vare oberoendeinitiativet. Jag lärde mig att bli mer ödmjuk och be Herren om hjälp. Jag lärde mig också att låta dem som ville hjälpa mig att vara till välsignelse. Vi har välsignats på så många sätt. Nu har jag självrespekt och jag kan välsigna min familj med pengarna jag tjänar. Jag vet att Anden välsignar oss när vi är ödmjuka. ■

José Alberto Navas (berättat för Miriam Sweeney), San José, Costa Rica

Fem lärdomar för unga vuxna från unga apostlar

Matthew C. Godfrey

Kyrkans historiska avdelning

De var bara mellan 23 och 35 år, men hjälpte till att förändra världen. Den återställda kyrkans första apostlar var unga. Några

kände sig otillräckliga. Några gjorde misstag. Men alla gjorde de skillnad. Här är fem lärdomar från deras upplevelser.

1. Man behöver inte känna att man är bra nog för att vara bra nog.

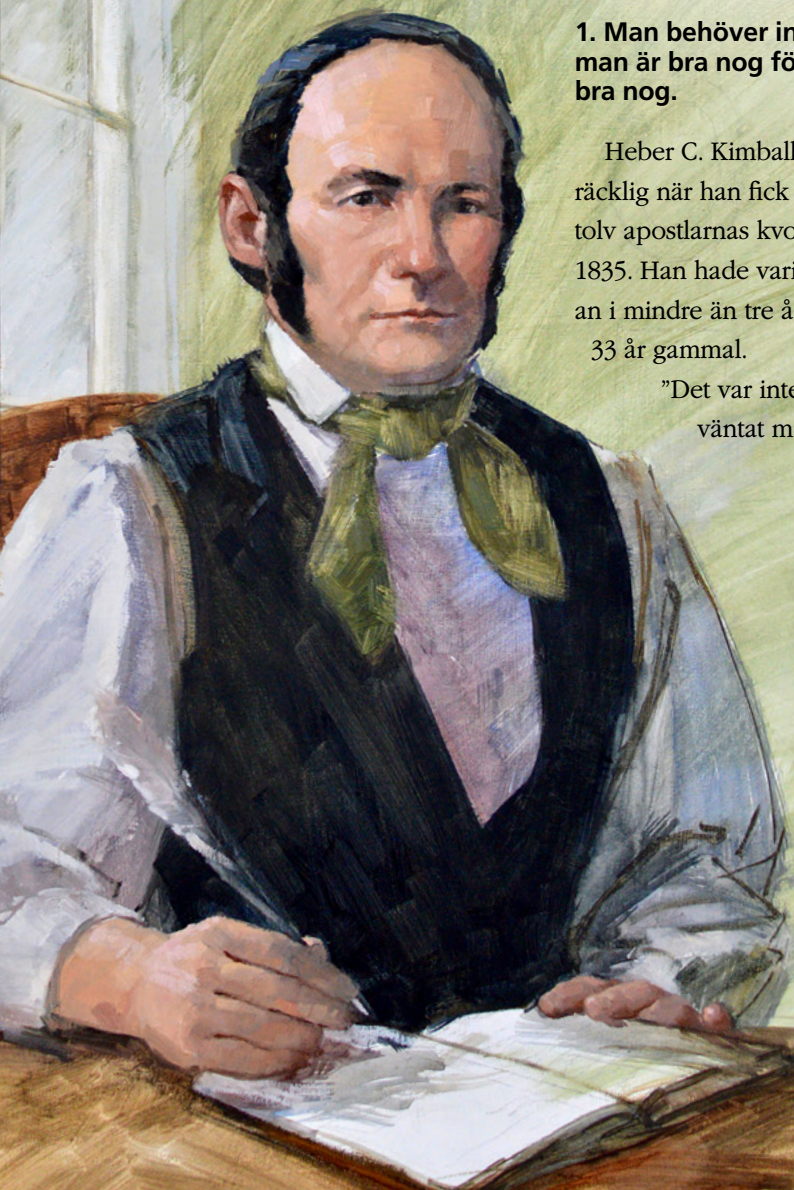
Heber C. Kimball kände sig otillräcklig när han fick kallelsen till de tolv apostlarnas kворum i februari 1835. Han hade varit medlem i kyrkan i mindre än tre år och var bara 33 år gammal.

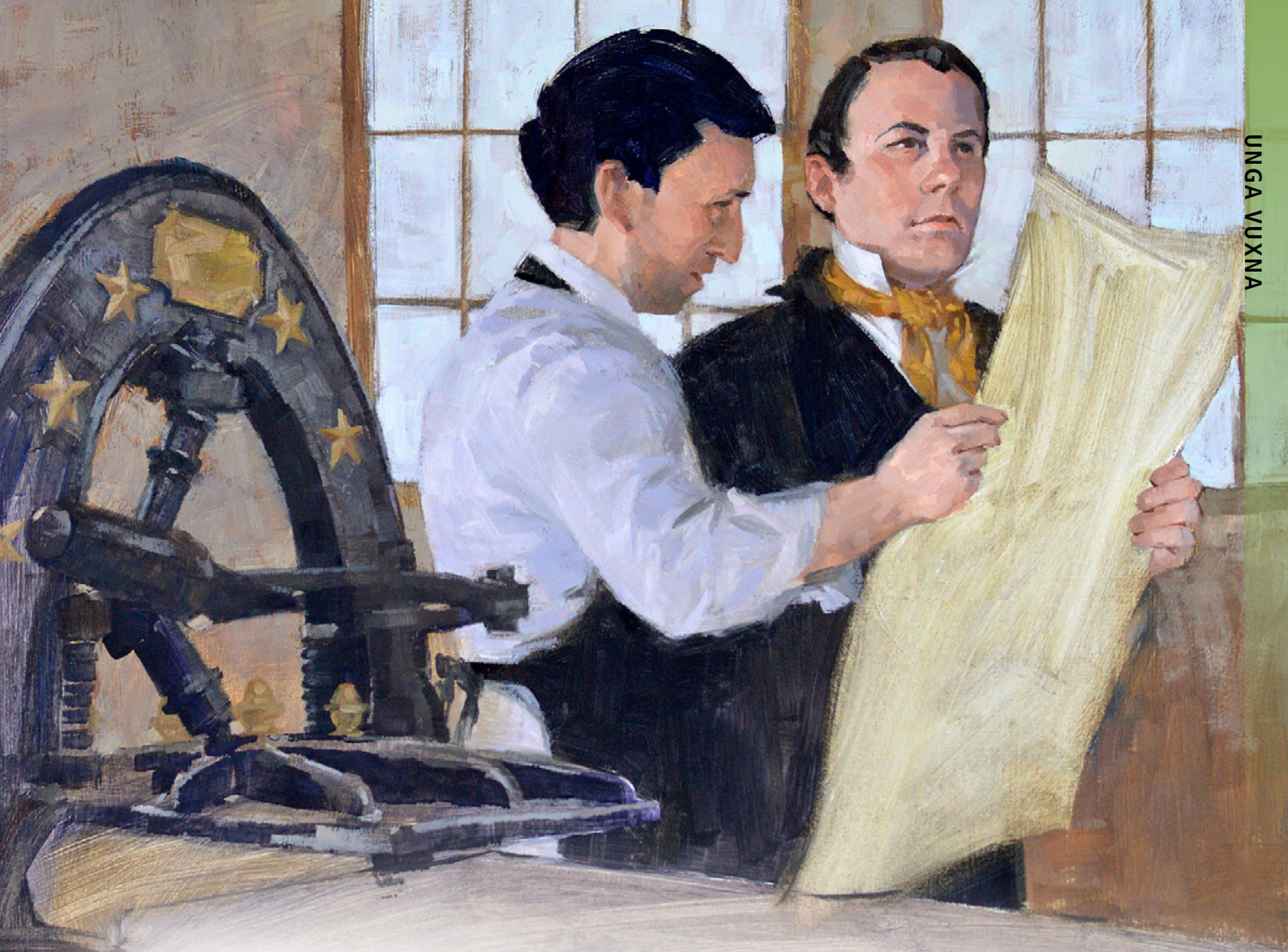
”Det var inte alls vad jag hade väntat mig”, mindes Heber

Vad kan vi lära oss i dag av upplevelserna som återställensens första apostlar hade?

senare.¹ Men han var villig att ta emot kallelsen, och när han ordinerades fick han veta ”att många miljoner” skulle ”omvändas tack vare honom”.²

Som apostel verkade han mycket framgångsrikt som missionär i England två gånger. Han omvände en mängd personer vars efterkommande mycket väl kan räknas i miljoner i dag. Att Heber gick framåt, fastän han kände att han inte hade mycket att ge, välsignade honom och många andra.

2. Vi definieras av beslut, inte av omständigheter

Thomas B. Marsh rymde från sitt hem i New Hampshire som fjortonåring. Han arbetade som jordbruksarbetare i Vermont; som servitör i Albany, New York; på ett hotell i New York City och sedan som betjänt på Long Island. Hans omständigheter var osäkra tills han träffade och gifte sig med Elizabeth Godkin.

Han och Elizabeth leddes så småningom av Anden till västra delen av

staten New York. Där fick de höra talas om Mormons bok. Thomas såg de första sexton sidorna när de kom ut ur tryckpressen och tryckaren lät honom läsa korrekturbladet. Thomas trodde att boken var av Gud och valde att bli medlem i kyrkan. Han döptes den 3 september 1830.³

Thomas predikade evangeliet på olika platser. Han genomled prövningar när de heliga drevs ut ur Jackson County, Missouri i november 1833. Han var en av de ursprungliga

medlemmarna i Missouris högråd när det organiserades i juli 1834. Efter sin kallelse som apostel vid 34 års ålder verkade han som president för de tolv apostlarnas kvorum. Fastän Thomas uppriktigt hade försvarat Joseph Smith mot avfällingar tidigare, blev han själv så småningom besviken. År 1838 valde han att lämna kyrkan.⁴

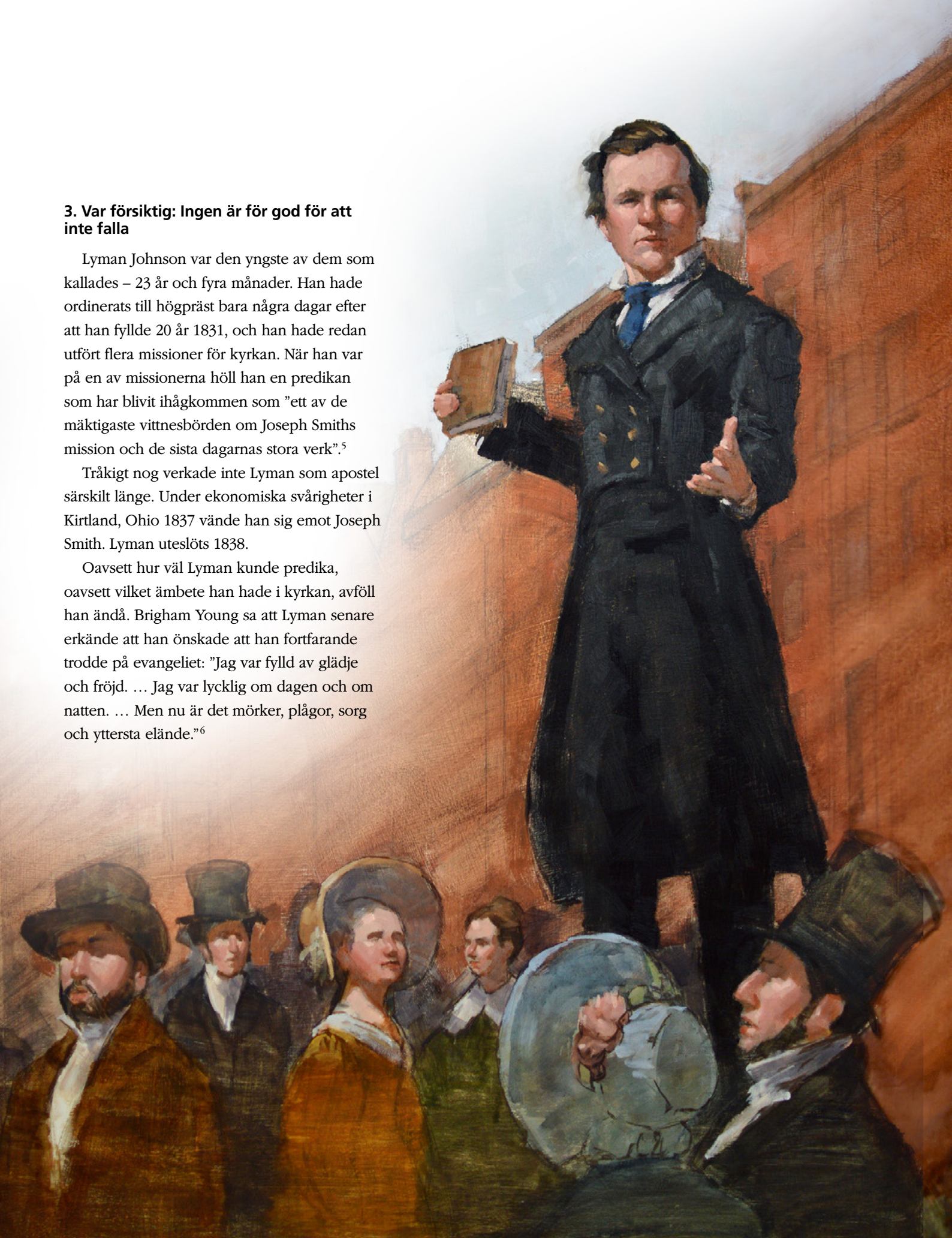
Av Thomas Marsh kan vi lära oss att osäkra omständigheter inte behöver hålla oss ifrån evangeliets välsignelser – eller från att välsigna andra.

3. Var försiktig: Ingen är för god för att inte falla

Lyman Johnson var den yngste av dem som kallades – 23 år och fyra månader. Han hade ordinerats till högpräst bara några dagar efter att han fyllde 20 år 1831, och han hade redan utfört flera missioner för kyrkan. När han var på en av missionerna höll han en predikan som har blivit ihågkommen som ”ett av de mäktigaste vittnesbörden om Joseph Smiths mission och de sista dagarnas stora verk”.⁵

Tråkigt nog verkade inte Lyman som apostel särskilt länge. Under ekonomiska svårigheter i Kirtland, Ohio 1837 vände han sig emot Joseph Smith. Lyman uteslöts 1838.

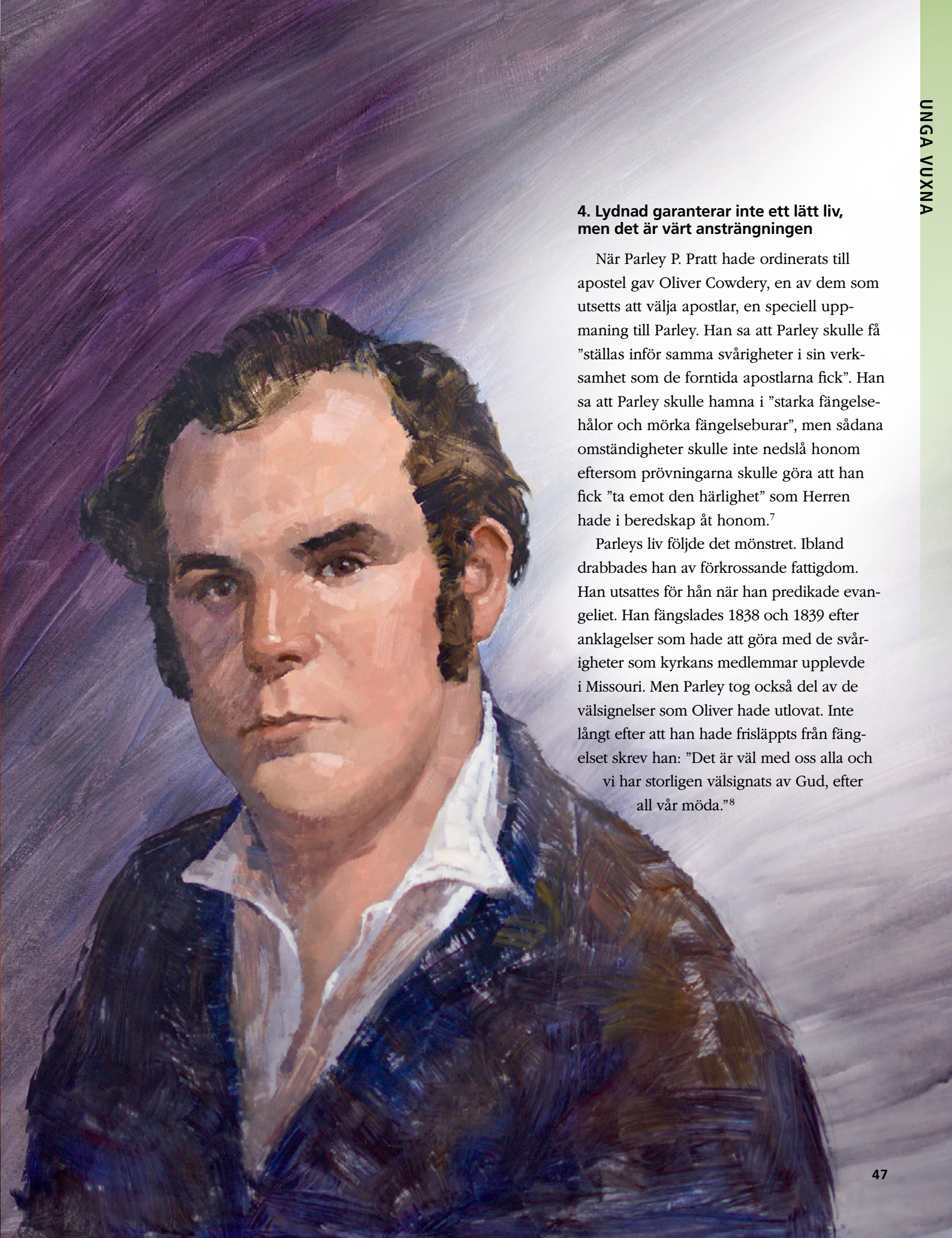
Oavsett hur väl Lyman kunde predika, oavsett vilket ämbete han hade i kyrkan, avföll han ändå. Brigham Young sa att Lyman senare erkände att han önskade att han fortfarande trodde på evangeliet: ”Jag var fylld av glädje och fröjd. ... Jag var lycklig om dagen och om natten. ... Men nu är det mörker, plågor, sorg och yttersta elände.”⁶

4. Lydnad garanterar inte ett lätt liv, men det är värt ansträngningen

När Parley P. Pratt hade ordinerats till apostel gav Oliver Cowdery, en av dem som utsetts att välja apostlar, en speciell uppmaning till Parley. Han sa att Parley skulle få "ställas inför samma svårigheter i sin verksamhet som de forntida apostlarna fick". Han sa att Parley skulle hamna i "starka fängelsehålor och mörka fängelseburar", men sådana omständigheter skulle inte nedslå honom eftersom prövningarna skulle göra att han fick "ta emot den härlighet" som Herren hade i beredskap åt honom.⁷

Parleys liv följde det mönstret. Ibland drabbades han av förkrossande fattigdom. Han utsattes för hån när han predikade evangeliet. Han fängslades 1838 och 1839 efter anklagelser som hade att göra med de svårigheter som kyrkans medlemmar upplevde i Missouri. Men Parley tog också del av de välsignelser som Oliver hade utlovat. Inte långt efter att han hade frisläppts från fängelset skrev han: "Det är väl med oss alla och vi har storligen välsignats av Gud, efter all vår möda."⁸

5. Ålder har inte lika stor betydelse som tro

Orson Pratt, Parleys bror, var näst yngst bland apostlarna. När han ordinerades vid 23 års ålder var han bara några veckor äldre än Lyman Johnson. Det tjänande som Orson redan hade utfört för kyrkan är ett ypperligt exempel på det goda inflytande som unga vuxna kan ha.

Orson döptes den 19 september 1830 – på sin 19-årsdag. Kort därefter fick Joseph Smith en uppenbarelse för honom som sa att Orson var Guds son, att han var välsignad för att han hade trott och att hans ansvar var att predika evangeliet (se L&F 34:3–6). I enlighet därmed utförde Orson flera missioner, bland annat en med Lyman Johnson 1832 när de döpte nästan 100 personer och ordinerade flera äldster.

När Orson kallades som apostel var han inte i Kirtland. Den 23 april 1835, när han var i staden Columbus, fick

han veta att han behövde närvara vid ett möte i Kirtland den 26 april.

Fastän han inte kände till syftet med mötet begav han sig genast dit. Omedveten om att han hade kallats som apostel kom han in medan de församlade "bad om och önskade att han skulle komma".⁹ Orson kände de heligas stöd och tackade ja till kallelsen.

Som apostel förberedde han ett häfte som innehöll den första tryckta redogörelsen för Joseph Smiths första syn. Som pionjär 1847 förde han noggranna anteckningar över färden västerut. Han skrev också många missionärshäften och var en ivrig förespråkare för Mormons bok.

I dag är det skillnad ... eller?

På många sätt *är* unga vuxna annorlunda i dag jämfört med hur de var 1835. Och ändå kan de här lärdomarna hjälpa unga vuxna i dag

i deras strävan att leva upp till sin potential. Här är en sammanfattning:

- Fortsätt framåt fastän du känner dig otillräcklig.
- Alla har prövningar. Du kan övervinna dina.
- Du blir lyckligare om du fortsätter vara aktiv i kyrkan.
- Var fast beslutet. Var lydiga och trofasta. Välsignelserna kommer.
- Du har något viktigt att ge. Herren räknar med dig. ■

SLUTNOTER

1. "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 apr. 1845, s. 868.
2. "Minutes, Discourse, and Blessings, 14–15 February 1835", i *The Joseph Smith Papers, Documents, Volume 4: April 1834–September 1835*, red. av Matthew C. Godfrey och andra (2016), s. 229.
3. Se "History of Thos. Baldwin Marsh", *The Deseret News*, 24 mars 1858, s. 18.
4. Se "History of Thos. Baldwin Marsh", *The Deseret News*, 24 mars 1858, s. 18; Kay Darowski, "The Faith and Fall of Thomas Marsh", i *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, red. Matthew McBride och James Goldberg (2016), s. 57–59.
5. Edward W. Tullidge, *Tullidge's Histories* (1889), vol. 2 (tillägg), s. 175.
6. Brigham Young, Discourse, 17 juni 1877, i *Journal of Discourses*, 19:41.
7. Oliver Cowdery, i "Minutes and Blessings, 21 February, 1835", i *Joseph Smith Papers, Documents, vol. 4: April 1834–September 1835*, s. 240–241.
8. "Letter from Parley P. Pratt, 22 November 1839", josephsmithpapers.org/paper-summary/letter-from-parley-p-pratt-22-november-1839/1.
9. "Extracts from H. C. Kimball's Journal", *Times and Seasons*, 15 apr. 1845, s. 869.

Återställens ursprungliga apostlar kallas

Den 8 februari 1835 bad Joseph Smith bröderna Brigham och Joseph Young att sjunga för honom. Profeten fick sedan en uppenbarelse om att det var dags för de tolv apostlarna att kallas.¹

Joseph Smith bad Brigham att skicka ut ett meddelande om att en konferens skulle hållas följande lördag. Han berättade för Brigham att han skulle vara en av de tolv.²

Sex dagar senare samlades de heliga. Joseph Smith sa att ett av huvudsyftena för mötet var att de tre vittnena om Mormons bok – Oliver Cowdery, David Whitmer och Martin Harris – skulle ”välja tolv män från kyrkan som apostlar”.³ Oliver och David hade fått det uppdraget i juni 1829, men fastän de hade ”sökt Herren genom fasta och bön” för att hitta de tolv, hade tiden ännu inte varit rätt.⁴ Nu, sa Joseph, var tiden inne.

De tolv (i den ordning de presenterades under mötet) var Lyman Johnson, 23 år; Brigham Young, 33 år; Heber C. Kimball, 33 år; Orson Hyde, 30 år; David W. Patten, 35 år; Luke

Johnson, 27 år; William E. McLellin, 29 år; John F. Boynton, 23 år; Orson Pratt, 23 år; William Smith, 23 år; Thomas B. Marsh, 34 år och Parley P. Pratt, 27 år. Alla hade tidigare verkat som missionärer. Åtta hade varit med Joseph Smith vid Sions läger föregående sommar.⁵

Efter apostlarnas utnämning ordinerades var och en.⁶ Välsignelserna som gavs under ordinationerna var fyllda av löften om missionsframgångar. Heber C. Kimball mindes att välsignelserna ”förutsade mycket som skulle hända, att vi skulle ha makt att bota sjuka, driva ut onda andar, uppväcka döda, ge syn åt blinda, ... förflytta berg, och att allt skulle underställas oss genom Jesu Kristi namn”.⁷

Oliver Cowdery betonade också svårigheterna de skulle ställas inför: ”Var alltid vid alla tillfällen beredda på att offra livet om Gud skulle kräva det för att föra fram och uppbygga hans verk.” Oliver uppmanade apostlarna att söka personlig kunskap om Jesus Kristus så att de kunde vittna om honom med säkerhet: ”Upphör

aldrig att sträva förrän ni har sett Gud, ansikte mot ansikte.”⁸

Med början i maj 1835 genomförde apostlarna flera proselyteringsmissioner för kyrkan, och i egenskap av ledare i kyrkan välsignade de också många personer. ■

SLUTNOTER

1. Se History, 1838–1856 (Manuscript History of the Church), vol. B-1 [1 sep. 1834–2 nov. 1838], addendum, not A, s. 1, josephsmithpapers.org/paper-summary/history-1838-1856-volume-b-1-1-september-1834-2-november-1838/304.
2. Se Joseph Young, *History of the Organization of the Seventies* (1878), s. 1.
3. ”Minutes, Discourses, and Blessings, 14–15 February 1835”, i *Joseph Smith Papers, Documents, vol. 4: April 1834–September 1835*, s. 224–228.
4. ”Minutes and Blessings, 21 February 1835”, i *Joseph Smith Papers, Documents, vol. 4: April 1834–September 1835*, s. 242, 243.
5. De fyra som inte var med vid lägret var David W. Patten, Thomas B. Marsh, William E. McLellin och John F. Boynton.
6. Bara nio av tolv var närvarande under mötet den 14 februari 1835. Parley P. Pratt ordinerades den 21 februari 1835, och Thomas B. Marsh och Orson Pratt ordinerades båda den 26 april 1835.
7. ”Extracts from H. C. Kimball’s Journal”, *Times and Seasons*, 15 apr. 1845, s. 868.
8. ”Minutes and Blessings, 21 February 1835”, i *Joseph Smith Papers, Documents, vol. 4: April 1834–September 1835*, s. 244.

För att lära dig mer om kallelsen av de ursprungliga apostlarna i den här tidsutdelningen, besök history.lds.org.

Äldste

David A. Bednar

i de tolv apostlarnas
kvorum

En kristuslik **KARAKTÄR**

*Jesus, som led mest, har mest medlidande med alla
oss som lider så mycket mindre.*

Äldste Neal A. Maxwell (1926–2004) undervisade om en princip som har haft stor inverkan på mig och varit fokus i omfattande studier, reflektioner och begrundan. Han sa: "Det kunde inte ha funnits någon försoning om det inte hade varit för Kristus karaktär!"¹ Efter att ha hört de här rättframma och genomträngande orden har jag försökt lära mig mer om och bättre förstå ordet "karaktär". Jag har också begrundat förhållandet mellan Kristus karaktär och hans försoning – och vad det förhållandet betyder för var och en av oss som lärjungar.

Herren Jesus Kristus karaktär

En karaktärs kanske mest utmärkande drag är förmågan att känna igen och förhålla sig på rätt sätt gentemot andra som upplever just de utmaningar eller motgångar som så överhängande tynger en själv. Karaktären avslöjas, till exempel, i förmågan att uppfatta andra människors lidande när vi själva lider, i förmågan att se andras hunger när vi själva är hungriga, i kraften att räcka ut en medlid-sam hand under andras andliga lidande när vi själva befinner oss mitt i en andlig kris. Sålunda visar vi karaktärsstyrka genom att se och sträcka oss utåt när den naturliga och instinktiva reaktionen är att bli inåtvänd och försjunken i sig själv. Om en sådan förmåga verkligen är det ultimata kriteriet för en moralisk karaktär, är världens Frälsare det fullkomliga exemplet på en sådan konsekvent och kärleksfull karaktär.

Exempel på Kristus karaktär

I det övre rummet under kvällen för den sista måltiden, just den kväll när Kristus upplevde det största lidandet som någonsin upplevts i alla de världar som han har skapat, talade han om Hjälparen och om frid:

”Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er.

Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er.

Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa” (Joh. 14:25–27).

Mästaren som insåg att han själv, intensivt och personligen, snart skulle uppleva avsaknaden av både

tröst och frid, och i ett ögonblick när han kanske var bekymrad och rädd, sträckte sig utåt och erbjöd andra just de välsignelser som kunde och skulle ha stärkt honom.

I Mästarens högprästerliga förbön, som uppsändes precis innan Jesus gick tillsammans med sina lärjungar över bäcken Kidron till Getsemane, bad han för sina lärjungar och för alla ”dem som genom deras ord kommer att tro på mig.

Jag ber att de alla skall vara ett ... såsom du, Fader, är i mig ...

för att de skall vara fullkomligt förenade till ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och har älskat dem så som du har älskat mig. ...

Jag har gjort ditt namn känt för dem, och jag skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig

med skall vara i dem och jag i dem” (Joh. 17:20, 21, 23, 26).

Jag ställer ofta följande frågor när jag begrundar det här och andra händelser som inträffade i samband med att han blev förrådd och led i trädgården och med sveket han utsattes för: Hur kunde han be för andras välbefinnande och enighet precis före sin egen plåga? Vad gjorde att han kunde söka tröst och frid för dem vars lidande var så mycket mindre än hans? När den fallna naturen i världen som han skapat tyngde honom, hur kunde han då fokusera så fullkomligt och odelat på andras tillstånd och bekymmer? Hur kunde Mästaren sträcka sig utåt när en svagare person skulle ha vänt sig inåt? Något som äldste Maxwell sa besvarar var och en av de här angelägna frågorna:

”Jesus karaktär garanterade av nödvändighet hans utomordentliga försoning. Utan hans storslagna karaktär kunde det inte ha blivit någon storslagen försoning! Hans karaktär är sådan att han ’led frestelser av alla slag’ (se Alma 7:11). Ändå ’gav han inte efter för dem’ (se L&F 20:22).”²

Jesus, som led mest, har mest medlidande med alla oss som lider så mycket mindre. Ja, djupet i lidandet och medkänslan är nära förbundet med djupet i kärleken hos den som hjälper.

Sök aktivt kristlig kärlek

Under jordelivet kan vi söka efter att bli välsignade med och utveckla de nödvändiga beståndsdelarna i en kristuslik karaktär. Ja, det är möjligt för oss dödliga att sträva i rättfärdighet efter att få ta emot de andliga gåvor som är förbundna med förmågan att sträcka sig ut och på rätt sätt bemöta andra som upplever just de utmaningar eller motgångar som så överhängande tynger oss själva. Vi kan inte få en sådan förmåga enbart med rå viljestyrka eller beslutsamhet. I stället är vi beroende av och behöver "den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd" (2 Ne. 2:8). Men "rad på rad, bud på bud" (2 Ne. 28:30) och "med tiden" (Mose 7:21) blir det möjligt för oss att sträcka oss ut när den naturliga tendensen är att vända sig inåt.

Jag vill föreslå att du och jag måste be om, önska, sträva och arbeta på att utveckla en kristuslik karaktär om vi ska kunna hoppas på att få den kristliga kärlekens gåva: Kristi rena kärlek. Kristlig kärlek är inte en egenskap eller ett karaktärsdrag som vi utvecklar enbart genom målmedveten ihärdighet och beslutsamhet. Vi måste verkligen hedra våra förbund och leva värdigt och göra allt vi kan för att bli värdiga den gåvan. Men i slutändan äger den kristliga kärlekens

gåva oss – det är inte vi som äger den (se Moro. 7:47). Herren är den som avgör om och när vi får några andliga gåvor, men vi måste göra allt i vår makt för att önska, inbjuda och göra oss värdiga sådana gåvor. När vi blir allt bättre på att handla på ett sätt som är förenligt med Kristi karaktär så kanske vi på ett mäktigt sätt visar himlen vår önskan att få den kristliga kärlekens överjordiskt andliga gåva. Och uppenbarligen välsignas vi med den här underbara gåvan när vi i större grad sträcker oss ut, fastän den naturliga människan i oss vanligtvis skulle vända sig inåt.

Jesus är Kristus, den evige Faderns enfödde Son. Jag vet att han lever. Och jag vittnar om att hans karaktär gjorde det möjligt för oss att uppnå både odödlighet och evigt liv.

Må vi sträcka oss utåt när den naturliga tendensen för oss är att vända oss inåt. ■

Från ett religionssymposium vid Brigham Young University–Idaho den 25 januari 2003.

SLUTNOTER

1. Se Neal A. Maxwell, "The Holy Ghost: Glorifying Christ", *Ensign*, juli 2002, s. 58.
2. Neal A. Maxwell, "O How Great the Plan of Our God!" (tal till lärare i Kyrkans utbildningsverksamhet, 3 feb. 1995), s. 6, si.lds.org.

Hur ett konferensbudskap kan

FÖRÄNDRA DITT LIV

*Du kan faktiskt bli mer som Jesus Kristus.
De här verktygen hjälper dig att se hur.*

Hadley Griggs

Känner du dig lite andligt undernärd? Tror du att du behöver lite andlig vägledning? Nu har du tur, för generalkonferensen kan vara svaret! Äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum har sagt: "Till er unga i kyrkan vill jag ge löftet att om ni lyssnar [på generalkonferensen] ska ni känna Anden allt starkare inom er. Herren talar om för er vad han vill att ni ska göra."¹

Och det tar inte slut efter konferenshelgen – du kan fortsätta känna Anden genom att studera talen efteråt också!

Konferensen hjälper oss på många sätt. Det kanske viktigaste är att den låter oss komma närmare Frälsaren genom att lära oss hur vi blir mer som han. Ett bra sätt att få ut mest av konferensen är att ägna särskilt stor uppmärksamhet åt lärdomar om kristliga egenskaper, vare sig det är under själva utsändningen eller när du studerar talen efteråt. När du lyssnar eller läser med vissa kristuslika egenskaper i åtanke kan orden och Anden hjälpa dig förstå hur du kan bli mer som Kristus.

Du kan svara på de här frågorna för att se vilken egenskap du kanske vill fokusera på när du studerar konferensbudskapen. (För mer djupgående frågor kan du gå till oktobernumret 2016 av *New Era* eller kapitel 6 i *Predika mitt evangelium*.)

För var och en av de nio kristuslika egenskaperna här väljer du den beskrivning som stämmer bäst in på dig.

1. TRO:

- Jag är inte säker på om Jesus Kristus är min Frälsare.
- Jag tror på Jesus Kristus och tar emot honom som min Frälsare.
- Jag hoppas att Jesus Kristus är min Frälsare.

Skolan är det en liten grupp elever som de flesta andra elever anser vara "nollor" eftersom de är annorlunda. Jag brukade inte prata med dem. Jag var inte elak, men jag var inte snäll heller.

När jag hörde president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, hålla talet "De barmhärtiga skall få barmhärtighet" (aprilkonferensen 2012) förändrades något. Han sa att det finns en sak vi bör göra när det gäller att döma andra: "Sluta!" Hans tal hjälpte mig inse att i stället för att döma de här eleverna i skolan skulle jag ersätta mina orättfärdiga tankar och känslor med "ett hjärta fullt av kärlek till Gud och hans barn".

Nästa måndag i skolan gick jag till den där gruppen som andra tyckte var "nollor" i stället för till mina vanliga vänner. Vi började prata, och jag insåg att de inte alls var annorlunda jämfört med andra. Jag umgicks med dem och vi utvecklade en stark relation. Jag har fått fem nya vänner.

Jag upptäckte att mina nya vänner inte alls var "nollor" – för Gud har de alltid varit betydelsefulla. Jag är så glad att jag har lärt mig mer om Guds kärlek till sina barn.
Holly H., 19 år, Kalifornien, USA

2. HOPP:

- Jag känner lugn och optimism inför framtiden.
- Framtiden skrämmer mig!
- Jag låter oftast bli att tänka på framtiden. Om jag inte tänker på den behöver jag inte oroa mig för den.

3. KRISTLIG KÄRLEK:

- Jag försöker älska andra, men det finns några som alltid går mig på nerverna.
- Jag är så upptagen med mitt eget liv att jag har svårt att tänka på någon annan.
- Jag bryr mig om andra människors eviga välfärd och lycka.

4. DYGD:

- "Vara ren i tanke och handling." Det låter inte särskilt kul.
- Jag är ren och dygdig i hjärtat.
- Jag har svårt att hålla mig ren och dygdig.

5. KUNSKAP:

- Jag har så mycket att göra att jag inte har tid att söka efter svar på mina frågor.
- Usch. Studera? Ibland är det så tråkigt att försöka lära sig något.
- Jag försöker uppriktigt förstå sanningen och få svar på mina frågor.

6. TÅLAMOD:

- Jag kan vänta på saker och ting utan att bli upprörd eller besviken.
- Jag kan vänta på saker och ting, men jag tycker det blir ganska jobbigt.
- Att vänta på saker och ting är det värsta jag vet. Jag vill ha allting nu.

7. ÖDMJUKHET:

- Jag vill vara säker på att jag gör allting själv.
- Jag litar på att Herren ska hjälpa mig.
- När jag arbetar på något glömer jag ofta att jag kan be min himmelske Fader om hjälp.

8. FLIT:

- Nästan all min tid går åt till att titta på teve, umgås med vänner och undvika ansvar!
- Jag har ofta svårt att fokusera på sådant som är viktigt, men jag försöker.
- Jag ägnar min tid och energi åt det som är viktigast.

9. LYDNAD:

- Jag följer villigt råden från mina ledare och föräldrar.
- Jag är för det mesta min egen chef - jag har ofta svårt att lyssna på någon annan.
- Jag följer mina ledares och föräldrars råd, men ibland klagar jag över det.

Titta nu på dina svar. Vilka egenskaper vill du arbeta på? För att lära dig hur du utvecklar dem kan du välja en eller två och tänka på dem medan du lyssnar på konferensen.

Och om du svarade att det går bra med allihop kan du fortsätta så! Du kan ändå välja en eller två som fångade din uppmärksamhet bland frågorna och fokusera på dem när du studerar konferensen. Var du än befinner dig på resan mot att bli mer kristuslik kan du alltid vända dig till våra ledares lärdomar för att få hjälp på vägen.

Oroa dig inte om du inte kan bestämma dig för en egenskap nu! Du kan alltid lyssna på konferensen och se vad som fångar din uppmärksamhet då.

När du har valt egenskapen du vill fokusera på kan du skriva ner den så att du är redo att ta emot uppenbarelse om den medan du lyssnar på konferensen eller studerar talen efteråt. När du lyssnar och studerar, låt då Anden leda dig till några olika sätt att arbeta på den egenskapen. Se exemplet nedan! ■

Författaren bor i Utah, USA.

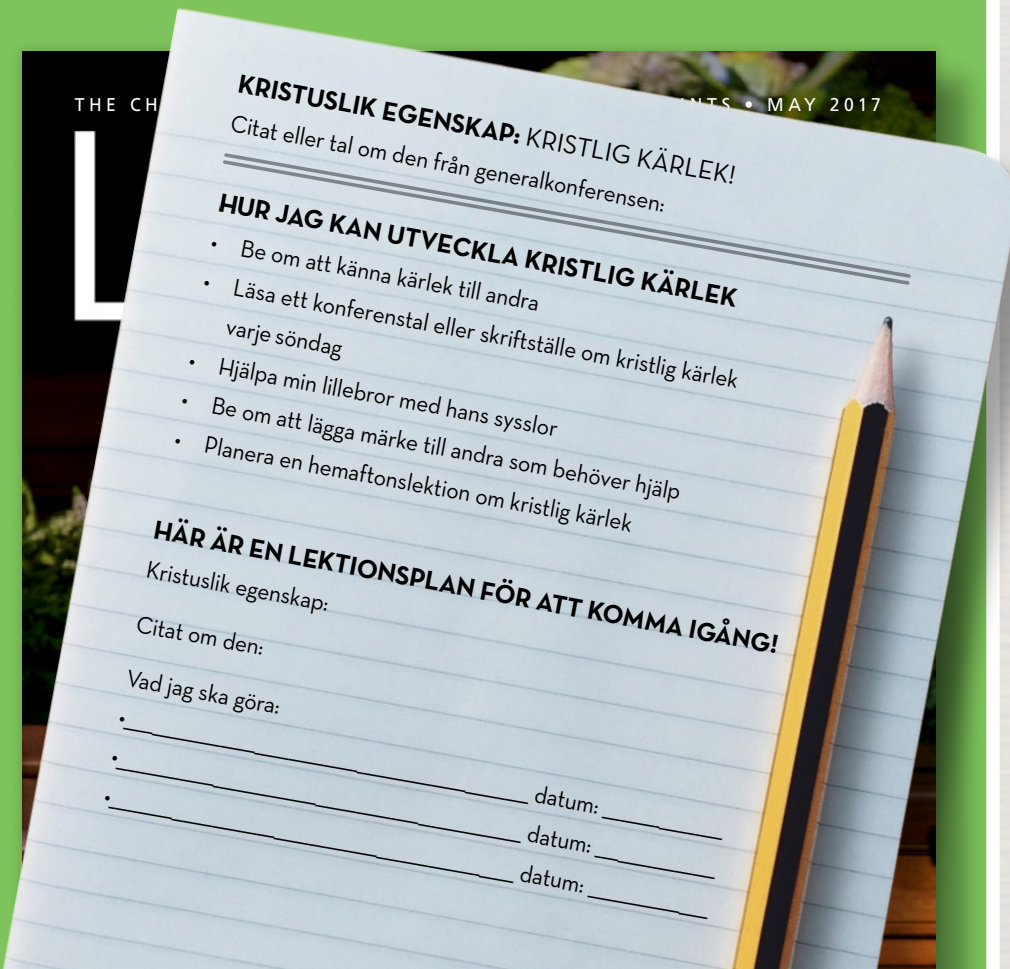
SLUTNOT

1. Robert D. Hales, "Generalkonferensen: Stärker tron och vittnesbördet", *Liahona*, nov. 2013, s. 6.

Under generalkonferensen i oktober 2015 var det ett tal som fångade min uppmärksamhet. Äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kворum höll ett tal med titeln "Genom Guds ögon". Han talade om vikten av att se andra genom kärleksfulla föräldrars ögon. När jag hörde det kände jag att jag behövde anstränga mig mer för att älska andra runtomkring mig.

En morgon efter konferensen höll jag uppsikt efter det perfekta tillfället att få någon att känna sig glad. Jag gick till min orkesterövning och såg en kille som jag vanligtvis inte hade lagt märke till särskilt mycket. Jag märkte att han oroade sig för något så jag gick fram till honom och frågade hur det gick för honom. Han var inte särskilt pratsam så jag frågade om han gillade att vara med i orkestern. Han sa att han egentligen inte kunde noterna och var orolig för konserten. Jag erbjöd mig att gå igenom noterna med honom och vi spelade stycket tillsammans. Det lät jättebra! Sedan började vi prata om våra instrument. Vi kom mycket närmare varandra och jag är jätteglad att jag tog mig tid att prata med honom.

Christa M., 12 år, Texas, USA

Var **STARK**

Lindsay Hiller

Jag växte upp med vänner som var medlemmar i kyrkan och jag började se fram emot att döpas och bli medlem själv. När jag hade flyttat till andra sidan kontinenten för att gå på college började jag få lektioner av missionärerna. Tråkigt nog gjorde trycket från mina nya kamrater att det var svårt att följa evangeliets normer. De andra på skolan festade mycket och drack alkohol. Jag hade aldrig smakat alkohol, men mina nya vänner tjatade ständigt på mig att jag skulle dricka.

Jag visste att evangeliet var sant, men frestelsen från mina jämnåriga var svår att stå emot.

Jag började be till min himmelske Fader om styrka att fatta rätt beslut. Jag hade inte sänkt mina normer än, men jag var rädd att jag inte skulle ha styrkan att tacka nej nästa gång jag blev erbjuden alkohol. Jag saknade mina vänner som delade samma värderingar.

En lördagskväll gick jag till en fest med de andra i mitt studentboende. Alla mina vänner började genast dricka och uppmuntrade mig att pröva på alkohol för första gången.

Jag var frestad. Jag tog muggen med öl som sträcktes fram till mig. Jag lyfte den mot munnen. Det kändes obekvämt, men jag var glad över att ha mina vänners uppmärksamhet. Då kom Nick, en kille som var okänd för sitt drickande, fram till vår lilla grupp.

”Du har väl inte druckit det där?” frågade han.

”Inte än”, svarade jag.

”Om du gör det”, svarade Nick, ”kommer du att ångra det varje dag under resten av ditt liv.”

Vänner har stor betydelse för hur lätt - eller svårt - det är att följa våra normer.

Jag blev chockad. Jag visste att han hade rätt. Jag ville inte dricka. Jag ville bli medlem i kyrkan. Jag gav tillbaka muggen och lämnade festen, tacksam över att jag inte hade fattat ett felaktigt beslut.

Morgonen därpå gick jag till kyrkan, letade upp missionärerna och bestämde ett datum för mitt dop. Efter den dagen höll jag mig borta från fester med alkohol. Jag fick nya vänner i kyrkan som delade mina värderingar och normer. Jag var fortfarande vän med de andra i mitt studentboende, men jag gjorde klart för dem vilka mina normer var. När de förstod hur viktiga mina värderingar var för mig, respekterade de dem och slutade pressa mig. De lade märke till och respekterade när jag lämnade rummet när de tittade på olämpliga filmer eller lyssnade på olämplig musik.

Mitt vittnesbörd stärktes av den upplevelsen, och jag ska sträva efter att aldrig sänka mina normer på grund av grupstryck. Jag vet också att det bästa sättet att fatta svåra beslut är att veta vilka normer man har och hålla fast vid dem från början.

Jag vet att min himmelske Fader besvarade mina böner om styrka att stå emot frestelsen. Jag är tacksam att den Helige Anden uppmanade mig att fatta rätt beslut. Jag vet att kyrkans normer är till för att skydda oss, och jag är tacksam för att mitt beslut att följa dem ledde till att jag valde att bli medlem i kyrkan. ■

Författaren bor i Utah, USA.

SÄG NEJ TILL FRESTELSER

"Personer som handlar fel vill att ni ska göra som de eftersom det som de gör känns bättre när andra också gör det. Eller också vill de utnyttja er. Det är naturligt att vilja vara accepterad av kamraterna, att ingå i en grupp ... Något av det svåraste för er att inse är hur starka ni redan är och hur mycket andra i tysthet respekterar er ... Ni behöver inte kompromissa med era normer för att bli accepterade av goda vänner. Ju lydigare ni är, ju mer ni står för sanna principer, desto bättre kan Herren hjälpa er övervinna frestelser."

Äldste Richard G. Scott (1928-2015) i de tolv apostlarnas kворum, "Att välja rätt", *Nordstjärnan*, jan. 1995, s. 35.

Bryt loss från mallen för ”DEN TYPISKA TONÅRINGEN”

Charlotte Larcabal

Kyrkans tidningar

Världen har mycket att säga om tonåringar i dag. Du känner säkert till några av stereotyperna eller har hört någon klaga på ”ungdomarna nu för tiden”. Det finns också många studier och mycket statistik om er – era vanor när det gäller sociala medier, vad ni köper, till och med hur begränsad er koncentration förmåga är.

Men president Russell M. Nelson, president för de tolv apostlarnas kворum, säger att det stör honom när han hör forskare beskriva sina studier om ungdomar. ”Och uppriktigt sagt”, säger han, ”är jag mindre intresserad av vad *experter* har att säga om er än vad Herren har sagt mig om er.”¹

Herren behöver inte några studier eller stereotyper för att lära känna dig. Han ser dig inte som statistik eller som någon som känner sig tyngd av hur ”världen” försöker beskriva dig.

”Han älskar dig inte bara för den du är i dag utan också för den härliga och strålande varelse du har potential och önskan att bli”, har president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, sagt.²

Gud ser dig inte bara – han älskar dig.

Glöm vad världen säger. Hur ser din himmelske Fader dig?

Vill du bryta loss från världens mall? Börja se dig själv så som din himmelske Fader och hans utvalda tjänare ser dig. Vill du krossa stereotyperna? Nu är det dags att göra något! Som tolvåring påminde Kristus sina jordiska föräldrar om att han behövde ägna sig åt det som tillhörde hans Fader (se Luk. 2:49).

Han var inte för ung och det är inte du heller. Så nästa fråga är: Hur kan du ägna dig åt det som tillhör din Fader?

Det som ”tillhör” Fadern handlar om att åstadkomma ”odödlighet och

evigt liv för människan” (Mose 1:39), så du kan ägna dig åt det som tillhör din Fader genom att göra ditt bästa för att uppnå din potential och genom att bli någon som också hjälper andra att uppnå sin potential.

Nu är det dags för dig att ta ansvar för din framtid. Vad kan du göra *just nu* för att se till att du blir den som din himmelske Fader vet att du kan bli, inte bara i evigheten utan också i *det här* livet?

Vill du gifta dig i templet? Bestäm dig nu för att vara ren i tanke, ord och

Du kan leva upp till hans vision av din potential.

JAG BLIR MITT BÄSTA JAG GENOM ATT ...

Lära mig budgetera? Förbättra mina evangeliestudier? Lära mig tycka om att tjäna? Berätta hur du tar ansvar för din framtid genom att skicka ett meddelande till liahona@ldschurch.org eller lägg ut det på Facebook- eller Instagram-sidorna för LDS Youth.

handling. Se du dig själv som elev vid ett universitet? Utveckla bra studievänor nu. Vill du verka som hel-tidsmissionär? Läs även *Predika mitt evangelium* som en del av dina evangeliestudier (särskilt kapitel 3). Vill du kunna försörja en familj? Lär dig hur man gör och följer en budget nu.

Du kan också fundera över vad som gör dig glad *nu*. Tycker du om matte? Spelar du piano? Skriver du berättelser? Fortsätt med det! Fundera över hur du kan förbättra dig på olika sätt: i skolan, utbildning på internet, i workshops och så vidare.

Bryt loss från mallen och krossa stereotyperna! Ta ansvar för din framtid! Vad gör du för att bli ditt bästa jag? Låt oss veta genom att mejla liahona@ldschurch.org eller lämna ett meddelande på Facebook- eller Instagram-sidorna för LDS Youth. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Stå som den sanna millenni-generationen", *Liahona*, okt. 2016, s. 46.
2. Dieter F. Uchtdorf, "Lev evangeliet med glädje", *Liahona*, nov. 2014, s. 123.

LÅT TRON LYFTA DIG

Elda på din tro för att höja dig över tvivlets öken.

**President
Henry B. Eyring**
förste rådgivare i
första presidentskapet

HUR DU KAN VETA

Våra kära unga vänner, vi vill att ni ska veta, oberoende av någon annan, att himlens Gud är verklig, att han känner er, och att hans Son har sonat världens synder.

Vårt hopp är att ni ska skaffa er ett orubbligt vittnesbörd om att Jesu Kristi evangelium har återställts till jorden för sista gången. Joseph Smiths uppdrag var unikt, men hans ödmjuka bön är ett bra föredöme för er och för mig. Joseph gick till lunden för att **be i tro** om att en kärleksfull Gud skulle besvara hans bön och skingra hans förvirring. Han fick den vissheten genom att **läsa Guds ord** och **få ett vittnesbörd** om att det var sant. Joseph bad också med avsikten att inte bara lyssna utan också lyda, oavsett vad det kostade honom. Han var fast besluten att **göra vad Gud än sa** till honom.

I den andan vill jag ge en uppmaning till kyrkans ungdomar. Uppmaningen är: Ta själva reda på att det här är sant. Ni kan göra det genom att följa Joseph Smiths exempel: **studera skrifterna**, låt orden sjunka djupt in i hjärtat, **beggrunda dem** om och om igen och **be till Gud**, villig att ta emot hans vägledning, att hans vilja verkligen ska ske.

Den här uppmaningen kanske låter som en enkel inbjudan, men jag lovar er att den kräver stora ansträngningar. Jag kan inte lova att era svar kommer om en dag eller om en vecka, men jag kan lova att Gud talar till er på sitt sätt och i sin tid, om ni ber i tro. När ni **tar emot** och **följer den här uppmaningen** upptäcker ni att ni inte bara får svar utan att ni också skapar ett mönster för att få andlig kunskap som är till välsignelse under resten av livet. ■

Från utsändningen Personligt i mars 2017 med president Henry B. Eyring och äldste Jeffrey R. Holland.

HUR HAR DU TILLÄMPAT DET HÄR?

Angående utsändningen
Personligt: "Det som gjorde störst intryck på mig var den tydliga fokuseringen på hur viktigt det är att studera skrifterna och på svaren vi kan få genom dem. Jag gillade också det de sa om bön och hur vi ska prata med Gud när vi ber. Jag insåg att böner kan och bör vara personliga men att vi ska vara medvetna om hur vi kommunicerar med Gud och visa respekt när vi pratar med honom, som vår himmelske Fader, inte som en kompis."

Joshua C., Hawaii, USA

”Hur kan jag stärka mitt vittnesbörd på bästa sätt, förutom genom att be och läsa skrifterna?”

Du får förmodligen inte ett vittnesbörd om allt på en gång. Det växer genom att du får en andlig upplevelse åt gången – som det står i skrifterna, ”rad på rad, bud på bud” (2 Ne. 28:30). Du måste sedan ge näring åt och stärka ditt vittnesbörd, som om du sådde ett frö (se Alma 32:28–43). Och liksom en planta inte kan överleva enbart på vatten, finns det inte bara ett enda bra sätt som du kan stärka ditt vittnesbörd på. Du behöver kombinera flera olika sätt.

Bön och skriftstudier är definitivt bra sätt att ge näring åt ditt vittnesbörd. När du studerar evangeliet och ber uppriktigt för att få veta att något är sant, får du hjälp av den Helige Anden att känna att evangeliet är sant (se Moro. 10:4–5).

Du kan också stärka ditt vittnesbörd genom att hålla buden. När du följer en evangelieprincip – som att fasta, helga sabbatsdagen eller ta del av sakramentet – börjar du få ett vittnesbörd om *hur* och *varför* det är sant, i stället för bara *att* det är sant. Jesus sa att när du väljer att göra hans vilja så ska du förstå hans lära (se Joh. 7:17).

Ett annat sätt att ge näring åt vittnesbördet är att berätta om det för andra. President Boyd K. Packer (1924–2015) i de tolv apostlarnas kворum sa: ”Ett vittnesbörd *finns* man när man *bär* det!” (”Herrens lykta”, *Nordstjärnan*, juli 1983, s. 34.) Du kan bära ditt vittnesbörd i kyrkan och seminariet, hemma och för dina vänner. När du gör det kan den Helige Anden vittna för *dig* om att det du säger är sant.

När du stärker ditt vittnesbörd på många olika sätt så stärks och fördjupas det, och du känner frid och glädje.

Arbeta med missionärerna

Missionsarbete har varit det bästa sättet för mig att stärka mitt vittnes-

börd. Varje gång jag arbetar med missionärerna känner jag Kristi kärlek.

Joy D., 19 år, Leyte, Filippinerna

Sträva efter att vara en lärjunge

Du kan stärka ditt vittnesbörd genom att sträva efter att alltid vara en sann lärjunge till Jesus Kristus. Lydnad mot Guds bud gör oss tappra i våra vittnesbörd, och det i sin tur gör våra vittnesbörd starkare och redo för Guds rike (se L&F 76:79). Du kan också stärka ditt vittnesbörd genom att berätta om det för andra.

Äldste Mule Simon, 23 år, Kongo-Kinshasamissionen Lubumbashi

Lyssna på den Helige Anden

För att ditt vittnesbörd ska stärkas av att du går i kyrkan, läser skrifterna, lyssnar på konferenstal och så vidare måste du lyssna på den Helige Anden. Han vittnar för dig om sanningen. Lyssna alltid på den Helige Anden, för han finns där och hjälper dig att stärka ditt vittnesbörd.

Alyssa B., 16 år, Virginia, USA

Gå ut som missionär

Genom att gå ut som missionär stärker du ditt eget vittnesbörd och andras när du undervisar dem. Som missionär lär du dig att lita fullständigt på Herren och inte på din egen styrka. En mission stärker dig, och när du tjänar Herren och arbetar i hans tjänst så stärker det ditt vittnesbörd.

Äldste Bailey Peaali'i Williams, 19 år, Singaporemissionen

Berätta om vad du vet är sant

Jag har lärt mig att ett av de bästa sätten jag kan stärka mitt vittnesbörd på är att berätta om det för andra. Varje gång jag berättar vad jag tror på och vet är sant – hur enkelt och litet det än är – känner jag mig så varm inombords, och jag får en större bekräftelse på att det som jag har sagt är sant! Med andra ord känner jag att mitt vittnesbörd stärks.

Douglas S., 20 år, São Paulo, Brasilien

Bli mer som Kristus

Vi kan stärka våra vittnesbörd genom att bli mer som Kristus. Jag har stärkt mitt vittnesbörd när jag har visat Kristi rena kärlek och tjänat andra som Frälsaren gjorde.

Kyung Jin P., 17 år, Seoul, Sydkorea

Bär ditt vittnesbörd

Ett bra sätt att stärka sitt vittnesbörd på är att berätta om det för andra. Ibland när man vittnar för andra så hittar man sitt vittnesbörd. Man kan också fasta för att få veta att det man fått undervisning om är sant. Jag har gjort båda, och det har stärkt mitt vittnesbörd mycket.

Porter S., 12 år, Idaho, USA

Tjäna andra

Förutom bön och skriftstudier så tror jag att det bästa sättet att stärka sitt vittnesbörd på är genom tjänande. När vi tjänar andra visar vi Gud att vi bryr oss om hans barn. Dessutom kan vi känna Anden när vi gör Guds arbete. Jag vet att jag många gånger har fått tröst i svåra stunder och svar på frågor medan jag har tjänat andra.

Caroline J., 18 år, Utah, USA

GE NÄRING ÅT DITT VITTNESBÖRD

”Liksom en växt måste [ett vittnesbörd] få när-

ing, annars vissnar det. ... Lydnad mot buden är en del av den näring som ni måste ge ert vittnesbörd.”

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, ”Ett levande vittnesbörd”, Liahona, maj 2011, s. 126.

NÄSTA FRÅGA

Hur kan jag inbjuda Anden till mitt hem när andra slåss eller bråkar?

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 november 2017, till liahona.lds.org (klicka på "Submit an Article") eller via e-post till liahona@ldschurch.org.

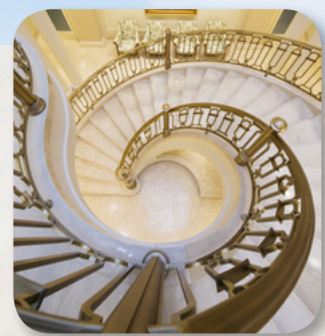
Ta med följande information: 1) Fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

*Vi bor på olika
sidor av världen,
men vi känner på
samma sätt när
ett tempel byggs i
närheten av oss!*

Från Paris

Från intervjuer av Amie Leavitt, Utah, USA

**Spiraltrappan i Paris
tempel i Frankrike**

Jag heter Rachel. Jag bor nära Paris tempel i Frankrike.

Templet är jätteviktigt för mig och min familj. Innan Paris tempel byggdes åkte vi tillsammans med familjen till Frankfurts tempel i Tyskland flera gånger om året. Det tog tio timmar att åka dit och tillbaka!

Vi tyckte om att se det nya templet byggas. Varje vecka efter kyrkan körde våra föräldrar förbi byggnadsplatsen för att vi skulle få se hur långt de hade kommit. Först rev de en gammal byggnad och grävde ett stort hål. Sedan började de bygga templet högre och högre. Snart stod Herrens hus där!

Mina syskon och jag ser fram emot att komma in i templet en dag. Min äldsta syster Esther får göra dop först. Vi väntar alla ivrigt på vår tur att få komma dit. Vi älskar templet och är glada att vi har ett i vår egen stad!

till Sapporo

Kristallkronan i celestia rummet i Sapporo tempel i Japan.

Jag heter Koshi. Jag bor nära Sapporo tempel i Japan. Jag tyckte om att sitta vid fönstret hemma och titta på när tempel-let byggdes.

Under öppet hus frågade jag en god vän om han ville följa med oss. Han tyckte att allting var vackert.

Jag tycker om att tänka att invig-ningen var templets födelsedag. Den dagen var det min födelsedag också. Och president Monsons! Mina föräldrar och jag var i templet när det invigdes.

Jag är tacksam för att jag bor nära temp-let. När jag har jobbiga dagar i skolan kan jag gå genom tempelområdet på vägen hem. Jag känner min himmelske Faders kärlek till mig när jag är där. Jag ser fram emot att komma dit och göra dop, och senare gifta mig där. ■

FOTOGRAFIER AV HIMMEL OCH FLYGPLAN FRÅN GETTY IMAGES

Äldste
Robert D. Hales
i de tolv
apostlarnas kворum

Hur kan den Helige Anden hjälpa mig?

Den Helige Anden är den tredje medlemmen i gudomen.
Han vittnar om vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Han talar milt till vårt
sinne och hjärta. Var och
en av oss kan höra honom
på olika sätt.

Han ger oss andliga
gåvor. Han ger oss
kunskap och hjälper
oss komma ihåg sådant
som är viktigt.

Han undervisar oss.
Han ger oss hopp.
Han hjälper oss att
göra gott.

Den Helige Anden kan
också hjälpa oss göra
viktiga val.

Han hjälper oss att bli
rena från synd. Han
tröstar oss.

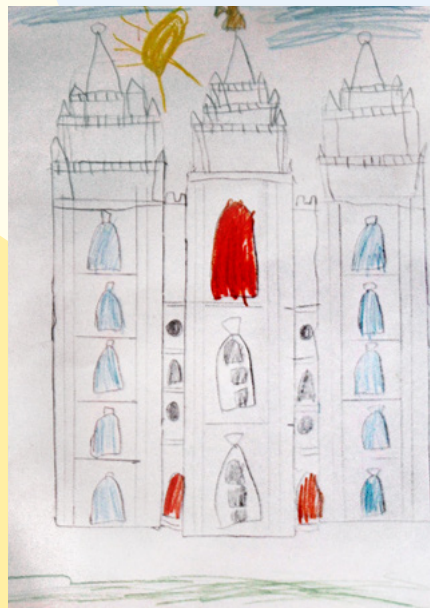
Lehis syn, av Maria V., 10 år, Brasilien

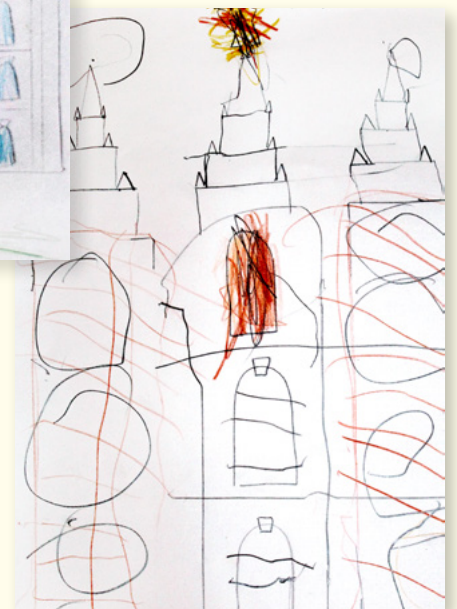
Lima tempel i Peru, av Valeria T., 9 år, Peru

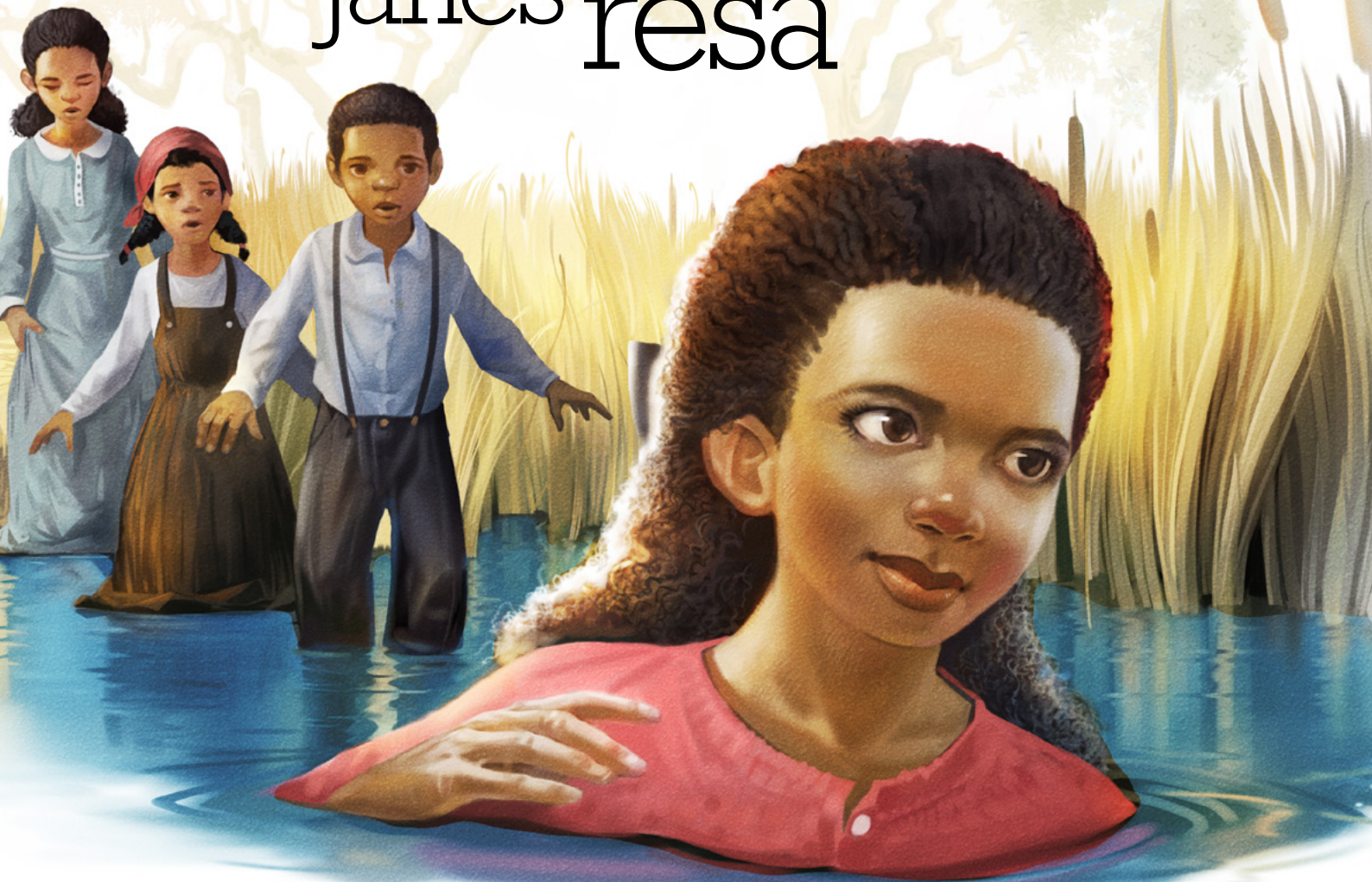
Guayaquils tempel i Ecuador, av Landys Z., 10 år, Ecuador

Salt Lake-templet, av Melissa L., 5 år, och Ameila L., 2 år, Estland

Janes resa

Jessica Larsen

Baserad på en sann berättelse

New York, USA 1843

Jane Manning såg båten åka iväg från hamnen ut i Eriesjön. Det kändes som om hennes drömmar flöt iväg med den.

Bara ett år tidigare hade hon blivit medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och bestämt sig för att flytta för att få vara med de andra medlemmarna i Nauvoo. Hennes mamma och sju andra familjemedlemmar hade rest med henne nerför Eirekanalen till Buffalo i New York. Men i Buffalo fick de inte komma på båten på grund av deras hudfärg.

”Vad gör vi nu?” frågade hennes bror Isaac tyst.

Frågan ekade i den frostkalla luften. Det var nästan 130 mil till Nauvoo. De kunde ge upp och

bege sig hem igen, eller försöka resa senare. ...

Men Jane kunde inte vänta! Hon visste att Mormons bok var sann. Gud talade återigen genom profeter. Hon behövde komma till Nauvoo med sin familj.

Jane sträckte på sig och tittade västerut. ”Vi går.”

Och det gjorde de. Tills de hade nött ut skorna. Tills de fick sprickor i fötterna så att de började blöda, och de bad om att bli botade. Ibland sov de ute, och frosten var så tjock att den kändes som nyfallen snö. Några hotade att sätta dem i fängelse eftersom de trodde att de var slavar på rymmen. De visste inte att familjen Manning var en fri svart familj. De fortsatte gå ändå och sjöng psalmer för att få tiden att gå.

De började närma sig Nauvoo när de kom till en flod.

”Ingen bro”, sa Isaac.

Jane nickade. ”Vi får helt enkelt vada igenom den då.” När hon gick ner i floden nådde vattnet till anklarna. Sakta gick hon vidare. Vattnet virvlade upp till knäna och sedan upp förbi midjan. När hon hade kommit ut till mitten av strömmen räckte vattnet upp till halsen! Som väl var blev det inte djupare, och familjen kunde tryggt vada över.

Till slut kom de fram till Nauvoo. Jane såg Nauvoo tempels vackra kalkstensväggar på en kulle ovanför dalen. Fastän templet inte var färdigbyggt än fick det henne att tappa andan.

Någon visade dem vägen till huset där profeten Joseph bodde.

En lång mörkhårig kvinna stod i dörröpp-

ningen. ”Kom in, kom in! ropade hon.

”Jag heter Emma Smith.”

Sedan var det mycket som hände. Jane träffade profeten, och han satte fram stolar runt rummet till alla i familjen Manning. Jane sjönk tacksamt ner på en stol och lyssnade när Joseph presenterade dem för alla där, bland annat för sin vän dr Bernhisel. Sedan vände Joseph sig till Jane: ”Du har varit ledaren för den här lilla gruppen, eller hur?” frågade han.

”Ja, sir!” svarade Jane.

Joseph log. ”Gud välsigne dig! Nu skulle jag vilja höra om er resa.”

Jane berättade om deras såriga fötter och hur de sov i snön och vadat över floden. Alla var tysta och lyssnade. ”Men det var inte så farligt”, sa hon till slut. ”När vi gick där glädde vi oss och

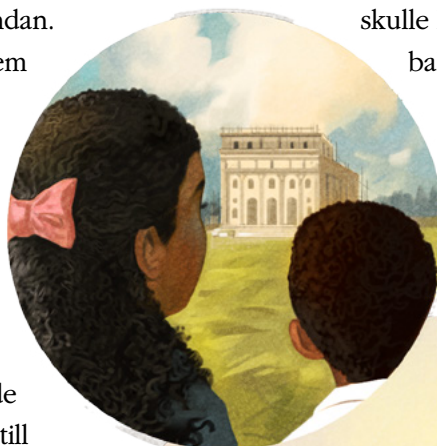
sjöng psalmer och tackade Gud för hans oändliga godhet och barmhärtighet mot oss för att han välsignade oss, skyddade oss och botade våra fötter.”

Det var alldeles tyst en stund. ”Vad säger du om det?” sa Joseph till slut till läkaren och klappade honom på knät. ”Är inte det tro?”

”Om det hade varit jag är jag rädd att jag skulle ha dragit mig ur och vänt tillbaka hem!” erkände dr Bernhisel.

Joseph nickade och vände sig igen till Jane och hennes familj: ”Gud välsigne er. Ni är bland vänner.” ■

Författaren bor i Texas, USA.

Sarah och magnetröntgen

Juliann Doman

Baserad på en sann berättelse

"Ett löfte Jesus gav när han på jorden var, att sända hit en Hjälpare när han ej mer var kvar" (Barnens sångbok, s. 56).

"Det ser ut som om Sarah behöver få en magnetröntgen gjord av hennes rygg", sa doktor Frank. Han

log mot Sarah. "Jag ska boka en till i morgon. Jag är tillbaka om några minuter."

Sarah hade haft ont i ryggen en tid. När hon vaknade den här morgonen gjorde det så ont att det var svårt för henne att stå rakt, och hon kunde knappt gå. Sarah och hennes mamma hade kommit för att träffa doktor Frank och få reda på vad som var fel.

"En magnetröntgen till?" frågade Sarah och tittade upp på mamma. Hon hade fått en magnetröntgen

tidigare. Hon kom ihåg hur rädd hon hade varit i den stora magnetunneln som tog bilder av insidan av hennes kropp.

”Jag är ledsen, Sarah”, sa mamma. ”Men bilderna hjälper doktor Frank att veta vad som är fel med din rygg. Jag vet att du klarar det. Och jag är här med dig.” Mamma kramade Sarahs hand.

”Men du kan inte komma in dit med mig”, sa Sarah. Hon hängde med huvudet och en tår rann nerför kinden. Mamma kunde vara med henne i rummet, men när Sarah hade förts in i tunneln skulle hon vara ensam.

Mamma lade armen om Sarah. ”Det är sant, men vet du vem som *kan* vara där och trösta dig?”

Sarah kom ihåg ett namn som hon hade hört att den Helige Anden hade: *Hjälparen*. Kanske kunde den Helige Anden hjälpa henne att inte vara så rädd.

”Den Helige Anden?” frågade Sarah.

Mamma nickade. ”Just det. Du kan be om att den Helige Anden ska hjälpa dig. Pappa och jag ska be för dig också.”

Då fick Sarah en jättebra idé. ”Får jag be pappa om en välsignelse?”

Mamma log. ”Självklart. Jag vet att han gärna skulle göra det.”

På kvällen lade pappa händerna på Sarahs huvud och gav henne en prästadömsvälsignelse. När han välsignade Sarah att hon skulle känna sig tröstad av den Helige Anden fick hon en varm och härlig känsla inuti. Känslan stannade kvar hela natten.

Nästa dag låg Sarah på britsen som skulle åka in i maskinen med magnetunneln. Inom sig upprepade hon orden som pappa hade sagt under välsignelsen: *Den Helige Anden är där och tröstar dig*. Sarah kramade mammas hand hårt. Sedan körde sjuksköterskan in henne i tunneln.

Maskinen gav ifrån sig konstiga ljud medan den tog bilder av hennes rygg. Sarah var tvungen att ligga alldeles still, annars skulle bilderna bli suddiga. Hon fick

Analise F., 6 år,
Utah, USA

När jag var fem behövde jag få halsmandlarna och adenoiderna bortopererade. Jag var jättenervös och rädd. Pappa gav mig en välsignelse. Efter välsignelsen var jag inte nervös längre och vi var båda glada för att vi kände den Helige Anden.

panik för ett ögonblick, men sedan fick hon den varma känslan igen. Det kändes som en av mammas kramar. Eller en gosig filt. Hon visste att allt skulle bli bra. Innan hon visste ordet av var magnetröntgen över!

På sitt kontor visade doktor Frank Sara och mamma bilderna av Sarahs rygg. ”Du var jättebra på att ligga still”, sa doktor Frank till Sarah när han satte sig på knä bredvid henne. ”De här bilderna av din rygg visar att du behöver opereras för att det ska bli lättare att gå.”

Sarah svalde.

”Vi skulle vilja göra operationen ganska snart”, sa doktor Frank och tittade upp på Sarahs mamma. Sedan vände han sig tillbaka till Sarah. ”Det kan ta några veckor efteråt innan det känns som det brukar igen, men efter att ha träffat dig i dag så vet jag att du klarar det jättebra.”

Sarah försökte tänka på allt som hon skulle göra när doktor Frank hade lagat hennes rygg. *Jag kan springa och simma och hoppa i stora lövhögar*. Hon saknade att kunna göra allt det där. Men en operation var ännu läskigare än en magnetröntgen! Då kom Sarah att tänka på sina böner och den speciella välsignelsen. Hennes himmelske Fader hade skickat *Hjälparen* till henne. Han skulle hjälpa henne igen.

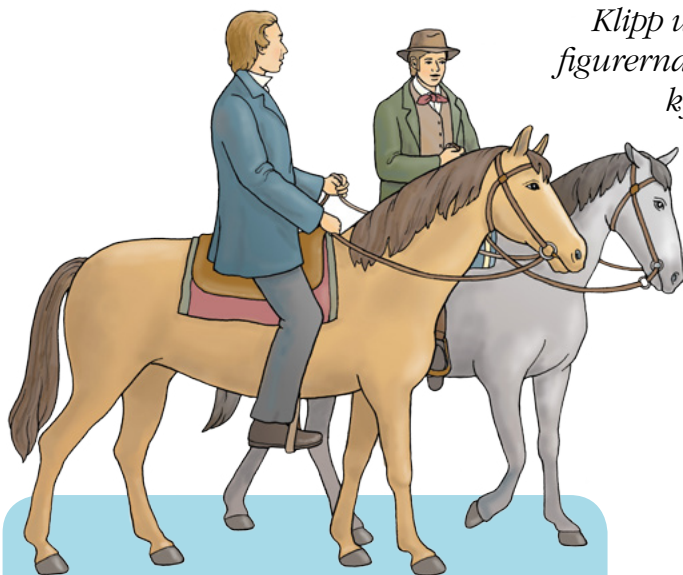
Hon tittade på doktor Frank. ”Kan jag hoppa i stora lövhögar sedan?” frågade hon.

Han log. ”Du kan hoppa i stora lövhögar sedan.” ■

Författaren bor i Colorado, USA.

En ny profet

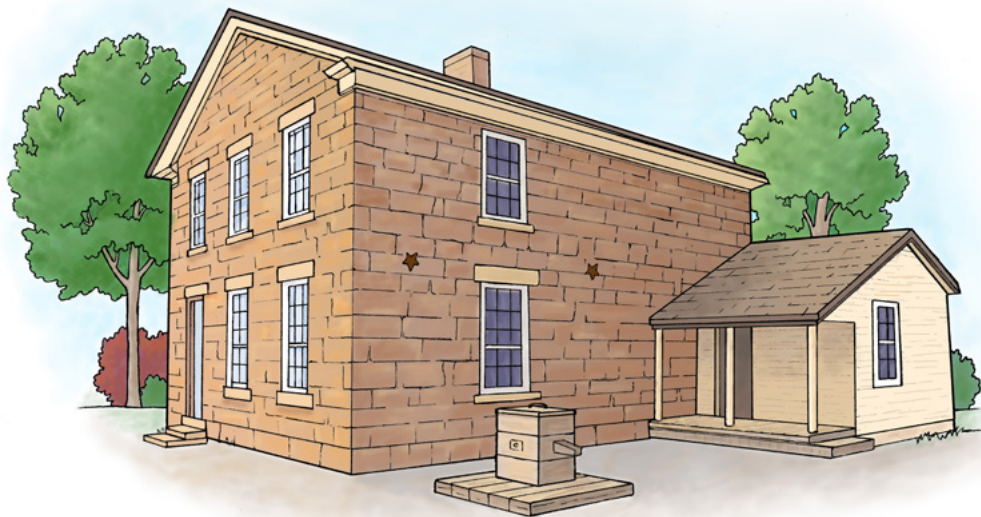
Klipp ut och använd de här figurerna när du ska berätta om kyrkans historia.

Joseph och Hyrum

Brigham Young

År 1844 begav sig Joseph och Hyrum Smith till Carthage för att vänta på en rättegång. Elaka män bröt sig in i fängelset och dödade profeten och hans bror! Kyrkans medlemmar visste inte vem som skulle bli nästa profet. Senare på ett möte där Brigham Young talade skedde ett underverk. Många sa att han såg ut och lät precis som Joseph Smith! De förstod att han skulle bli nästa profet. Nu vet vi att när en profet dör så blir presidenten för de tolv apostlarnas kворum nästa profet. ■

Du kan hitta fler figurer från kyrkans historia på liahona.lds.org.

VÄLFÄRDSHJÄLP, en penna åt gången

Caleb H., 10 år, Tyskland

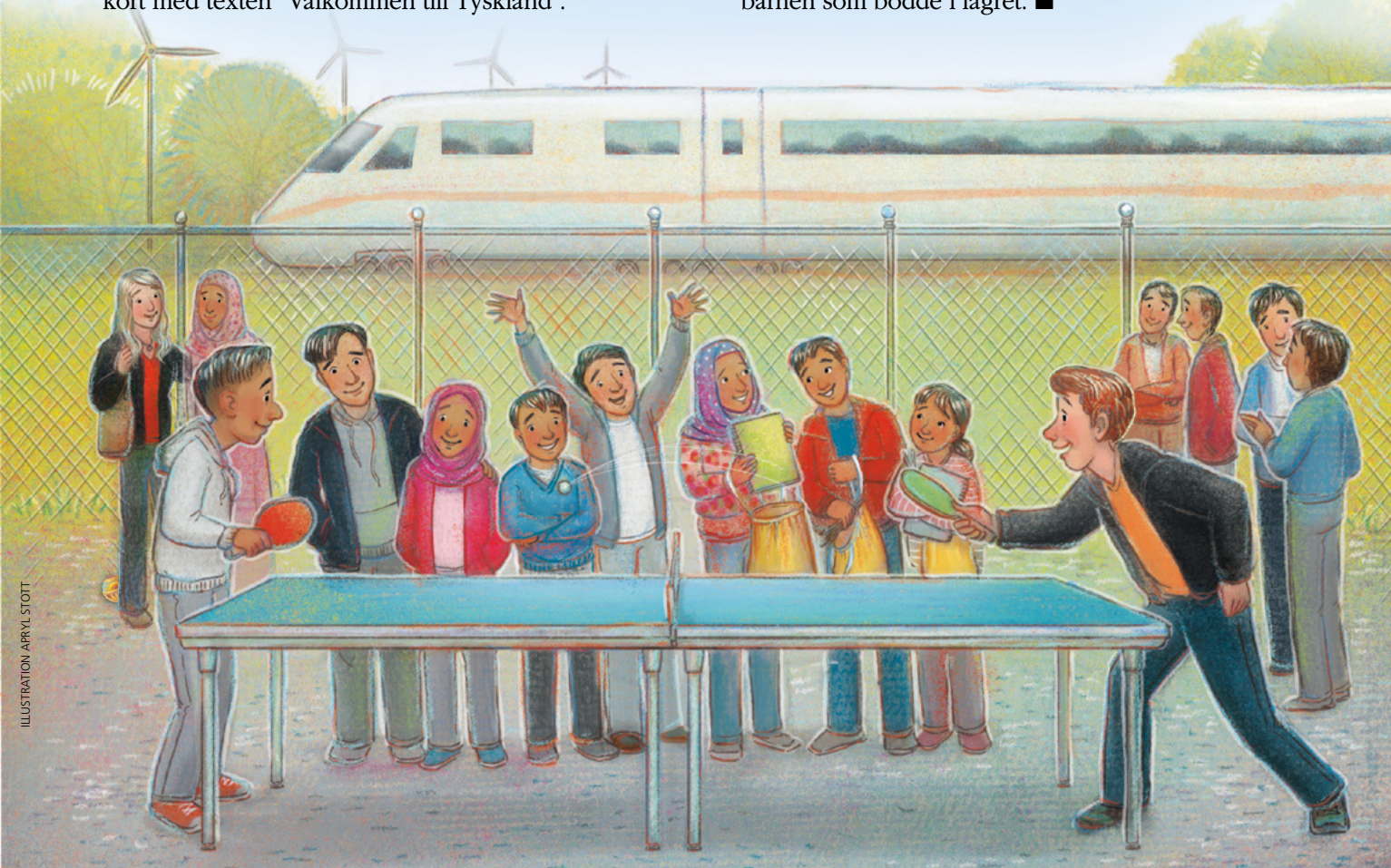
Allt började när min stav startade ett projekt för att hjälpa flyktingar. Jag gillade verkligen projektet så jag bad mamma berätta om det för min lärare i skolan, och min lärare ville göra något med fjärdeklassarna. För att föregå med gott exempel för projektet gick min syster Maddie och jag från dörr till dörr och bad om donationer.

Dagen kom när projektet skulle presenteras för resten av fjärdeklassarna. Jag var lite nervös. Jag var faktiskt jätterädd, men jag gjorde mitt bästa. Jag berättade för de andra fjärdeklassarna vad vi behövde till skolpaketen som vi skulle ge till flyktingarna. Jag berättade att vi hade bett om donationer från dörr till dörr och uppmanade dem att försöka slå mig i att samla in pengar. Tillsammans gjorde vi över 100 paket! Vi lade skrivblock, pennor och annat skolmaterial i dem. Vi lade också i ett kort med texten "Välkommen till Tyskland".

Mamma och jag tog paketen till flyktinglägret. Jag kan inte säga att det var fint i lägret, men det fanns en lekplats och ett område för skolundervisning. Det var en järnväg precis bredvid lägret så det var mycket oljud. Barnen berättade för mig att det lät som när flygplan flög förbi i Syrien och andra liknande platser. Det kanske lät som bomber för de barn som hade hört dem i sitt hemland.

Jag träffade några barn i lägret som var i min ålder, bland annat Daniel som var suverän på att spela schack. Jag fick inte möjlighet att spela schack mot honom och det var synd för jag gillar att spela schack, men de frågade om jag ville spela bordsfotboll och bordtennis. Killarna berättade att de saknade sina hem och verkligen ville lämna lägret och gå i skolan igen.

När vi hade spelat bordsfotboll och bordtennis delade vi ut paketen. Det känns bra att jag kunde göra något för barnen som bodde i lägret. ■

Jesus besökte Joseph Smith

Kim Webb Reid

Många år efter att Jesus hade uppstått hade en pojke som hette Joseph Smith en fråga. Han visste inte vilken kyrka han skulle gå till.

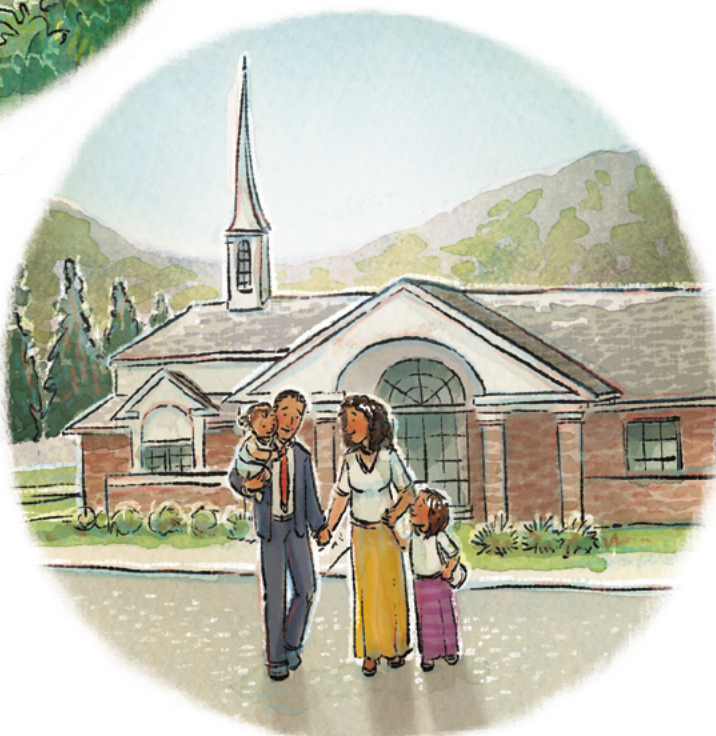

Joseph läste i Bibeln. Där stod det att vår himmelske Fader svarar på våra frågor om vi ber till honom. Joseph gick till skogen och bad till sin himmelske Fader.

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus kommer från himlen. Jesus sa till Joseph att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna, för de undervisade inte om allt som var en del av hans kyrka.

När Joseph växte upp hjälpte han till att föra tillbaka Jesu Kristi kyrka till jorden. Den kallas för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Den hjälper oss att lära oss om Jesus Kristus och vår himmelske Fader.

När jag läser skrifterna lär jag mig mer om vår himmelske Fader.
När jag ber kan han svara på mina böner också. ■

Sabbaten är en helig dag

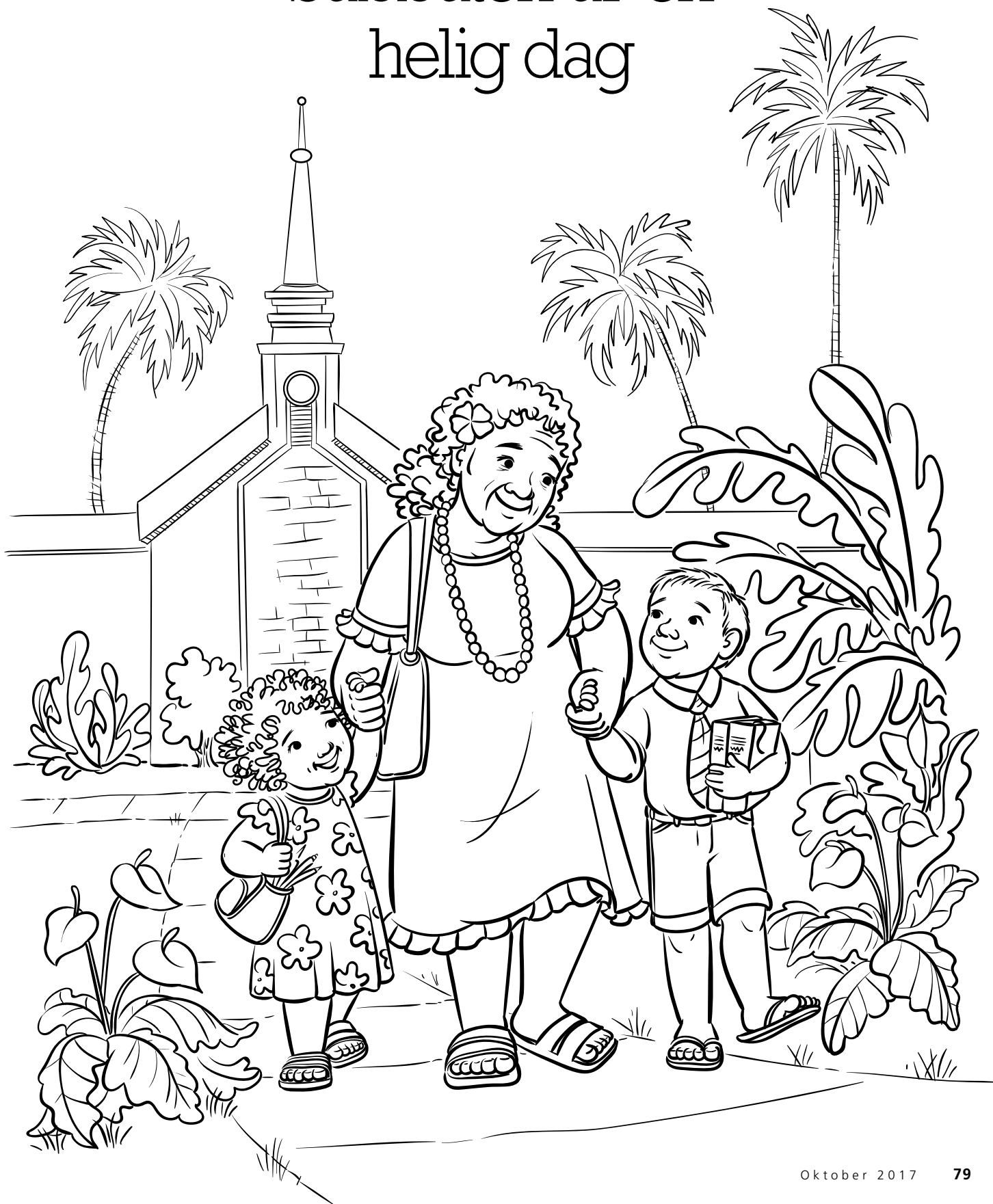

ILLUSTRATION APRYL STOTT

Thomas S. Monson

HJÄLP NÅGON I DAG

Vi är Herrens händer. Han behöver vår hjälp.

Jag är säker på att varje medlem i kyrkan har för *avsikt* att tjäna och hjälpa de behövande. I dopet ingick vi förbund att ”bära varandras bördor så att de kan bli lätta” [Mosiah 18:8]. Hur många gånger har ert hjärta vidrörts genom att ni sett en annans behov? Hur ofta har ni *tänkt* hjälpa dem? Men hur ofta har dagens rutin kommit emellan och ni har lagt det åt sidan och tänkt att ”någon annan kommer säkert att fylla det där behovet”.

Vi blir så fast i livets dagliga bekymmer. Men om vi tar ett steg tillbaka och verkligen ser över vad vi gör, kanske vi upptäcker att vi ...

alltför ofta tillbringar ... den större delen av vår tid med att ta hand om sådant som egentligen inte har någon betydelse i det stora hela och försummar det som är av mycket större värde. ...

Det finns människor omkring oss som behöver vår uppmärksamhet, vår uppmuntran, vårt stöd, vår tröst och vår vänlighet – de kan vara familjemedlemmar, vänner, bekanta eller främlingar. Vi är Herrens händer här på jorden, med uppdraget att tjäna och lyfta hans barn. Han är beroende av var och en av oss. ...

Må orden i en bekant psalm genomsyra vår själ ...

Har jag gjort något gott på vår jord i dag?

Har jag tröstat den som fällt en tår?

Har jag glatt någon vän, visat kärlek till den,

Har jag gjort allt vad jag förmår?

Har jag lättat någons börda i dag?

Har jag fyllt den sjukes behov?

Har jag gett av min styrka till den som är svag?

När de bad om hjälp, var jag där?

[”Har jag gjort något gott?” *Sånger*, nr 158.] ...

Må vi ställa oss själva samma fråga: ... ”Hur har jag hjälpt någon i dag?” Mitt råd till alla medlemmar världen över är att hitta någon som har det svårt, eller är sjuk, eller ensam, och göra något för honom eller henne i dag. ■

Från ”Hur har jag hjälpt någon idag?” Liahona, nov. 2009, s. 84–87.

VÄLSIGNELSER,
AV LOUISE PARKER

*"Och det är min avsikt att sörja för mina heliga, ty allting är mitt. ...
Ty jorden är full och det finns nog och mer därtill, ja, jag beredde allt" (L&F 104:15, 17).*
För att lära dig mer om oberoende, se sidorna 32 och 40 i det här numret.

Också i det här numret

FÖR UNGA VUXNA

Fem lärdomar för unga vuxna från unga apostlar

”Vi definieras av beslut, inte av omständigheter”: en av fem lärdomar från fem av återställsens första apostlar – som råkade vara unga vuxna. Läs vad vi mer kan lära oss av dem.

s. 44

FÖR UNGDOMAR

s. 54

Hur ett konferensbudskap kan

FÖRÄNDRA DITT LIV

Generalkonferensen är mer än ett evenemang – det är en chans till förändring.

FÖR BARN

VÄLFÄRDSHJÄLP, en penna åt gången

Caleb bor i Tyskland. Han ville gör något för att hjälpa barnen i ett flyktingläger nära honom. Så han gjorde upp en plan.

s. 75

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Finn ditt personliga kung Benjamin-tal på Generalkonferensen

Äldste Tom-Atle Herland, Norge

Områdessjuttio

Generalkonferensen är ett underbart tillfälle för oss alla att ta emot andlig förnyelse, bli stärkta i vår tro på Jesus Kristus, och känna större frid. När kung Benjamin i Mormons Bok inbjöd sitt folk till en sorts generalkonferens nära templet, gav han en av de mest kraftfulla predikningar som återfinns i skrifterna. Hans tydliga fokus på Jesus Kristus och på försoningen är en stor välsignelse för oss alla, än i dag.

I *Ensign* från januari 1992 kan vi läsa *"King Benjamin's Manual of Discipleship"* (Kung Benjamins handbok för lärjungeskap) av äldste Neal A. Maxwell i de tolv apostlarnas kvorum. I sitt budskap betonar äldste Maxwell hur viktigt det är att vi är ordets görare.

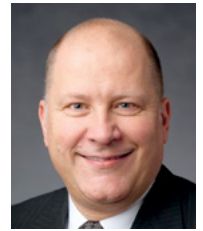
Generalkonferenserna ger oss möjligheten att hitta våra egna kung Benjamin-tal. Dessa tal, som talar så starkt till våra hjärtan, våra själar och våra andar, är som manna från himlen. Eftersom vi alla är olika varandra, påverkar ett tal en person mer än en annan, och tvärtom. Våra omständigheter i livet är olika, vi har uppnått olika nivåer av kunskap om evangeliet och vi har olika insikter i det som pågår omkring oss, men vid varje generalkonferens finns det alltid åtminstone ett tal som talar till hjärtat och själen. Det ger oss möjlighet att inte bara vara ordets hörare, utan också dess görare (Jak. 1:22, Joh. 13:17, Matt. 7:21–25). Vi kan, som äldste Maxwell säger, bli Jesu Kristi

lärjungar. Det här är kanske något av det viktigaste vi kan göra efter en generalkonferens: att låta dessa tal som ger oss så mycket bli en sporre till utveckling och förändring. Dessutom ger sådana tal oss styrka och får oss att känna frid i våra personliga liv och i en turbulent värld. Vi kan känna att Gud och Jesus verkligen älskar oss, trots våra svagheter och utmaningar.

President Eyring gav ett mycket kraftfullt tal under den senaste generalkonferensen i april 2017. Talet hette *"Min frid lämnar jag efter mig åt er"* och är för mig ett kung Benjamin-tal. Det gäller lika mycket President Uchtdorfs tal, *"Den fullkomliga kärleken driver ut rädslan"*, och äldste Renlunds tal, *"Vår gode herde"*. Också när president Nelson talade personligt om Kristus i *"Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv"* var konferensen en stor välsignelse för mig. Det kändes som om jag hade suttit nära templet och lyssnat till kung Benjamin.

Om du tar dig tid att lyssna till eller läsa fler av talen, kan du överraskas

Äldste

Tom-Atle Herland

av upptäckten att några av talen är som gömda ädelstenar som du inte upptäckte förrän du tog dig tid att läsa dem på nytt.

President Nelson nämner Markus 5:22–43. Det här är en av de vackraste berättelserna i skrifterna som jag känner till. Jesus träffar Jairus, en synagogföreståndare, som faller ner för Jesu fötter och vädjar om att Jesus ska hela hans döende dotter. Berättelsen är underbar i sig själv, men när Jesus är på väg till Jairus dotter utropar han när de går på gatorna och stöter ihop med många människor: "Vem rörde vid mina kläder?" Lärjungarna blir förvirrade och säger att här stöter ju alla ihop med andra, men Jesus kände att kraft hade gått ut ur honom när kvinnan rörde vid hans kläder. Kvinnan, som hade varit sjuk i 12 år och hade spenderat alla sina pengar på att bli frisk, var fortfarande sjuk. Kristus botade henne. Deras möte skildras på ett storartat sätt. På lds.org och länken *Bible Videos*, finns en 1 minut och 40 sekunder lång video som visar detta underbara möte mellan Kristus och kvinnan.

Hitta ditt personliga kung Benjamin-tal under generalkonferensen den här gången. Generalkonferensen är nära templet. Var både ordets hörare och dess görare, båda delarna. Då får du liksom den här kvinnan känna att kraft utgår från Kristi ord, och den helar och styrker dig. Tröstar dig. Leder dig. Som ett kung Benjamin-tal. ■

Midsommarfest i Fjällbo park, arrangerad av Utby församling

Gunnel Bergsman, Utby församling

Vi sitter här i våra campingstolar och blickar ut över den stora gräsmattan, där folk återigen börjar samlas för midsommarfirande.

I tretton år har Utby församling varit värd för denna fest. Man behöver vara här för att höra dragspelsmusiken och se alla barn med spring i benen. Alla väntar vi på att midsommarstången skall resas. Nu kommer Torsten Ludvig (förste rådgivare i biskopsrådet), ungdomar och barn fram till stången. De knyter fast rep och så börjar alla dra upp stången och till slut står den så grön och fin, höjd mot skyn och alla klappar i händerna. Det samlas fler och fler barnfamiljer och vuxna. De flesta är boende i området. Nu börjar dansen.

Två stora ringar får plats runt stången. Madeleine Lärka i sin Sverigedräkt sätter tillsammans med de unga kvinnorna igång de dansande med sången "små grodorna". Alla barn och även vuxna hoppar runt som små grodor och har väldigt roligt. Det börjar samlas mörka moln, men allas böner blir besvarade och vi slipper regn. Här finns varm korv med bröd som Torsten står för. Han är kocken idag. Det finns även bullar, småkakor och saft, men många har en egen picknickkorg med sig. Det finns fiskedamm och tävling i att "hoppa säck", samt för de intresserade ett släktforskningstält.

Det är så roligt att se hur folk trivs tillsammans, pratar och skojar. Skratten ljuder över vår duktiga dragspelsmusiker. Nu har alla ätit och vilat en stund,

så nu samlar Madeleine ihop de som vill dansa lite till. Återigen blir det två stora ringar runt midsommarstången. Efter en stund "skjuter man upp raketerna". Barnen vill göra det en gång till och kocken annonserar att det finns några korvar kvar. Alla missionärer i staven är här och de får den stora äran att dela ut glasspinnar till alla barn och även vuxna.

Nataliya Persson och Torsten Ludvig är arrangörerna till denna härliga fest. En boende i området tackar församlingen för att vi åter igen har ordnat denna härliga midsommarfest och applåderna ljuder högt över Fjällbo park. Cirka klockan 13.00 börjar folk packa ihop och samla sina barn och hundar. När vi lämnar

GUNNEL BERGSMAN

Utby församling var värd för midsommarfirandet i Fjällbo park för trettonde gången.

platsen känner man en regndroppe eller två. Vi har varit mellan 1 600 till 1 700 personer här i dag.

En väldigt trevlig midsommar för oss alla. ■

Välkommen till din nya nationella webbplats

Välkommen till den nya och förbättrade webbplatsen för området Europa! Den nationella webbplatsen har uppdaterats så att du lättare kan få information om Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i området Europa.

På den här webbplatsen finner du meddelanden som hjälper dig att lära dig om, leva efter och berätta om Jesu Kristi återställda evangelium.

Uppdateringarna innehåller bland annat:

Ett uppdaterat utseende

Ett helt nytt utseende och en ny känsla fräschar upp webbplatsen som har tagits fram för att hjälpa dig navigera lättare och snabbare. Navigeringen har förenklats med allt från en ny navigeringsmenystruktur till ett mer grafiskt gränssnitt.

Navigeringsmenyn

Navigeringen är nu utformad så att du kan hitta den mest relevanta

informationen du behöver snabbt via listrutor som organiserar varje del av webbplatsen.

Evenemang

Missa aldrig en aktivitet igen. Eftersom de lokala evenemangen nu finns på startsidan kan du snabbt hitta något att göra en fredagskväll. Kom ofta tillbaka för att se kommande evenemang och fyll din tid med upplyftande aktiviteter.

Streaming

Den här spännande funktionen låter dig bekvämt titta på evenemang i ditt eget hem, direkt från den nationella webbplatsens startsida. Streaming finns för andakter, brasafnar och andra lokala evenemang.

Sökfunktionen

Hittar du fortfarande inte det du söker efter? Den nya sökfunktionen hjälper dig att hitta det du söker efter på den nationella webbplatsen och även på kyrkans andra webbplatser. Nu kan du snabbt hitta information om vilket ämne som helst om kyrkan.

Taggar

”Taggar” är ett annat sätt att lätt hitta material som hör till ett ämne. Längst ner på sidan för varje ”artikel” finns det relaterade ämnen som tar dig till allt webbplatsen har om det ämnet. På sidan med taggar kan du välja i listrutan för att hitta material angående en mängd olika ämnen.

Dela på sociala medier

Den nya webbplatsen gör det enkelt att dela saker på sociala medier. Håll ögonen öppna för ikoner för

sociala medier som gör det enklare att dela innehåll med familj och vänner. Om du läser något som inspirerar dig, dela det! Om du ser ett evenemang som du vill att andra ska veta om, dela

det också! Du kan till och med göra andra medvetna om den nationella webbplatsen från startsidan genom att gå till sidfoten och klicka på en av ikonerna för sociala medier. ■

Prenumerera på Liahona

Kyrkans månatliga tidskrift Liahona är fortsatt en viktig resurs för att nå ut till kyrkans medlemmar och vänner. För närvarande når den ut till ungefär 70–80% av kyrkans aktiva medlemmar runtom i världen.

Att få Liahona hem till din brevlåda 12 gånger per år kostar under 100 kr/år.

För att påbörja en prenumeration vänder du dig till kyrkans distributionscenter i Stockholm, antingen via e-post rcstockholm@ldschurch.org eller telefon 08-500 655 21.

Liahona finns även tillgänglig kostnadsfritt på internet: www.lds.org/liahona?lang=swe ■

FAVORITSKRIFTSTÄLLE

”Det känns bra i hjärtat”

Sara Peterson, Stockholms södra stav

Saeid Ghiasi, 16 år, från Linköpings Sgren berättar att han tycker om att läsa i inledningen på Mormons bok. Han tycker om att läsa om hur Joseph Smith fick gräva fram guldplåtarna från marken. ”Det känns bra i hjärtat att läsa om det”, säger Saeid.

Saeid kom till Sverige med sin familj från Iran för mindre än två år sedan. De hade redan hört om kyrkan då Saeids farbror blivit medlem i kyrkan i Tyskland. När de kom till Sverige träffade de missionärerna och valde att döpas in i kyrkan. Saeids föräldrar har beseglats i templet och Saeid har stora planer för framtiden. Han hoppas på att bli missionär, och fotbollsproffs också förstås. ■

SARA PETERSON

Saeid hoppas bli missionär.

Äldste Scott

När jag berättar att jag kommer från Australien tror jag att de flesta inbillar sig ett liv där jag fick brottas med hajar för att överleva.

I verkligheten så var min placering på League of Legends högre än vågorna på stranden utanför och om jag inte stod bakom köttdisken och sålde kängurubiff, utrustad med mitt lilla hårnät, så satt jag troligen hemma och väntade på att mamma skulle komma hem med något att äta medan jag spelade datorspel med mina vänner och levde livet som en online hero.

Det finns till och med videor på Youtube där man kan höra min 15-åriga, gnälliga lilla röst medan jag spelade.

Men du behöver inte undra. Jag var även ute och njöt av solen ibland.

Jag växte faktiskt upp på kusten och både surfade och åkte skateboard. På morgnarna, innan skolan, kunde jag, min bror och några mates åka skateboard eller också paddla för att förhoppningsvis få några bra vågor, och ibland hade vi tur.

Efter skolan drog vi sedan ut igen för att umgås medan vi lyssnade på musik och försökte få den perfekta bilden. Dessa stunder med syskon och vänner är mina bästa minnen.

För mig är det livet, efter att ha njutit av frisk luft och surfing med vännerna, att få sätta mig ner för att spela på datorn.

En del av livet för mig är också att vara mormon.

Genom att vara så nära min familj och vänner har jag insett hur stora välsignelser jag har fått ta del av och fortfarande kan njuta av.

Tack vare Guds plan för oss kan jag verkligen känna lycka tillsammans

med min familj och andra människor omkring mig, inte bara nu utan också efter det här livet.

Jag är tacksam för mina föräldrar och deras mod och villighet att bli medlemmar i kyrkan, att de tog detta steg i tro. Det har gjort det möjligt för mig att växa upp med evangeliets välsignelser som jag nu delar med mig av som missionär här i Sverige. ■

(Artikeln hämtad från Nyhetsrum Sverige)

NYHETSROM SVERIGE

Äldste Scott från Australien delar med sig av evangeliet i Sverige.

Artiklar till Lokala sidorna

Lokala sidorna behöver artiklar från medlemmar!

Dina lokala sidor tas fram av medlemmar i ditt eget område under ledning av områdespresidentskapet, för att möta behoven och upplevelserna hos medlemmar där du bor.

Om det finns lokala sidor i varje nummer eller inte beror på om det finns lokalt innehåll. Vi uppmanar dig att berätta om dina trosstärkande tankar och upplevelser genom att kontakta din reporter i stav eller distrikt där du bor. Eller skicka direkt till redaktionen. Se nedan.

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriptställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot

(undantag: om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristik-yrka.se. I sökfältet upptill på hemsidan skriver man in "Tillståndsblanketter". Klicka sedan på "Artiklar till kyrkans svenska hemsida och Liahona" där kan man sedan klicka på de olika tillståndsblanketterna.

Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com

Eva Marie Stegeby,

stavsreporter Stockholms stav

Sara Peterson,

stavsreporter Stockholms södra stav

Helena Stulen,

stavsreporter Göteborgs stav

Elisabeth Dahlkvist,

reporter i Umeå distrikt ■